

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

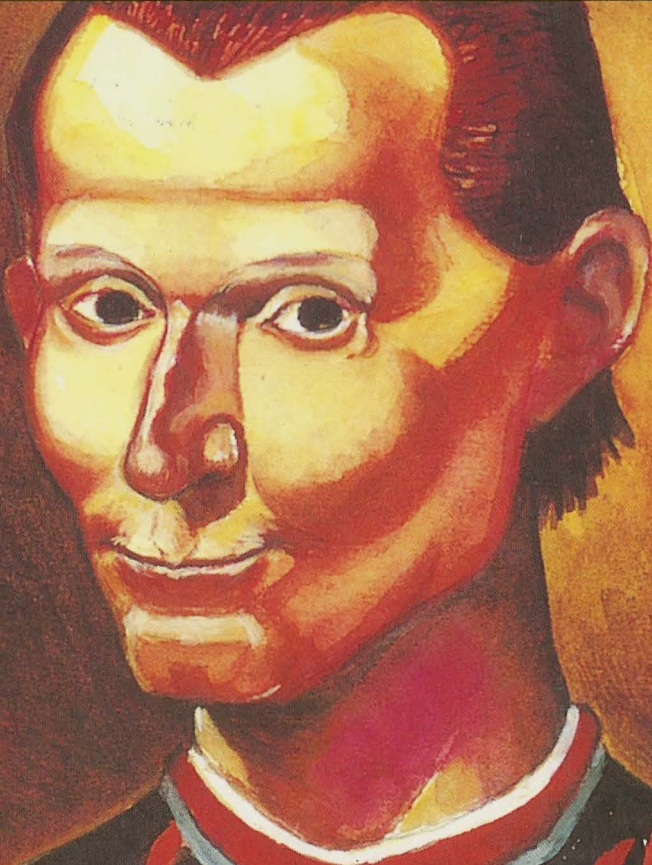
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Ç İ Z G İ L E R L E

Machiavelli

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN

Patrick Curry ve Oscar Zárate

Milliyet

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

“Akıllıca ve iyi
araştırılmış...”
Financial Times

“Çok, ama çok
ilginç”
Lord Longford

“Fazlasıyla
etkiyeyici...”
The Guardian

“Akıllıca ve
kurnazca”
The Guardian

“Büyüleyici bir
kişilik analizi...”
Sunday Times

“Faşizme yeni bir
bakış...”
The Observer

“Politik ve
duygusal bir yazın.”
The Guardian

“Ciddi bir bilgi,
daha iyisi elimizin
altında”
New Scientist

“Sıradışı bir
kaynak...”
New Society

“İlham verici.”
Washington Post

“Gerçek bir eser.”
New Scientist

“Bilgi dolu.”
The Times

Ç İ Z G İ L E R L E

Machiavelli

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN

Patrick Curry end Oscar Zarate

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN
MACHIAVELLI

Orijinal Adı:
MACHIAVELLI

Text Copyright © 1995 Patrick Curry
Illustrations Copyright © 1995 Oscar Zarate

© 1996 Türkiye Yayın Hakları:
AD Yayıncılık A.Ş.
Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

1. Baskı:
Ocak 1997
ISBN 975 - 325 - 299-4

Yazan:
Patrick CURRY ve Oscar ZARATE

Çeviri:
Mehmet HARMANCI

Genel Yayın Yönetmeni:
Yalvaç URAL

Yayın Koordinatörü:
Gülşün Adıgün ÇARKOĞLU

Sorumlu Müdür:
Necati GÜNGÖR

Görsel Yönetmen:
Aziz Yavuzdoğan

Kapak ve Grafik Uygulama:
Ayşe AKYÜREK

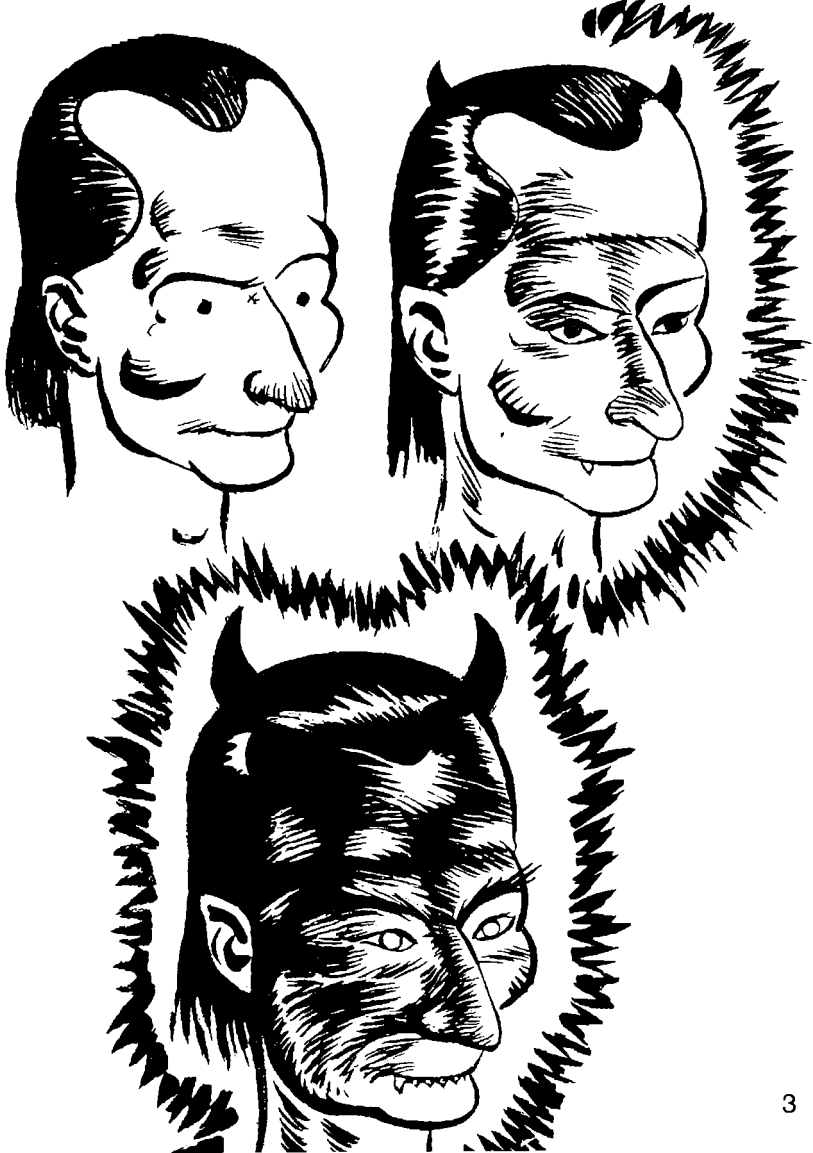
Düzeltili:
Tekin ERGUN

Basıldığı Yer:
Doğan Yayın Holding A.Ş.
Doğan Medya Center, Bağcılar 34554-İSTANBUL
Tel: 0.212.505 61 11, Faks: 0.212.505 61 31

“YAŞLI NICK”

Nikolo Makyavel adı dört yüz yılı aşkın bir süredir politikada alaycılık, ahlaksızlık ve zalimlikle eşanlamlı olmuştur. 16. yüzyılda adı “Yaşlı Nick” olarak kısaltılmıştır ki, bu da Şeytan’ın pek popüler olan bir lakabıdır. Kendileri protestanlar tarafından Makyavelcilikle suçlanan Cizvitler ona “Şeytan’ın suçortağı” adını takmışlardır. Elizabet çağı oyunlarında ve bu arada Shakespeare’in oyunlarında “Katil Makyavel”e sık sık göndermeler yapılmıştır.

Lord Macaulay 1827’de şöyle yazıyordu: “Edebiyat tarihinde bu kadar pis kokulu başka bir ad olduğunu sanmıyoruz...”

Bizim kendi yüzyılımızda filozof Bertrand Russell Makyavel'in en ünlü kitabı olan Prens'i

Herhalde Russell'in aklından geçenlerden biri olan Benito Mussolini kitabı övmüştür. Yeni Prens'in kim olacağı hakkında güçlü bir görüşe sahip olan Mussolini yeni baskısına bir önsöz de yazmıştı.

Yıllarca Amerikan politikasının başkanlık tahtının ardındaki kişi olan Henry Kissinger 1972'de Makyavelci olduğu ileri sürüldüğünde şu yanıtı vermişti: "Hayır, hiç de değil!" Ama o bir dereceye kadar Makyavel'in fikirlerinden etkilenmiş değil miydi?

Göreceğimiz gibi Makyavel'in taraftarları da vardı ve filozof Francis Bacon gibi bunların çoğu hiç de zorba değillerdi.

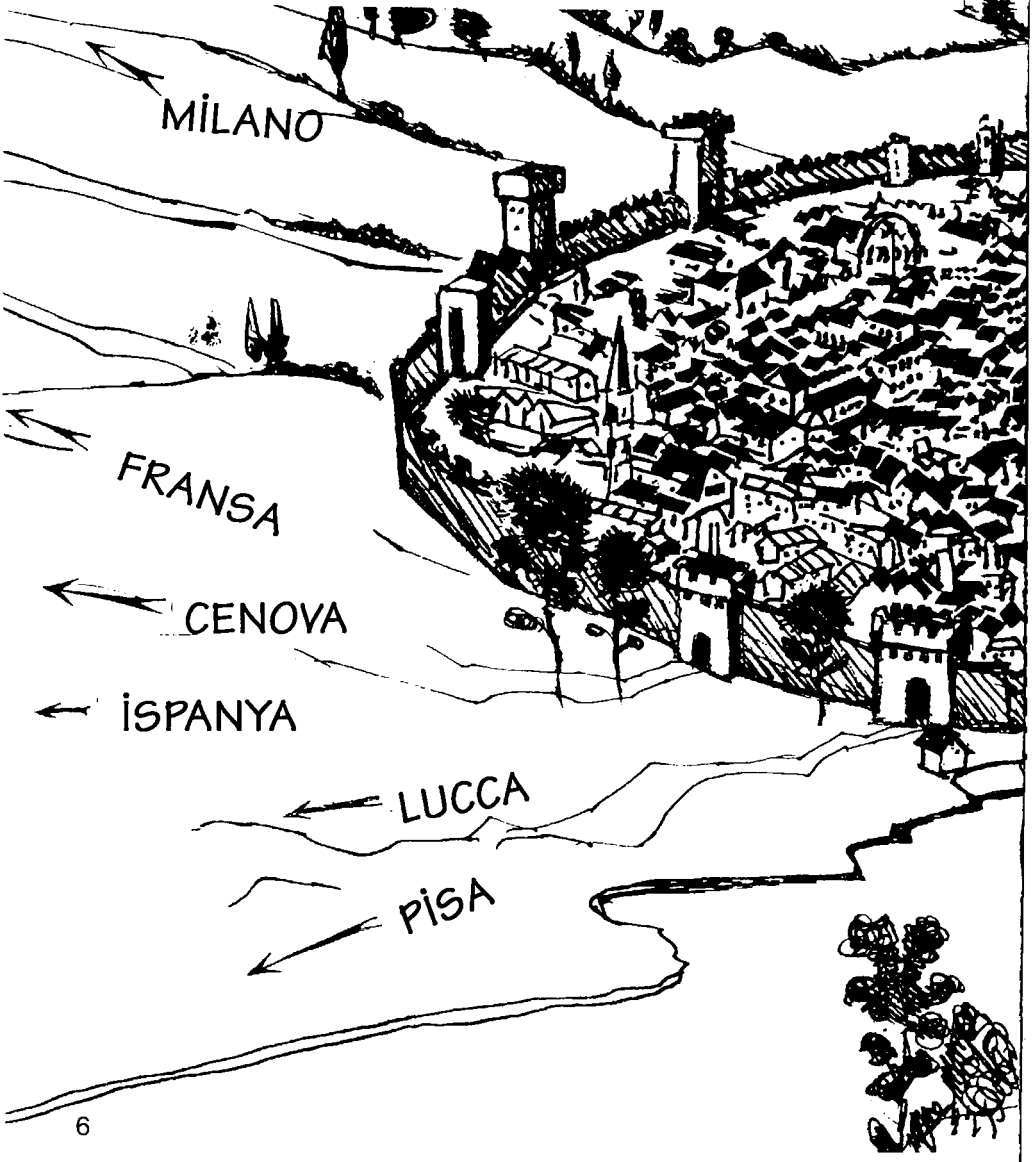

Ancak Makyavel hakkında kötü propaganda bugün bile devam etmektedir. Guardian gazetesi Prens'in "politik amaca varmanın en üstün elkitabı" olduğunu söylemektedir. Chambers English Dictionary'nin son baskısında Makyavelci "politik bakımdan kurnaz ve vicdansız, her ne bedel karşılığı olursa olsun iktidar veya avantaj arayan; ahlaksız ve oportünist" anlamında bir sıfat olarak verilmektedir.

Şu halde Makyavel neydi? Kötü bir dahi mi, yoksa parlak bir politik kuramcı mı? Ve bugün bize söyleyecek neyi vardır? Bunu yanıtlamak için onun 'kim' olduğunu ve kendi zamanı ve sorunlarına ilişkin olarak 'ne' yazdığını bilmek gerekir.

RÖNESANS FLORANSA'SI

Floransa'nın altın çağı 15. yüzyılda idi. Floransa serveti efsane olmuştu. Parası olan her yerde saygı görürdü ve tacirleri önce yün sanayiinde ve sonra Doğu ile ipekli ve ticarete olmak üzere çok geniş bir alanda iş görürlerdi. En zengin ve en başarılı ailelerden biri de Medici'lerdi. Aslında Mugello vadisinden gelen aile ticari bankerler olarak büyük servet elde etmişler ve sonra da Papalık bankerleri olmuşlardır. Çok geçmeden emelleri politika, Papalığa ve memleketlerinin yöneticiliğine kadar uzanmıştı. Ancak Medici'ler sanat ve edebiyatın cömert hamileri olarak da ün salmışlardı. Öyle ucuz zorbalardan değillerdi.

Bir
Florin

Floransa'nın
arması

Bu ticaret, kültür ve
aydınlanmış despotluk
Floransa'yı Rönesansta
klasik dönemin Atina'sının
eşdeğeri yaptı.

Medici'ler gibi zengin ailelerin hamiliği sayesinde Floransa daha önce görülmemiş bir yaratıcılık ve iyimserlik dönemine girerek Batı sanat ve biliminin başlıca merkezi oldu. Filippo Brunelleschi Ghiberti ile birlikte Giotto'nun Kule'si yakınlarında Santa Maria del Fiore katedralinin büyük kubbesini çizdi. Katedral 1436'da tamamlandı ama feneri ancak Brunelleschi'nin ölümünden sonra bitirilebildi. Brunelleschi Alberti ile birlikte lineer perspektifi de geliştirdi.

Anatomideki keşifler sanatçı yaratıcılığı ile birleşince Donatello'nun heykelleri ve Piero della Francesca'nın resimleri ortaya çıktı. Botticelli'nin Venüs'ün Doğuşu ve Primavera'sı putperest dönemin klasik konularına olan yeni ilgiyi zarif bir şekilde ifade ediyordu.

Leonardo da Vinci bir Floransalıydı yaşamı ve eserleriyle kentin entelektüel merakı, insancıl kuşkuculuğu ve duyarlılığı temsil edilmektedir. Da Vinci insan formunun ustalığını kazanırken Floransa'da Batı heykel ve resminin devi olan Mikelanj'la da birlikte bulunmuştur.

Ve Urbino'lu olup Floransa'da resim yapan genç Rafael her iki adamı ziyaret edip çalışmalarını izlemiştir.

Bilinen fizikî dünyanın sınırları konusunda fikirleri de bu strada sorgulanmaktaydı. Kristof Kolomb 1492'de ilk tarihi yolculuğuna çıkmıştı. Ondan kısa bir süre sonra yelken açan Floransalı Amerigo Vespucci Amerika kıtasına adını verecekti.

Sabır,
arkadaşlar:
Kara hemen
şu köşenin
ardında!

Eğlence sona
erdi... İtalyanlar
geliyor!

Hmmm...
Amerika... Yeni
bir dünya için
ne iyi bir ad!

Cosimo de Medici felsefe alanında Marsilio Ficino'yu Hermes Trismegistus'un mistik yazılarını ve Eflatun'un diyaloglarını Latinceye çevirmekle görevlendirdi. Ficino eski Aristoteles Hristiyan sentezini çevirileriyle altüst etti. Muhteşem Lorenzo bu desteği sürdürerek Plato Akademisinin kurulmasını, Ficino'nun çalışmalarını ve Makyavel'in "hemen hemen kutsal bir insan" olarak tanımladığı Pico della Mirandola'nın kısa ama olağanüstü meslek yaşamını destekledi. Pico'nun insanın onurluluğu üzerindeki görüşleri Hristiyan ilahiyatı, Eflatun felsefesi ve büyüü birleştirerek Rönesans hümanizmasına damgasını vurdu.

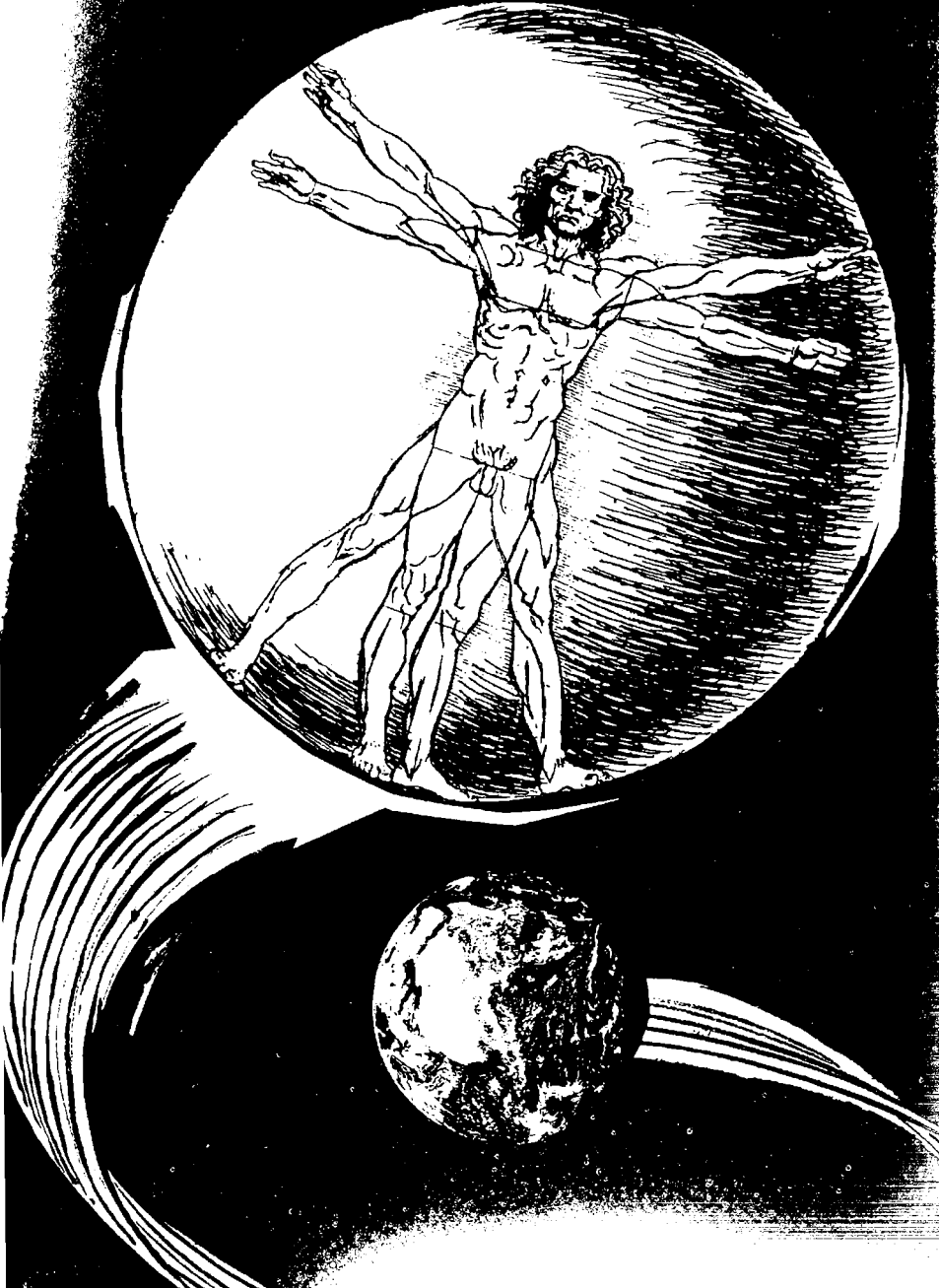

HÜMANİZMA NEDİR?

Sözcük insan anlamındaki Latince 'homo' sözcüğünden 'humanitas'tan türemiştir. Bir hareket olarak Floransalı bir sürgünün oğlu olan 14. yüzyıl şairi Petrarca'ya başladığı söylenebilir. Hımanistlerin kahramanları klasik cumhuriyetçi Roma'nın şairleri, bilimadamları ve hatipleri olan Cicero, Horace ve Virgil'di. Rönesans hümanizması antihristiyan değildi: hem klasik putperest felsefe hem de Hristiyanlığın temelinde varolan evrensel bir uyumu kabul ediyordu.

Hümanist dünyanın merkezinde İtânı değil insan (bazılarında ilâhî bir insanlık); öteki değil bu dünya; insan ruhu değil kamu ve sosyal yaşamı vardı. İnâç vardı ama bu daha çok akıl, beceri ve çalışmayla dünyanın değiştirilebileceği fikrindeydi: "virtu vince fortuna" (yetenek talihe galip gelir).

SİVİL CUMHURİYETÇİLİK: İyi Yurttaş

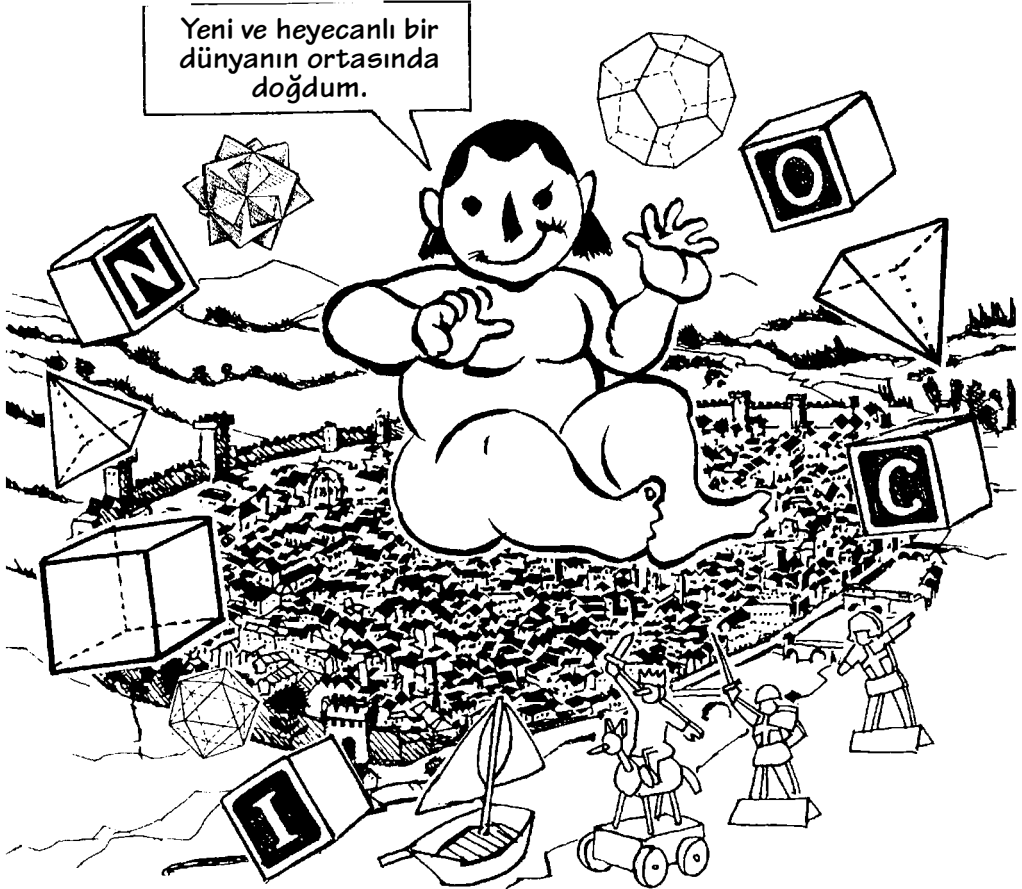
Hümanizma klasik (yani putperest) ve sivil (sosyal ve politik) cumhuriyetçilikle yakından özdeşleşmişti.

Klasik erdemler olan adalet, kendine hakim olma, bilgelik ve tahammülü daha sonraki Hristiyan erdemleri olan alçakgönüllülük ve dürüstlikle bütünleştirme çabası yapılmıştı. Ancak bu durum ilk günahı, Tanrının mutlaklığını ve kişisel selameti vurgulayan Augustinus'un da Ortaçağ Hristiyanlığının kesin bir şekilde reddini içermekteydi.

Makyavel'in Doğuşu

2. Nikolo Makyavel Floransa'da 3 Mayıs 1469'da köklü ve epey varlıklı bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Avukatlık yapan bir hümanist olan babası Bernardo'nun üçüncü oğluydu.

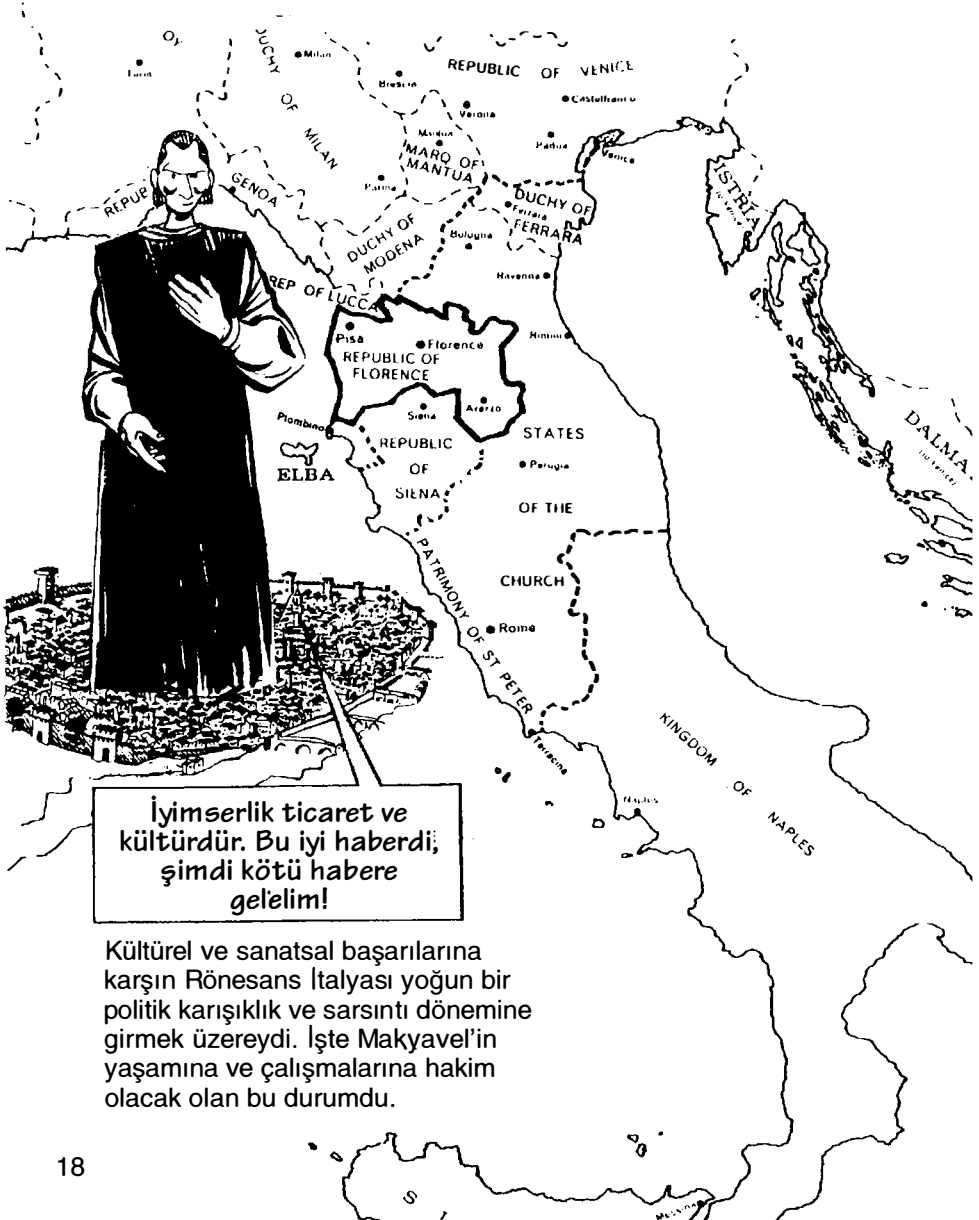

Makyavel gününün en iyi hümanist eğitimini gördü ve son olarak Floransa Üniversitesine girdi. Hümanist eğitim Ortaçağda yedi liberal sanattan oluşup kurumlaşan biçimiyle devam etmekteydi: trivium (mantık, retorik ve gramer) ve Quadrivium (aritmetik, geometri, astronomi ve müzik). Ancak klasik Latin edebiyatına, eski tarihin, felsefe ve retorığın incelenmesine özel dikkat gösterilmekteydi.

Hümanizma sadece entelektüel bir hareket değildi. Eğitilmiş hümanistler Floransa hükümetinin en önemli makamlarında bulunuyorlardı.

Bölünmüş Bir İtalya

Floransa İtalya'da çevresindeki bölgelere hakim olan pek çok sitedevletten biriydi. Bunların arasında Milano, Venedik, Floransa, Papalık Roma'sı, Cenova, Siena ve Napoli bulunuyordu. Floransa 15. yüzyılın başlarından beri Lucca ve Siena dışında Toskanya'nın büyük bir bölümüne egemendi. Floransa'nın denize tek çıkışı olan Pisa'nın stratejik bir önemi vardı ve bağımsızlık isteyen Pisalılarla Floransalılar arasında sürekli bir çatışma konusuydu.

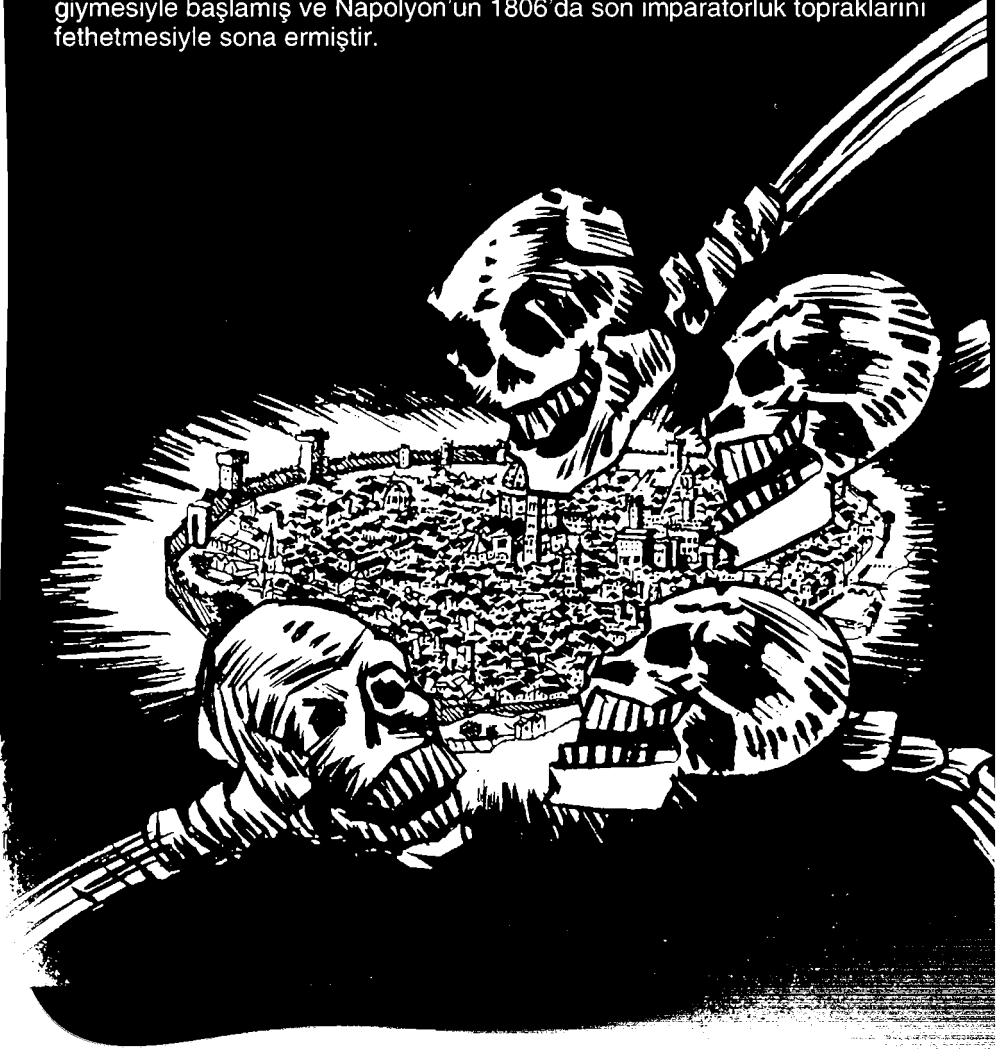

İyimserlik ticaret ve kültürdür. Bu iyi haberdir, şimdi kötü habere gelelim!

Kültürel ve sanatsal başarılarına karşın Rönesans İtalyası yoğun bir politik karışıklık ve sarsıntı dönemine girmek üzereydi. İşte Makyavel'in yaşamına ve çalışmalarına hakim olacak olan bu durumdu.

Millet Devletler ve Kutsal Roma İmparatorluğu

Bu arada komşu Fransa ve İspanya'da "modern" milletdevletlerin gelişmesiyle bölünmüş olan İtalya'ya bir tehdit yönelmekteydi. Bir başka önemli oyuncu da, bugünkü Almanya ile Avusturya'nın büyük bir kısmını işgal eden Kutsal Roma İmparatorluğu'ydu. İmparatorluk 800 yılında Şarلمان'ın Papa III. Leo tarafından Batı İmparatoru olarak taç giymesiyle başlamış ve Napolyon'un 1806'da son imparatorluk topraklarını fethetmesiyle sona ermiştir.

Guelfler ve Ghibellinler

Floransa'nın uzun ve sıkıntılı bir siyasal tarihi vardı. 1200 yılları boyunca Papa'dan yana olan Guelfler (Floransa da bunların arasındaydı) ve Kutsal Roma İmparatoru tarafında olan Ghibellinler (Siena, Lucca ve Pisa) arasında bir savaş devam etmiştir. 13.cü yüzyılın sonunda Floransa Guelfleri iki gruba bölündüler: Papaya karşı olan Beyazlarla papayı destekleyen Siyahlar. Makavel Floransa Tarihi'nde (1525) bu yıkıcı bölünme üzerinde durur:

Karşı grup canlı olduğu sürece muzafer bir grup bile birlik olarak kalamaz. Ama yenilen bir grup yok edilince, iktidardaki parti kendisini sınırlandıran bir korku hissetmediği ve bunu kontrol altında tutacak bir yasası olmadığı için galip bölünmüş oldu.

Guelf partisinin Beyaz ve Siyah fraksiyonları arasında iç savaş çıktı. Beyazlar kaybettiler ve 1302'de pek çoğu evleri ve malları ellerinden alınmış olarak sürgüne gönderildiler ve bir daha Floransa yetki alanında yakalandıkları takdirde öldürülmekle tehdit edildiler. Bunların arasındaki İtalya'nın en büyük şairi Dante Alighieri bir daha Floransa'ya dönmedi.

Dante acı sürgün günlerini İlahi Komedyasında çok güzel anlatmıştır.

Acı deneyimlerle bileceksin,
Yabancıların ekmeğinin ne kadar
tuzlu olduğunu
Ve başkasının merdiveninde inip
çıkmanın...

CENNET XVI, 58-69

Benim de
Floransa'da
sürüleceğim
kehanetinde
mi bulunuyor?

Cumhuriyetçi Özgürlük Rüyası

Guelflerle Ghibelinler arasındaki çatışma Floransa içinde ve çevresinde 14.cü yüzyıl boyunca devam etti. Başka krizler de vardı. Örneğin 1342'de "Atina Dükü" zorba Walter de Brienne iktidarı ele geçirdi ama bir yıl sonra bir halk ayaklanması sonunda kovuldu.

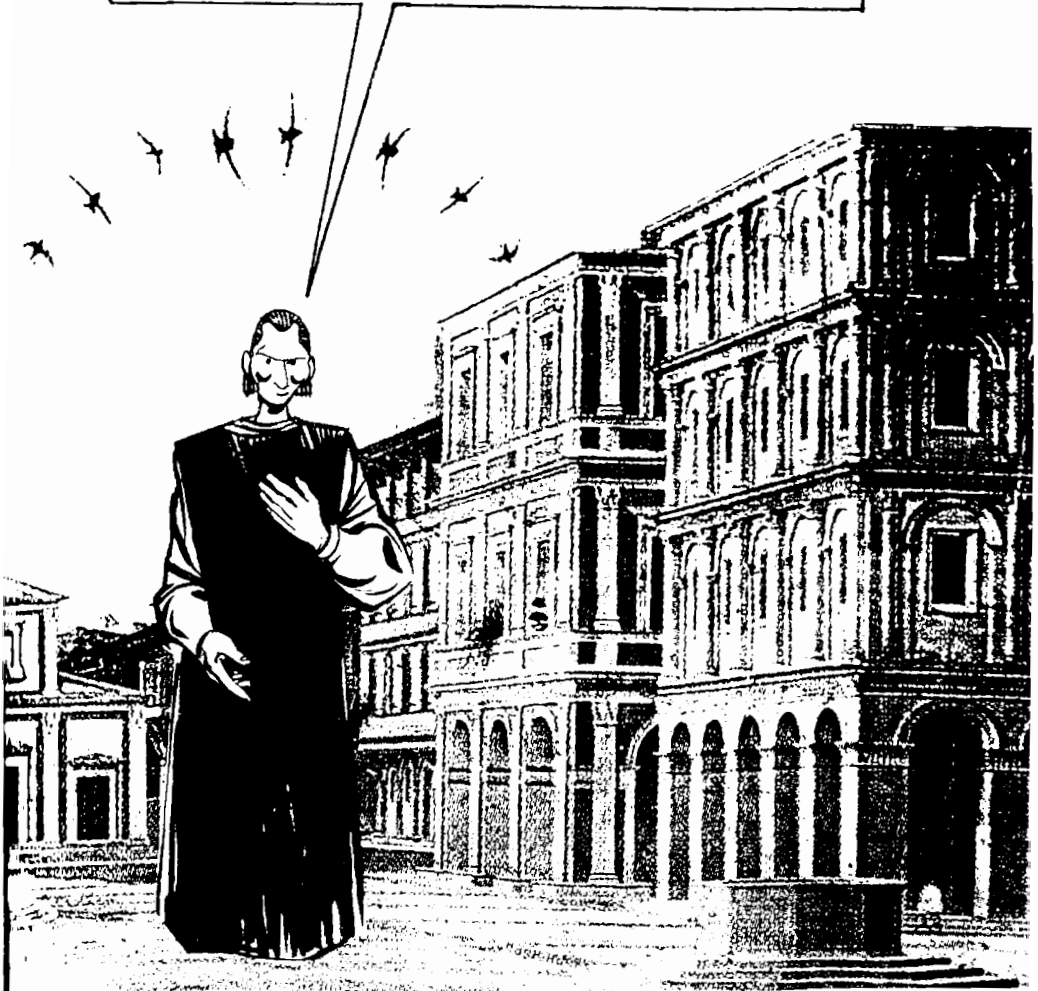

Özgürlüklerini koruyamayan
ama köleliğe de dayana-
mayan Floransalılara
yazıklar olsun.

Floransa'nın Ortaçağ sonlarındaki devleti bin üyeli büyük bir meclisle, en güçlüleri Signory olan diğer küçük meclislerden oluşan karmaşık bir sistemdi. Bunları vergi mükellefi yurttaşlar, çeşitli loncaların üyeleri ve sıradan halk seçerlerdi. Başbakan (kentin sancağı olan Gonfalone'yi taşıdığından dolayı) Gonfalonier'iydi.

*...ölkeler genellikle düzenden düzensizliğe giderler
ve sonra yine düzene dönerler... Çünkü beceri
sakinlik; sakinlik tembellik; tembellik düzensizlik ve
düzensizlik de yıkım getirir; ve bunun gibi yıkımdan
düzen; düzenden yetenek gelir...*

"Floransa Tarihi'nden"

Mediciler İktidara geliyorlar

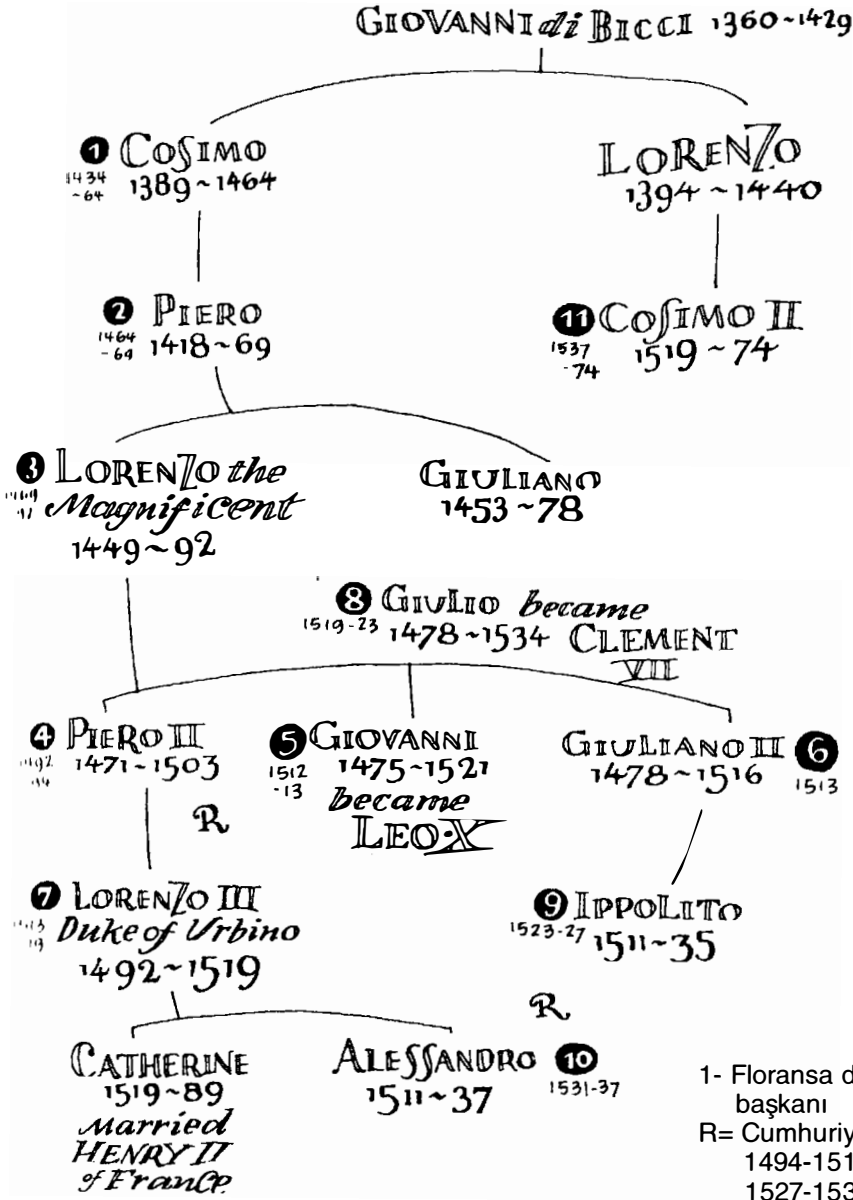
Medici ailesi Floransa'nın en güçlü aileleri arasındaki mücadelenin sonunda 1434'te iktidara geldi. Aile bu gevşek demokratik sistem içinde ağır ağır yükseldi. Cosimo de Medici Signory adaylarını kendisi önceden seçti ve 1458'den sonra eski meclislerin yerine özel meclisler getirdi. Lorenzo 1480'de eski rejimden seçilen ve güçleri her beş yılda bir uzatılan yeni bir 70'ler meclisi geliştirdi; bu meclis prensle devleti yürütmekte danışmanlık edecek daha az sayıda bakanı seçmeye başlayınca Signori'nin önemi yine azaldı.

Yirmi yıldan uzun bir süre Fransa'nın ana kraliçesi ve gerçek hükümdarı olan Catherine de Medici (1519-89) Makyavel'in Prensi'ni ithaf ettiği Lorenzo'nun kızıydı. Catherine 1572'de St. Bartholomeo Günü'nde Huguenotların katledilmesinden sorumlu olan acımasız bir Makyavelci komplocuydu.

Girolamo della Robbia'nın Catherine de Medici'nin mezarı için yaptığı heykel.

MEDİCİLER

Cumhuriyet Yeniden Doğuyor

Makyavel'in doğduğu yıl iktidarı ele geçiren "Muhteşem" Lorenzo de Medici Floransa'ya uzun yıllar için nisbeten huzurlu ve varlıklı son dönemini vermiştir.

Fransa'nın VIII. Charles'ının ordusu Napoli tahtında hak iddia ederek İtalya'ya girdi. II. Piero yanlış bir kararla Fransız kralına karşı Napoli ile birleşti. Fransızlar 1494'te Floransa'yı işgal ettiler. Öfkeye kapılan yurttaşlar Piero'yu sürdüler, bir cumhuriyet kurdular ve eski 1000'ler Büyük Meclisi'ni yeniden başa geçirdiler.

Savonarola

Cumhuriyet 1494'ten 1512'ye kadar devam etti. İlk dört yıl için başında resmi bir politik makamı olmayan ateşli Dominiken vaiz Girolamo Savonarola (1452-98) vardı. Savonarola büyük ünü nedeniyle Floransa'ya 1490'da Lorenzo tarafından davet edilmişti. Karizmatik bir vaiz olarak hem toplumda hem de kilisede dünyevi bozulmaya karşı fermanlar yayınlıyordu.

Savonarola kentin giderek yönetimden uzak tutulan kitlelerinin huzursuzluğu ile ponların gelecek konusundaki korkularını sömürmeyi başardı.

The Değersiz Şeyler Ateşi

Savonarola'nın hedefi, Tanrı'nın dünya için planını gerçekleştirmek üzere sert bir teokratik cumhuriyetçilikle dini canlanma ile şimdi köktendincilik dediğimiz şeyi (hem ticarete hem de hümanizma kültürüne saldırarak) birleştirmekti. Popülerliği o kadar yüksekti ki, 1497 Karnavalı onun teşviki ile 'değersiz şeyler ateşi' olarak adlandırıldı ve 'dünyevi' nesneler -kitaplar, tablolar, mücevherler büyük bir ateşte yakıldı. Seçkinler üzerindeki etkisi de çok büyüktü: Botticelli Simonetta'nın çıplak taslaklarını yakmıştı...

Sanlar Savonarola'nın sert disiplinli rejiminden bıkmaya başladılar ve toplumun giderek bozulması akıllarını başlarına getirdi. Savonarola'nın reformcu gayreti kendisine Papa'nın düşmanlığını kazandırdı ve Papa sonunda onu aforoz etti. Rüzgarın değiştiğini fark eden Savonarola'nın siyasal müttefikleri kendisini terk ettiler ve Papa 1498'de onu dinsizlikle suçladı. Savonarola'nın sonu da alevler içinde geldi.

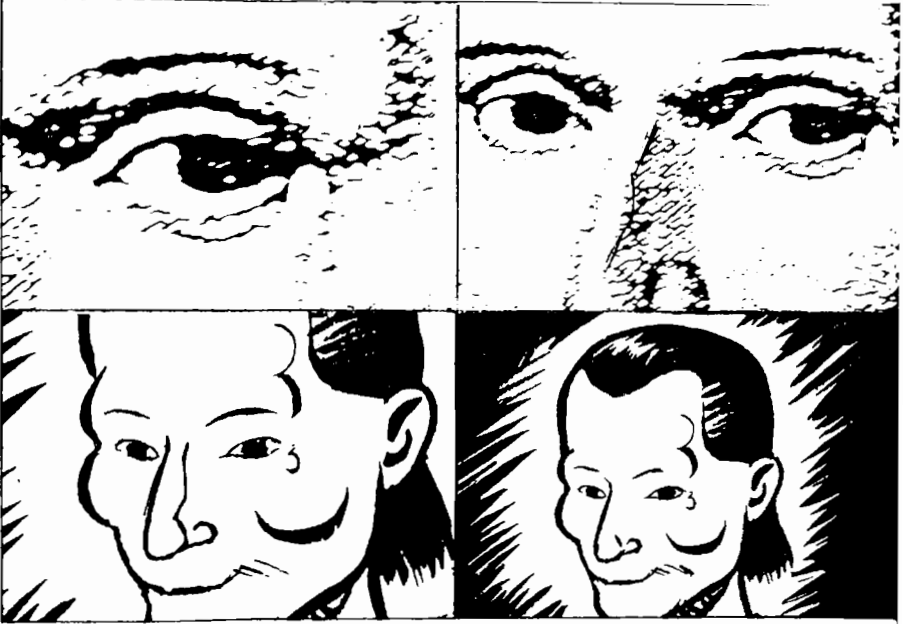

Silahsız peygamberin
sonu kötü olur.

Kimse daha sonra
durdurabileceğini ya da
istediği gibi yöneteceğini
sanarak bir devrim
başlatmamalıdır.

Makyavel artık 29 yaşında hırslı ve zeki bir genç adamdı.

“Orta boylu, ince yapılı, parıltılı gözlü, kara saçlı, küçük kafalı, hafif eğri burunlu, sımsıkı kapalı ağızlı... çok dikkatli bir gözlemci ve düşünür etkisi veriyor... Dudaklarının çevresindeki alaycı ifadeden kolay kolay kurtulamıyor...”

Makyavel İŖe Başlıyor

Makyavel'in beklediği fırsat 1498 Haziranında geldi. Herhalde babasının etkin hümanist arkadaşları aracılığıyla Büyük Meclis tarafından devlet memuriyetinde önemli bir makama, ikinci kançılarlığa seçildi.

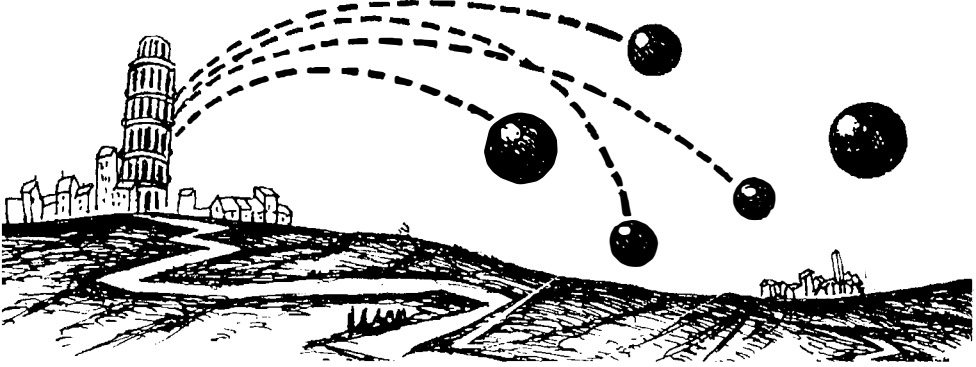
Bir ay sonra Floransa'nın dış politikası ve askeriyesinin başında olan Onlar Savaş Komitesi'ne sekreter oldu.

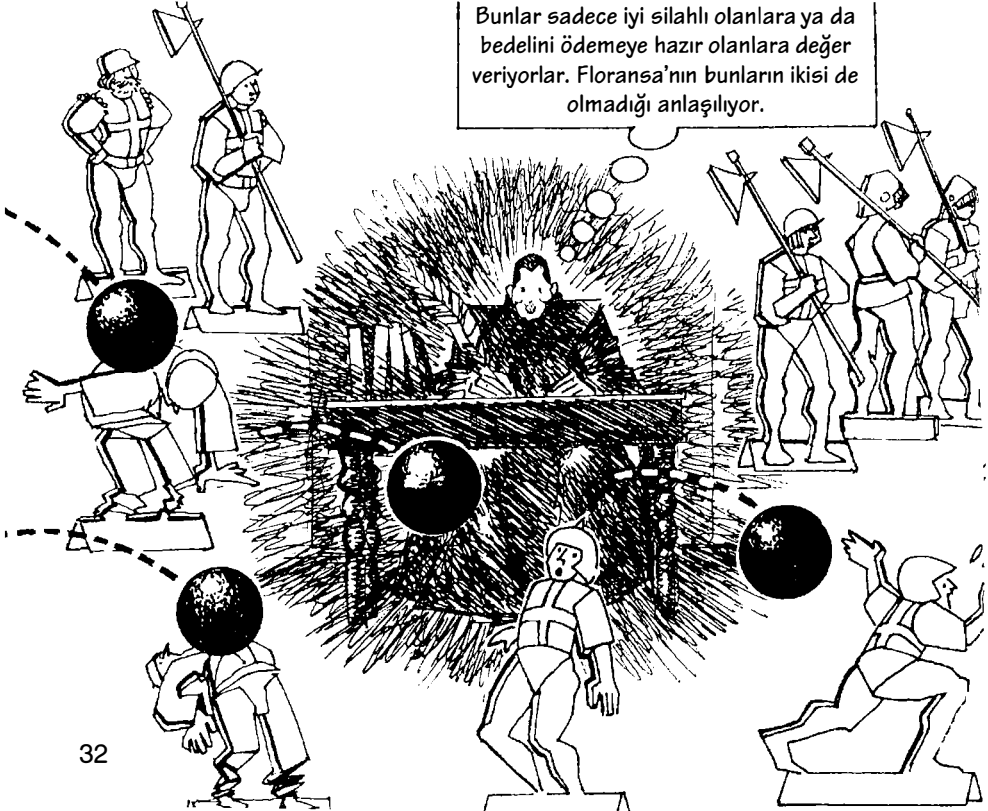
Makyavel'in işi, sonucu Floransa'yı maddi olarak etkileyecek karmaşık ve hassas görüşmelerde gerçek sorumluluk yüklenmekti. Bizim günümüzde bakanlığa yakın olan bu görevini Makyavel çok ciddiye alıyor, çok çalışıyordu.

Diplomat İş Başında

Floransa 1500'de, Fransa işgalinden yararlanarak bağımsızlığını ilan etmiş olan Pisa'yı geri almak için bir kampanya başlattı.

Ancak çoğunluğu paralı askerlerden oluşan ordu yenildi ve Makyavel Fransızları Pisa'yı almalarına yardım etmeleri için ikna etmek üzere XII. Louis'nin sarayında altı ay kaldı. Yurtsever Makyavel Fransızların Floransa'ya horgörü ve alayla bakmaları karşısında dehşete düştü.

Makyavel ertesi yıl Marietta Corsini ile evlendi. İyi bir ilişkileri olduğu anlaşılıyor. Altı çocuk sahibi olmaları uzun sürmedi. Ama Makyavel evinde uzun süre kalamadı.

Papa VI. Alexander, oğlu Cesare Borgia ya da Valentino Dükü'nü Romagna Dükü yapmıştı. Borgia kendi hükümdarlığını genişletmek için bir yıldırım hareketine başladı. Olay Floransa sınırında geçtiğinden hükümet çok kaygılanmıştı. 1502 Ekiminde Dük ile anlaşması için Makyavel'i gönderdiler.

Borgia'la Kimlerdir?

Cesare Borgia (1476-1507) ve Lucrezia Borgia (1480-1519) 1492'de Papa VI. Alexander olan Rodrigo Borgia'nın (1431-1503) gayrimeşru çocuklarıydı.

Lucrezia gününün iktidar politikası ve entrikalarına karışmakta kardeşi kadar ün salmıştı.

Ben ani dulluğumdan
bir sonraki evliliğime
korkusuzca atıldım.

Cesare'nin babası oğlunu 17
yaşında kardinal yaptı ama
çok geçmeden yeminlerinden
bağışladı.

Oğlum bizim
ruhsal yaşamı-
mıza uygun
görünmüyor.

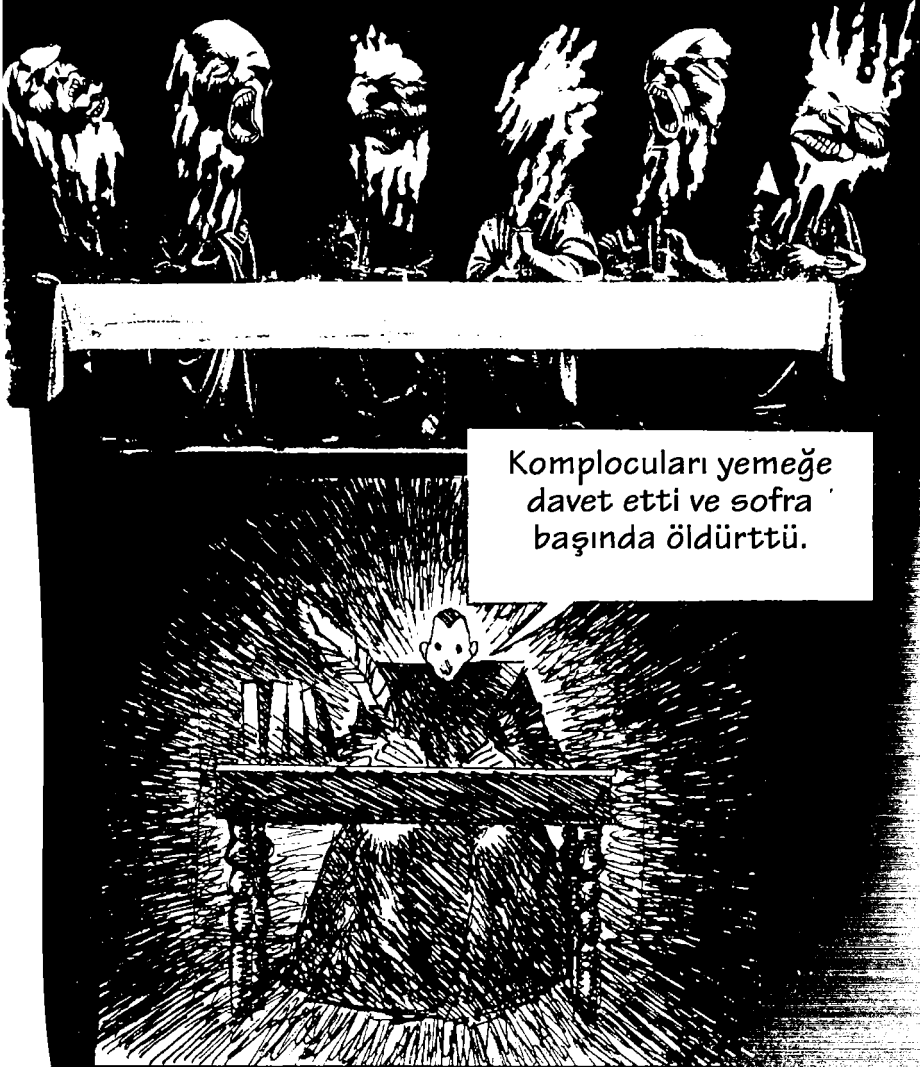

Cesare babasının
yardımıyla
Romagna'daki
Papalık ordularının
başkomutanı oldu.

Cesare Borgia'nın Dehası

Cesare Borgia'dan çok etkilenen Makyavel Onlar Medisi'ni "İtalya'da yeni bir güç var" diyerek uyardı. Cesare'in etkinliği ve acımasızlığı, anlamsız vahşeti Romagna'daki iktidarını tehlikeye atan yardımcısı Rimirro de Orco'ya karşı davranışında kendini gösterdi. Suçlu öldürüldü ve cesedi kentin büyük meydanında bırakıldı.

Cesare bundan kısa bir süre sonra kendisini Senigallia'da öldürmeyi amaçlayan bir komployu öğrendi.

Komplocuları yemeğe
davet etti ve sofra
başında öldürttü.

Makyavel bütün bunları mektuplarında şaşkınlık ve hayranlıkla anlatıyordu.

Leonardo ve Makyavel

Makyavel'in diplomat heyetinin geldiği 1502'de Cesare Leonar-
da da Vinci'yi baş askeri mimar ve mü-
hendisi yaptı. Başarılı 1502 kam-
panyalarında her iki adam da Ce-
sare'nin yanındaydılar ve komp-
locuları öldürttüğünde Seni-
gallia'daydılar.

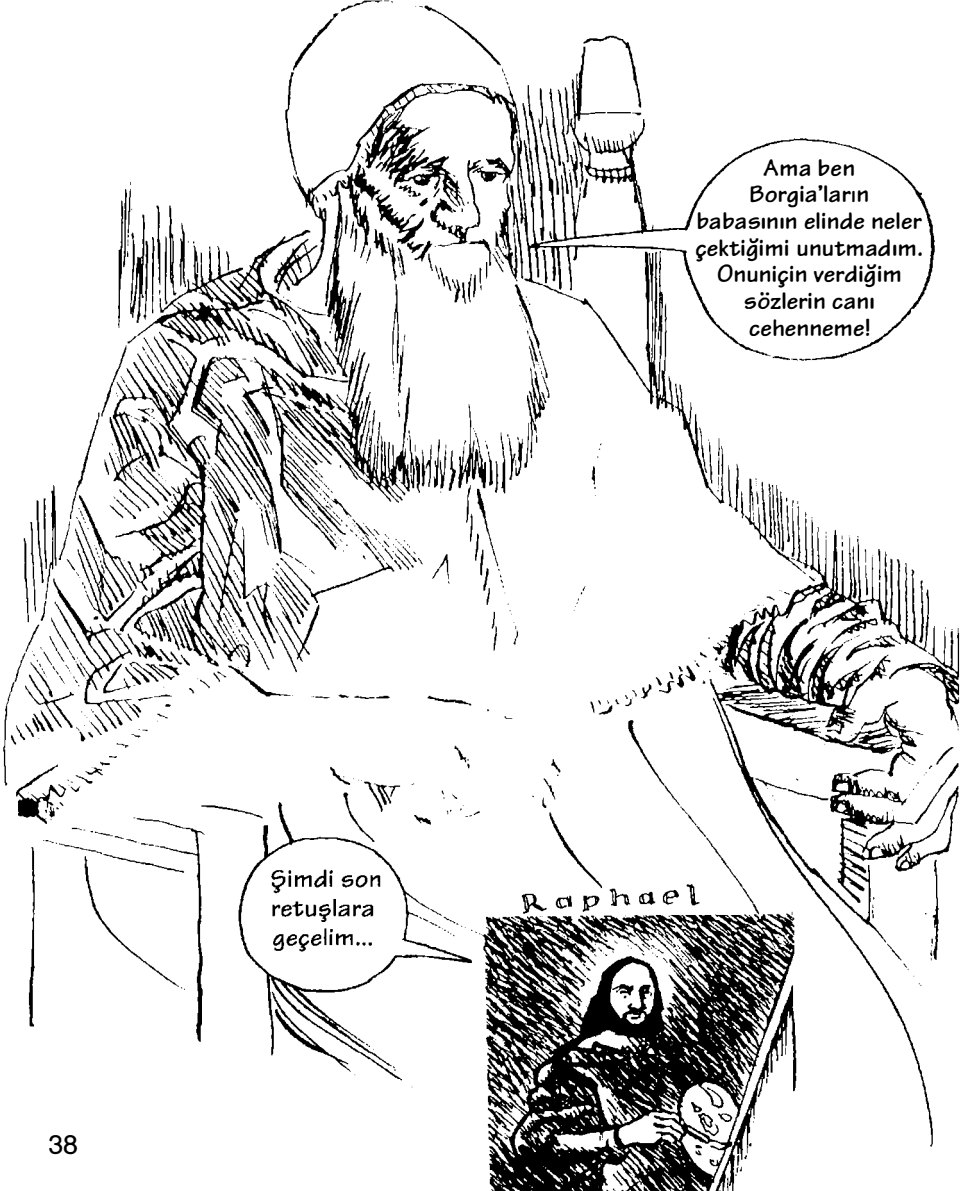
Acımasız iktidar öğrencisi Makyavel ile barışçı vejetaryen Leonardo Rönesans'ın merak ve tarafsız araştırma ruhu ile birleşmişlerdi. Makyavel'in merakının nesnesi insan, Leonardo'nunki doğaydı. Çok anlaştılar ve iyi arkadaşlar oldular.

Daha sonra etkinliğimi kullanarak Leonardo'ya Floransa'da büyük bir iş buldum. Palazzo Vecchio'nun Büyük Meclis Salonu duvarlarından birine Anghiari Savaşı'nı temsil eden bir fresk yapacaktı.

Talih Değişiyor

Ancak 1502'de Dük'ün talihinde büyük bir değişiklik oldu ve tüm kazandıklarını kaybetti. Dük'ün babası VI. Alexander ağustosta öldü ve yerine geçen III. Pius da bir ay sonra onu izledi. Makyavel papa seçimi hakkında bilgi edinmek üzere hemen Roma'ya gönderildi. Papalığı Cesare Borgia'nın papalık ordusu başına getirilmek karşılığında desteklediği II. Julius kazandı.

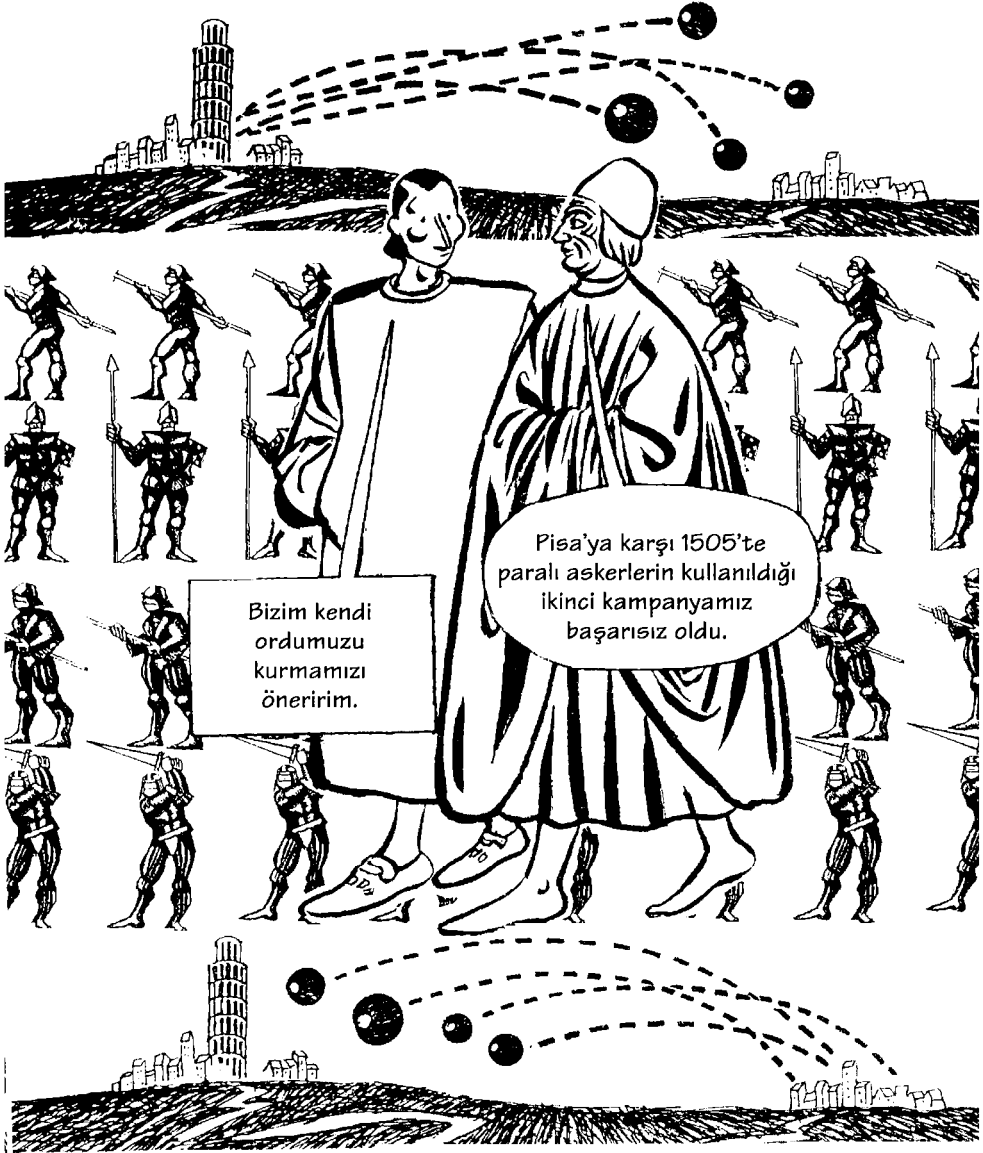
Makyavel tipik bir davranışla bunu ahlaksızlık olarak değil de akıllılık olarak niteledi.

Dük hastalandı ve Papalık desteği olmayınca imparatorluğu çözülmeye başladı. Makyavel Kasım ayında Onlar Meclisi'ne artık Borgia konusunda kaygılanmalarına gerek olmadığını bildiriyordu.

Askeri Sekreter

Saygın bir hümanist ve Makyavel'in arkadaşı olan Piero Soderini 1502'de yaşam boyu Gonfalonier seçilmişti. Soderini ilk başlarda etkili oldu, iç fraksiyonları birleştirdi ve 1494'te kaybedilmiş olan Pisa'yı geri aldı.

Makyavel'in planı kabul edildi, 1507'de sekreterinin Makyavel olduğu "Askeri Dokuzlar" kuruldu. Pisa 1509'da geri alındı.

Bu arada Makyavel Mikelanj'ın hamisi olan ve onu Sistine Şapeli'nin fresklerini yapmak üzere görevlendiren Papa II. Julius'un sarayına yeni görevlerle gönderildi.

Makyavel Kutsal Roma İmparatoru Maximilian'ın sarayını da ziyaret etti ve kendisini zayıf ve etkisiz bir kişi olarak gördü.

Medicilerin Dönüşü

Hızla değişen durumlar karşısında Soderini geleneksel Fransız yanlısı ve anti militarist politikasına fazla uzun bağlı kalmıştı. Papa Julius 1511'de Fransa'ya karşı İspanya kralı Ferdinand ile bir ittifak yaptı ve ertesi yaz İspanyol orduları saldırıya geçip Fransızları Milano'nun ötesine püskürttüler.

Soderini ve Floransa liderleri
rüzgarın ne yönden estiğini
göremediler...

Floransa kuşatılmıştı, küçük ve deneyimsiz ordusunun güçlü İspanyol piyadesi karşısında hiçbir şansı yoktu. Kent 1512'de teslim oldu ve Soderini kaçtı.

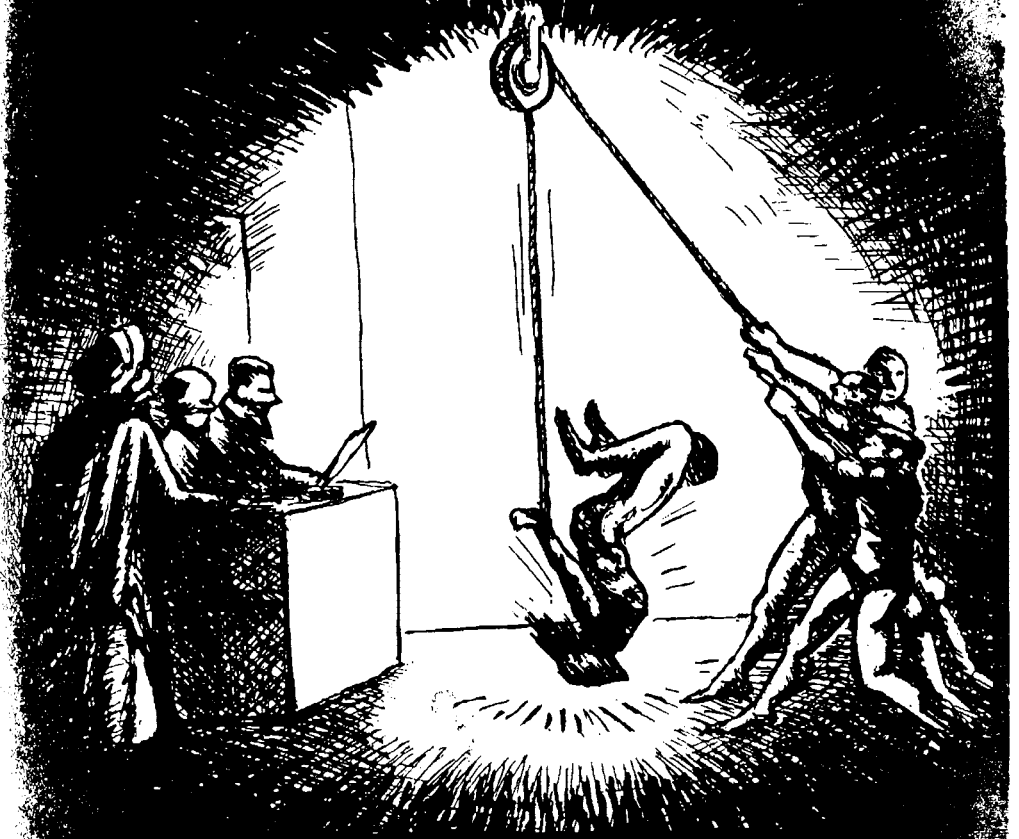

Zaman kimseyi beklemez, iyi olmak yeterli değildir, talih değişir ve kötülük hiç bir armağanla sindirilemez.

Genç cumhuriyet dağıldı ve İspanyollar 1513'te II. Giuliano'yu başa geçirerek kenti Medici'lere teslim ettiler. Medici'ler 1737'ye kadar iktidarda kaldılar. Cumhuriyetçi özgürlük rüyaları tümüyle yıkıldı.

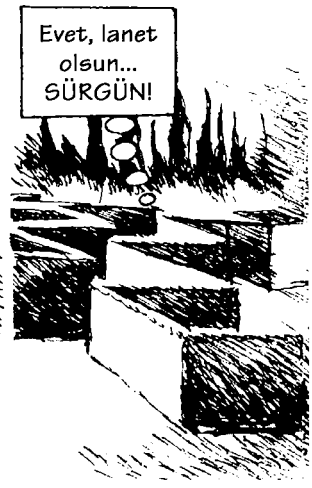
Makyavel'in düşüşü

O Kasım ayında darbe indi. Makyavel kançılardan atıldı. Üç ay sonra, 1513 Şubatında komplo kurmakla yalan yere suçlandı. Tutuklanıp 22 gün hapis yattıktan sonra kurbanların kollarının arkalarına bağlı olup tepeüstü düşürüldükleri strappado'da altı düşüşe mahkum edilerek işkence edildi. Sonunda omuzları kırıldı.

Makyavel Martta serbest bırakıldı. II. Julius ölmüş , halefi Kardinal Giovanni de Medici X. Leo olmuştu. Medici ailesinin olağanüstü başarısı böylece yenilenmiş oldu. Floransa papalığın himayesine alındı ve genel aile barındırıldı.

Makyavel Floransa'nın 7 mil güneyindeki Sant'Andrea'daki küçük aile çiftliğine çekildi.

Makyavel Sant'Andrea'da

Kentte yaşamaya, kendisini öylesine büyüleyen politik güç düzeylerine o kadar yakın olmaya alışkın Makyavel için bunlar güç günlerdi. 10 Aralık 1513'te Roma'da arkadaşı Francesco Vettori'ye yazdığı bir mektupta yeni yaşantısını şöyle anlatıyor:

Günümü çiftliğimin işlerini gözeterek geçiriyorum... ayrıca şiir okuyorum ("ya Dante ya da Petrarck")... köylülerle dedikodu yapıyorum...

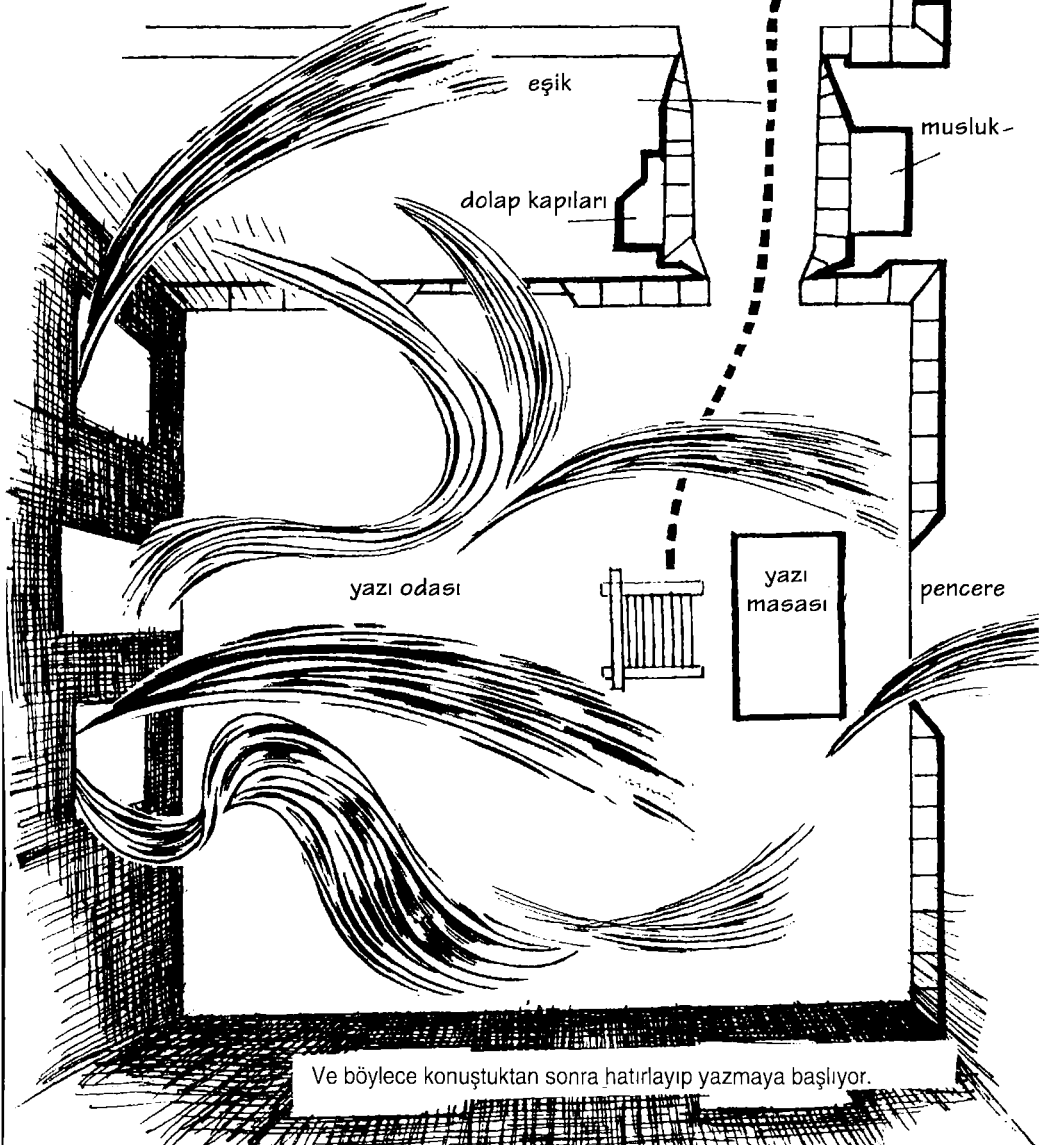

Ailemle yemek yedikten sonra işçilerle çene çalıp oynamak için yerel meyhaneye gidiyorum...

Ama hava kararınca...

Evime dönüp çalışma odama giriyorum. Kapıda çamur ve toztoprak içinde olan günlük giysilerimi çıkartıp saraylara layık bir şekilde giyiniyorum ve çok iyi karşılandığım eski zaman insanların arasına katılıyorum. Orada onlarla konuşmayacak kadar çekingen değilim ve onlara hareketlerinin nedenlerini soruyorum. Onlar da bana kibarca yanıt veriyorlar ve orada dört saat hiçbir yorgunluk hissetmiyorum, bütün sıkıntıları unutuyorum, yoksulluktan korkmuyorum ve ölüm beni umutsuzluğa sürüklemiyor, kendimi tümüyle onlara veriyorum.

PRENS

Makyavel Vettori'ye Aralık ayında şöyle yazıyor: "Prenslükler üzerine adında küçük bir kitap yazdım." Bu 'küçük kitap' Prens adıyla ölümünden sonra çok büyük üne kavuşacaktı.

Makyavel politik yaşamdan zorunlu ayrı kalmasından nefret ediyor ve kitabının Medici'lerin beğenisini kazanacağını ve onların kendisini yeniden işe alacaklarını umuyordu.

Genel formuyla **Prens**, Rönesans türü prensler için yazılmış öğüt kitapları türüne uygundur. Makyavel klasik ve sivil hümanizma geleneğinde yazmaktadır. Ancak çağdaşlarını dehşete düşüren bazı bakımlardan bu gelenekten kesin bir kopuş göstermiştir.

Makyavel eskinin Musa, Kurus (Pers imparatorluğunun kurucusu), Theseus (efsanevi Atina Kralı) ve Romulus (Roma'nın efsanevi kurucusu) ve Büyük İskender'e yol açan daha yakın zamanın Makedonyalı Filip gibi lider örneklerini övmektedir.

Yeni topraklar hükümdarlara belirli sorunlar çıkarırlar, çünkü insanın orduları ne kadar güçlü olsa da, prens halkın iyiniyetine ihtiyaç duyar. Aksi takdirde düşmanlık zamanında yardımcı bulamaz.

Roma Cumhuriyeti liderleri istikrar için gerekli öngörüşün iyi bir örneğidir, çünkü sıkıntı herkes tarafından anlaşıldığı zaman genellikle onu sona erdirmekte geç kalınmıştır. Bu nedenle onlar sıkıntılarının fazla gelişmesine izin vermezlerdi.

Eski cumhuriyetlerin
kontrolü özellikle güçtür.

Cumhuriyetlerde daha çok yaşam,
daha çok nefret, intikam için daha
çok arzu vardır. Eski özgürlükleri-
nin hatırası onların rahat etmele-
rini imkansız kılar.

Onların durumunda en
sağlam yol onları ortadan
kaldırmak veya bizzat orada
yaşamaktır.

Çok doğru!
Finlandiya Cumhuriye-
ti ile Baltık devletleri-
nin gereğine bakmam
gerek...

Burada büyük bir ustalıkla açıklamadığım neden, bir cumhuriyetin insan doğasına tam ve gerçek uyumudur.

Bir devletin anayasasında değişiklik yapmaktan daha güç, başarı şansı daha kuşkulu ve uygulaması daha güç bir şey olamaz.

Makyavel geleceğin prensinde bu güçlükler karşısında sadece ikna edici olmanın yeterli olmayacağını söylemektedir. İnsan başkalarına güvenmeden ayakta durmalı ve gerekirse konuyu gündeme getirmelidir.

Evet, bak Gorbacov Rusya'da ne başlattı ve Yeltsin neyi bitirmek zorunda kaldı!

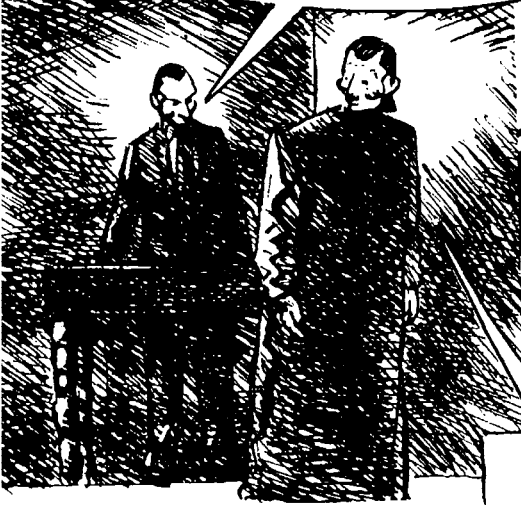
Makyavel çağdaşları arasında özel dikkate değer olarak Cesare Borgia'yı gösterir. Dük'ün Fransa, Papalık ve İtalya devletlerini birbirlerine düşürerek kesin ve gerektiğinde acımasız davranışlarını, komploları bastırmasını ve gelecek için sağlam temeller atmasını över.

Babası Papa'nın ani ölümüne ve kendisinin hastalığına kadar Cesare'nin yeni bir prenslik yaratma kampanyası başarılı olacak gibi görünüyordu.

Kurduklarının başarısız olması onun suçu değildi, olağanüstü talihsizliklerin sonucuydu.

Benim kendi başına
bir amaç olarak iktidarı ya da
Borgia'nın iktidar taktiklerini
savunmadığıma dikkat edilmeli; asıl olan
yurttaşlarının özgürlük ve güvenliklerini
koruyabilecek güçlü bir devlet yaratmak
ve bunu sürdürmektir.

Bunun gibi şiddeti de şiddet için
savunmuyordu.

Çok doğru. Hemşehrilerini
öldürmek, arkadaşlarına
ihanet etmek, hilekar, acıma-
sız, dinsiz olmak maharet
değildir. Bu yollar bir prence
iktidarı sağlayabilir ama
şerefi sağlayamaz.

Aksine, Makyavel amaçlı zulüm ile anlamsız, ayrımsız veya sürekli zulüm
arasındaki farkı gösteriyordu. Bunun gibi, yozlaşmış bir devleti ele geçir-
mek ve ona düzen getirmekte başvurulacak şiddet bir kerelik olmalıydı,
sürekli değil.

Kaderin Kaprisleri

Makyavel'in eserinin en önemli kavramlarından biri Kader'dir. Bu yaşamlarımıza kontrol edilemez bir şekilde müdahale eden bir güç fikrini, iyi ya da kötü talihi ve koşullarda önceden görülmeyen değişiklikleri içerir. Makyavel Kader'in gücünün çok büyük olduğunu söyler. Bu özellikle geniş ve beklenmeyen değişiklikleriyle gününün İtalyası'nın içinde bulunduğu kargaşalıklarda ortaya çıkar.

İrmak normal olarak akarken tedbir almak, setler inşa etmek gereklidir. Ondan sonra taşkın olursa daha az şiddetli olacaktır. Oysa bir direnmeyle karşılaşmadığı takdirde önündeki her şeyi silip süpürecektir.

Kader karşıt hareket eden biri tedbirli diğeri umursamaz iki insanın ikisinin de neden başarılı olabileceğini açıklar.

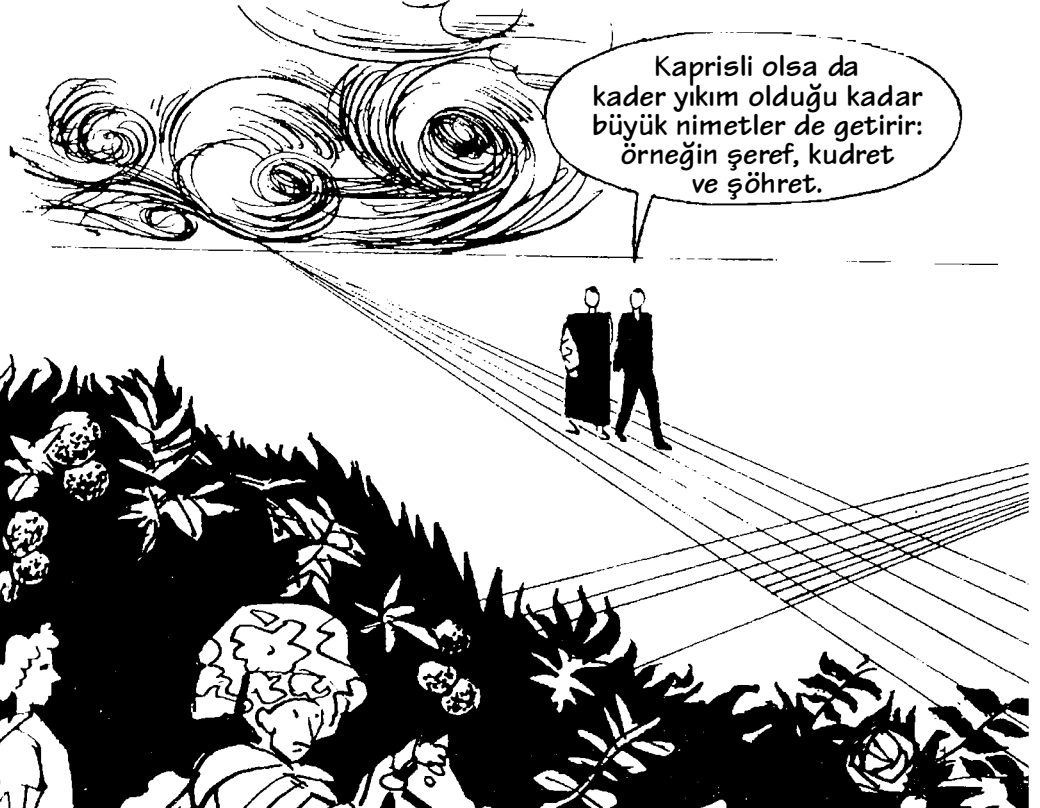
Aynı şekilde hareket ettikleri halde biri başarılı, diğeri başarısız olan liderlerin örnekleri vardır. Politikasını zamana uyduran refaha kavuşur, bunu yapamayan ve böylece bir çatışmaya neden olan ise başarısız olur.

Kaderi bir tanrıça
olarak düşündüğümü
hatırlıyorum...

Evet, eski Roma'da Jüpiter'in
kızıydı ve popüler bir tapınma
nesnesiydi.

Makyavel Kaderi ya kör talihe ya da ilahi (ama bilinemeyen) Takdir'e döndüren geçmiş yüzyılların Hristiyan yorumunu altüst etmişti. O Kaderin sonsuza kadar olmasa bile etkilenebileceği, hatta hakim olunacağı klasik putperest görüşüne dönmüştü.

Kaprisli olsa da
kader yıkım olduğu kadar
büyük nimetler de getirir:
örneğin şeref, kudret
ve şöhret.

Savaşın Getirdikleri

Makyavel Prens'in uzun bir bölümünü askeri örgütlenmeye ayırır. Bunun nedeni şudur: "Eski veya birleşik olduğu kadar yeni devletlerin de başlıca temelleri iyi yasalar ve iyi silahtır; iyi silah olmadan iyi yasa olamayacağı için, iyi silahın olduğu yere iyi yasalar da gelecektir. Ben yasaları tartışmayıp dikkatimi silahlara yönelteceğim."

Makyavel o dönemde İtalya'da çok yaygın olan paralı asker uygulamasına karşıdır.

Bunların sadakatları çok değişkendir, kendilerini koruma patronlarının davasından önde gelir ve onlar için bir savaşı uzatmak sona erdirmekten yararlıdır.

Fransa kralı VIII. Charles İtalya'yı istila ettiği zaman paralı askerler etkili bir direnme göstermemişlerdir.

Roma ve Sparta kendi silahlarının gücüyle yüzyıllarca ayakta kalmışlardır.

Çağdaş İsviçreliler güçlü bir şekilde silahlanmışlardır ve özgürdürler. Bu ilişki bir rastlantı değildir.

Makyavel bir noktayı vurgulamak için kimi zaman kullandığı abartıyla prensin ilk ve hatta tek kaygısının şu olması gerektiğini söyler:

Savaş, savaş örgütlenmesi
ve savaş disiplini

Silahlı bir
insanın silahsız bir
insana boyun eğmesini
beklemek, ya da silahsız bir
insanın uşakları silahlıyken
güvenlik içinde bulunacağını
düşünmek mantıksızdır.

Makyavel gerçekçiliğini ve duygusallıktan uzak oluşunu, olayların idealistçe hayal edilmesine değil, oldukları gibi kabul edilmesine bağlı olduğunu soyleyerek doğrular.

Pek çok yazar ideal lkeler hayal etmişlerdir, ancak bunlarla gerçek arasındaki uğurum o kadar büyüktür ki, yapılması gerekeni düşünerek yapılanı ihmal etmek insanın kendi yıkımına davetiye çıkarması demektir.

Her bakımdan erdemli hareket etmek isteyen bir insan erdemli olmayan çoğunluk arasında düşkırıklığına uğrayacaktır.

Gerçekten de prens varolduğu sanılan bazı erdemlerin kendisini yıkıp devleti kaybettireceğini, oysa bazı kötü huyların güvenlik ve refah getireceğini görecektir.

Cömert olarak ün salmak için gereken israf ağır vergilerle son bulacak ve bu da hükümdarın tebasının kendisinden nefret etmesini sağlayacaktır.

Bu nedenle bir prens cimri olarak düşünülmeyi tercih etmelidir, çünkü cimrilik iktidarını sürdürmeye yarayacak o kötü huylardan biridir.

Bunun gibi, bir prens tebasını sadık ve birlik içinde tutmayı başardığı sürece zalim olarak görülmeye aldırış etmemelidir.

Aşırı merhametli olup da düzensizliğin tüm toplumu etkileyecek cinayet ve kaosa gelişmesine izin vermektense bir iki suçluyu örnek yapmak çok daha merhametli bir davranıştır.

Ama ben şiddet zalimliğini tavsiye ediyordum değilim.

Makyavel "sayısız cinayetleri insanlar arasında saygı görmesini engelleyen" Yunan tiranı Agatokles'i özellikle eleştirmektedir. Önemli olan prensin aşırı yöntemleri toplum düzenini yeniden kurmak için gerekli olduğu zaman kullanabilmelidir.

Makyavel bir hükümdarın sevilmesinin mi, yoksa kendisinden korkulmasının mı daha iyi olduğunu sorar.

İdeal olanı bir hükümdarın hem korkulmayı hem sevimliyi istemesidir.

Bunun yanıtı insanın her ikisi de olmak isteyeceğidir; ama bunları birleştirmek güç olduğu için kendisinden korkulmak sevimli-mekten daha iyidir.

Bunun, Makyavel'in insan doğasının karamsar görüşünü açıklayan nedeni şudur: insanlar "nankör, yalancı ve aldatıcı, korkak ve açgözlüdürler; kendilerine iyi davranırsanız size bağlıdırlar... ama başınız tehlikedeyse size karşı dönerler." Bu nedenle korktukları ve karşılığında hızlı ve kesin ceza bekledikleri birine sadece sevdiklerinden daha az zarar vereceklerdir.

Makyavel'in prensi eski geleneklerin desteğinden ve onun başıboş Kadere karşı sağladığı korunmadan yoksun bir yenilikçidir. Bu nedenle çabuk hareket etmelidir; güvenilir bir şekilde sevimli olmak çok uzun zaman alacaktır.

Ancak Makyavel korku ile nefret arasında kesin bir ayrım yapmaktadır. İnsandan korkulmalıdır, ama nefret edilmemeye çalışılmalıdır; bu tehlikeydir ve kaçınmak gerekir.

Kurt ve Tilki

Makyavel mücadelenin iki yolu olduğunu söyler: insanların yolu olan hukuk ve hayvanların yolu olan güç.

Makyavel'in model olarak önerdiği hayvanlar hümanistlerin değersiz olarak reddettikleridir: kurnazlığı ve hilekarlığı için tilki, vahşi kuvveti için aslan.

Putperest ve Hıristiyan Erdemleri

Makyavel'in genel tavsiyesi çekingen değil cesur olmaktır:
"Kader cesurdan yanadır."

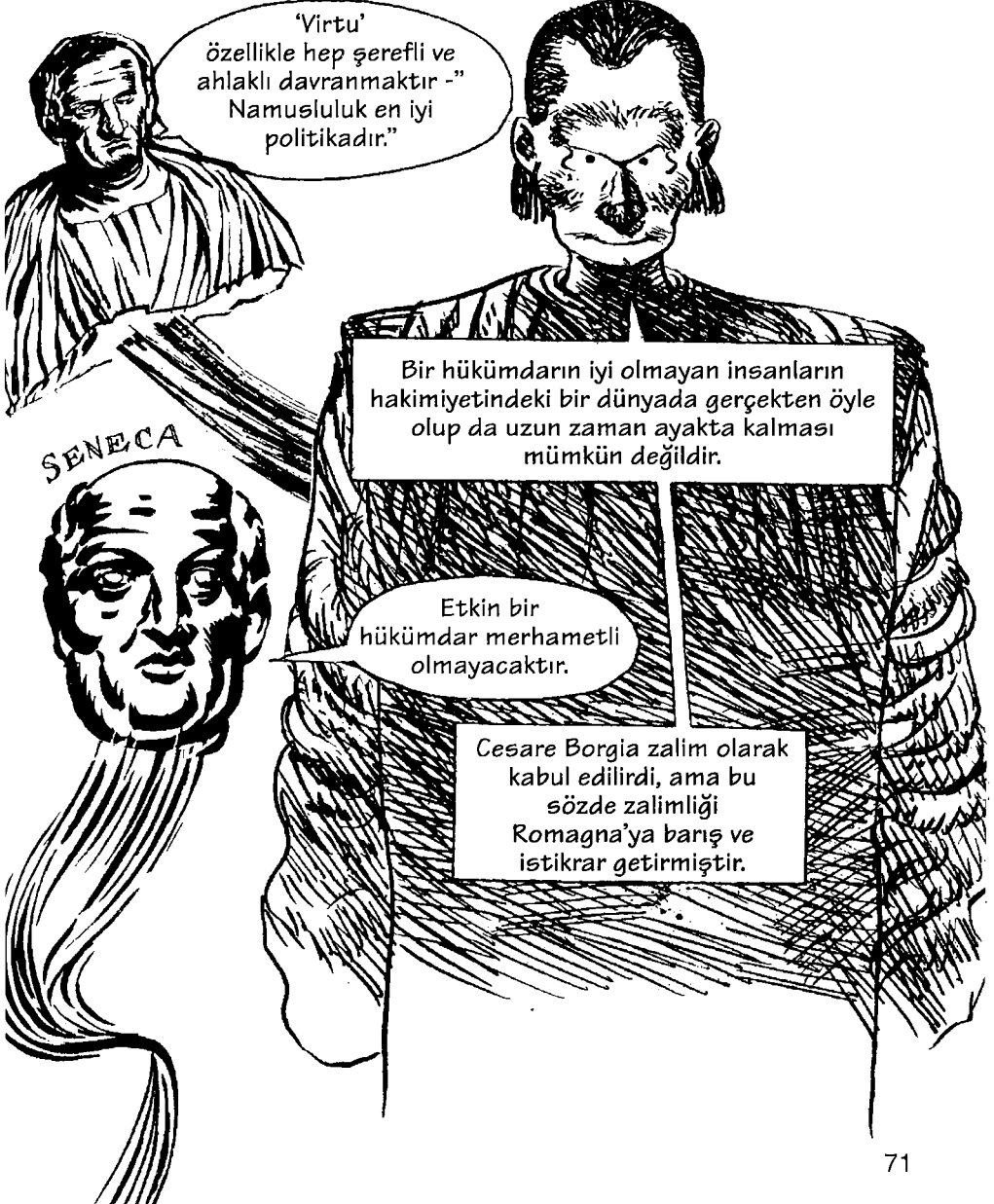
... Bir kadın olduğu için, daha az dikkatli ve daha çok ateşli olduklarından ve kendisine daha hoyratça davrandıklarından genç erkeklerden hoşlanır.

Bu yeteneğe -buna cesaret, gurur, güçlülük de diyebilirsiniz Makyavel "virtu" adını veriyordu (Latince insan anlamına gelen vir'den 'virtus'). Diğer bir deyişle 'virtu' insanda istenen ve içinde belirli bir acımasızlık da olan nitelikleri tanımlamaktadır.

Sözcükte bildiğimiz anlamda 'iyi' veya 'erdemli' bir insan tanımı yoktur.

Makyavel'e göre sadece bireyler değil, uluslar da 'virtu' sahibi olabilirler. Buna sahip olmak başarıyı garanti etmez, ama yokluğu, tek alternatifi tümüyle Kader'e güvenmek olacağından, başarısızlığı getirir. "Bu nedenle tek sağlam, güvenilir ve kalıcı savunma yöntemleri kendi 'virtu'nuza dayananlardır."

Makyavel burada Cicero'nun dile getirdiği klasik inancı yıkmaktadır.

Makyavel'in 'virtu' fikri Kader'in değişiklikleri arasında başarıyı elde etmenin anahtarıdır. Ancak durum gerekli kıldığı zaman onu kötölük yapmak ve ya güç kullanmaya (aslan) ya da kurnazlık kullanmaya (tilki) istekli olmayı da içermektedir. Aynı zamanda riya sanatı, yani bu arada ahlaklı görünmeyi bilmek de bunun içindedir.

Makyavel'in devleti güvenceye almak için gereken her şeyi yapma irade ve yeteneği olarak virtu böylece normal (hristiyan) anlamında 'erdem'in tam karşıtıydı.

Hassas Güç Dengesi

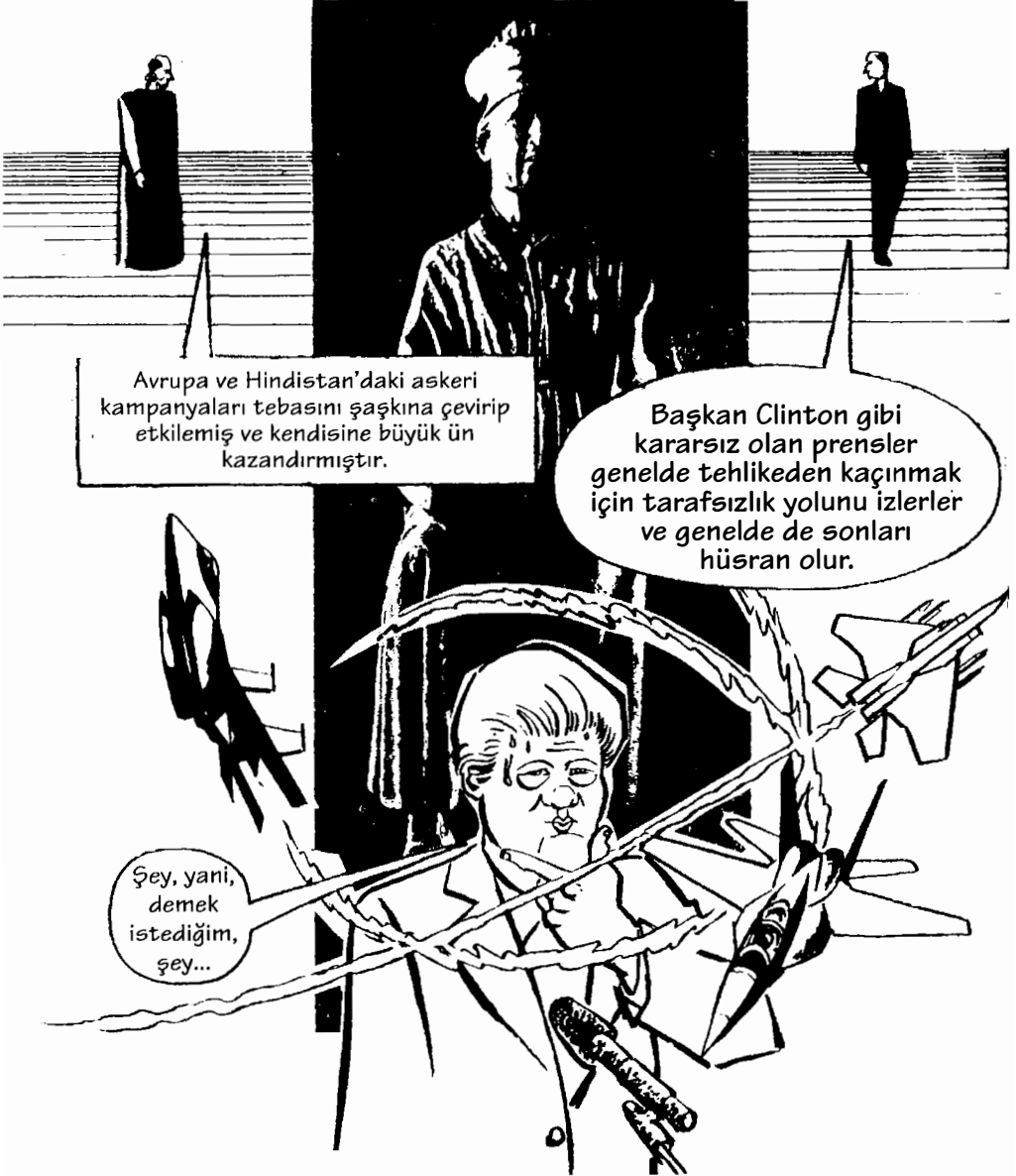
İyi örgütlenmiş ve iyi silahlanmış olmak dış saldırganlığı püskürtmek için yeterlidir. Ancak iç komplolar ve ihanet tehlikesinden kurtulmak için prens soylularını saygılı ve halkı mutlu tutmak zorundadır.

Prensler nefretin evrensel olmasını önlemeye çalışmalıdır. Örneğin, soylular ve askerler gibi en güçlü sınıfların sadakatını korumaya çalışmalıdırlar.

Makyavel'in örnek yeni prenslerinden biri İspanya Kralı Aragonlu Ferdinand'dı.

Ayrıca, tüm hareket yöntemleri rizikoludur, bu nedenle sağduyu tehlikeden kaçınmak değil -bu zaten olanaksızdır- ama belirli tehditleri doğru olarak değerlendirmek ve daha uygun alternatifini seçmektir.

Makyavel'in prenslere başka öğütleri de vardır: bakanları dikkatle seçmek, prensen çok kendilerini düşünenlerden ve dalkavuklardan kaçınmak. 'Danışın ama bir kere bir politikadâ karar verilince onu kesin bir şekilde uygulayın.' Aksi takdirde kendi gündemlerine sahip diğerlerinin dalkavuklukları ve çatışan fikirleriyle yanlış yola sürüklenen lider sürekli olarak fikir ve yön değiştirecektir. Sonuç olarak hiçbir şeyi gerektiği gibi yapamayacak ve saygınlığını kaybedecektir.

Makyavel temel varsayımlarında ve değerlerinde açıkça bir hümanist ve cumhuriyetçi olmasına karşılık iktidarın pratik gerçekliklerine olan kaygısı ve sonuçlarının açık, duygudan uzak ve (Hristiyanlığa göre) ahlaksız mahiyeti ile o gelenekten kopmuştur.

Aslında onun eserinin dehşete düşürmesinin nedeni (Isaiah Berlin'e göre) ahlaksız olması değil, tümüyle farklı ve çatışan bir ahlaklılık temeline, yani ruh yerine dünyaya ve öteki dünya yerine bu dünyaya verdiği önemiyle klasik paganizme dayanmasıydı.

Ben Hristiyanlık konularının önemsiz olduğunu ya da onun iyi ve kötü anlayışının yanlış olduğunu iddia etmedim.

Ben sadece hem başarılı bir yurttaş hem de iyi bir Hristiyan olmanın mümkün olmadığını belirttim. Çünkü eğer birincisiyseniz ikinciye itici gelecek şeyler yapmak zorunda kalacaksınız.

Bu pek çok insanın gözardı etmek istedikleri ve hâlâ da ettikleri bir ikilemdir.

Makyavel Prensi "İtalya'yı barbarlardan kurtarmak Çağrısı" ile tamamlar.
Ülkesinin durumuna yakındır

...lidersiz, yasa-sız,
ezilmiş, soyulmuş, istila
edilmiş...

VENICE

Yeni prensin ortaya çıkma ve bu utancı mümkün kılan zayıflık ve bölün-
meyi ortadan kaldırma zamanının geldiğini söyler. Romalı tarihçi Livy'den
bir alıntı yapar: "Gerekli bir savaş adil bir savaştır ve sadece silahlara umut
varsa, o silahlar kutsaldır."

Makyavel bu ateşli çağrıyla Lorenzo de Medici'ye yapar onun (o zamanın paralı askerleri yerine) kendisine sadık olan ve büyük davada kararlı bir şekilde çarpışacak bir yurttaşlar ordusu kurmasını ister.

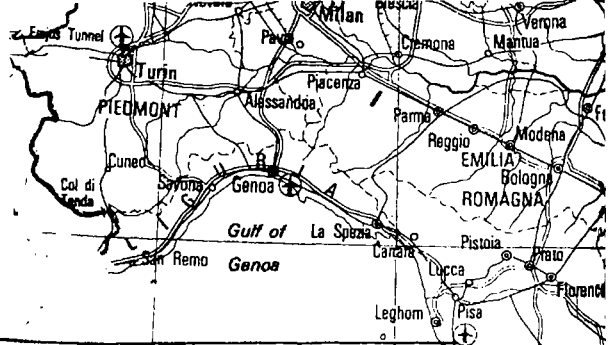
Böyle bir kurtarıcı çevresinde bütün İtalya toplanacaktır.

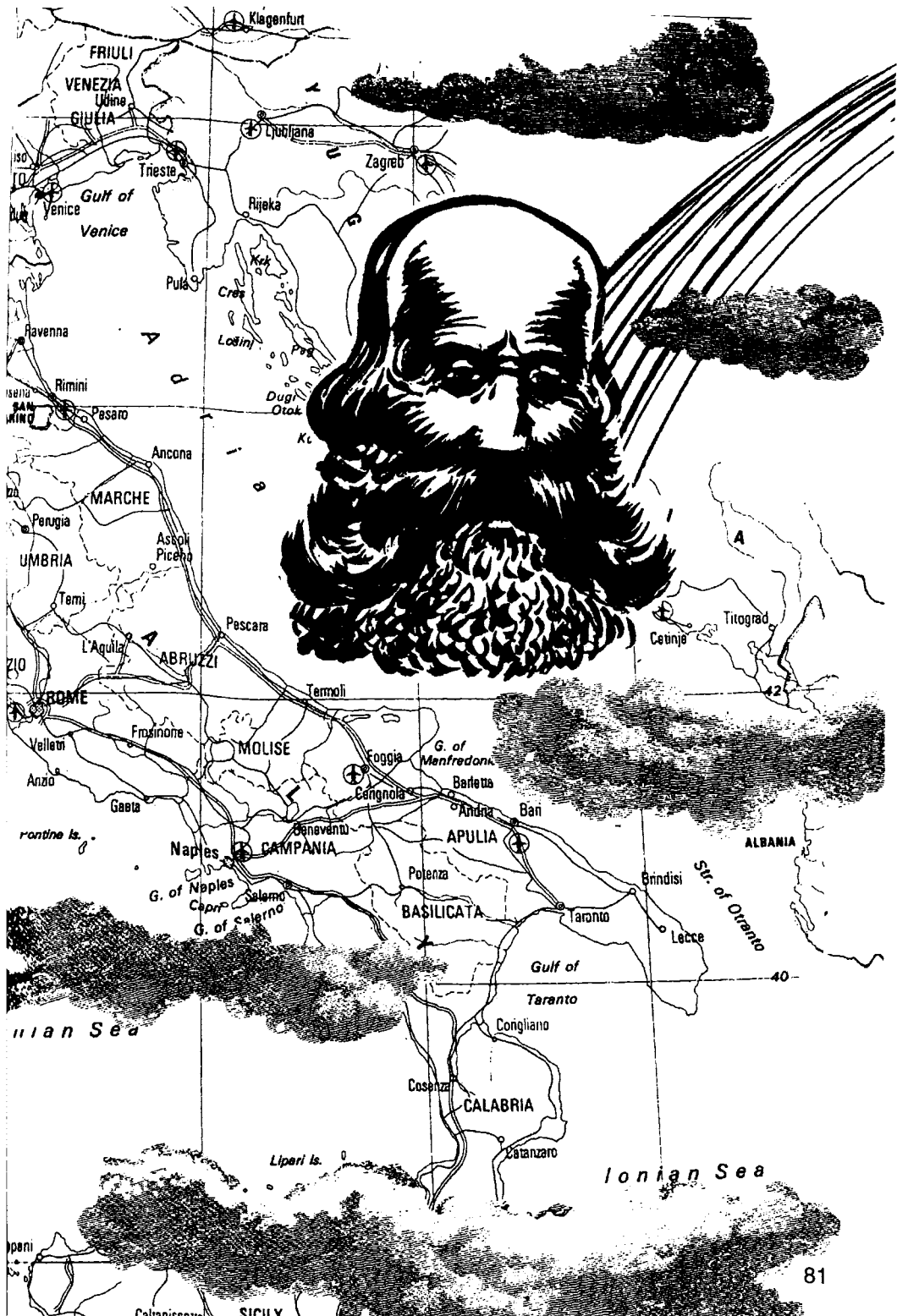
Risorgimento Peygamberi

Buzdan analizci Makyavel romantik bir milliyetçi, 19. yüzyıl İtalya'sına sonunda bağımsızlık ve birleşme getirecek olan "diriliş" hareketi Risorgimento'nun peygamberi olduğunu gösterir.

Cumhuriyetçi yurtseverler Giuseppe Mazzini (1805-72) ve Giuseppe Garibaldi (1807-82) 350 yıl sonra benim hayalimi gerçekleştirdiler.

Hâlâ İşsiz

Makyavel 1514'te kendisinin devlete yapabileceği hizmetlerin göstergesi olarak Prens'in yanaklıyandırmadığını fark eder. Açı bir düşkırıklığına uğramış olarak yeniden işe alınma umudunu yitirir ve kendini yazmaya verir.

Lorenzo Medici beni
güvenilmeyecek kadar
cumhuriyetçi buluyor.

Seni pek
akıllı bulmuyor
demek istiyor-
sun.

Bir Makyavel Komedi

Makyavel 1518'de kara mizah örneği olan *La Mandragola*'yı (Aşk otu) yazdı. Eser Roma ve Floransa'da birkaç yıl başarılı bir şekilde temsil edildi.

Yakışıklı bir adam olan Callimaco Paris'ten Floransa'ya yaşlı avukat Nicia Calfucci'nin güzelliği herkes tarafından övülen genç karısı Lucrezia'yı görmeye gelir. Callimaco Lucrezia'ya sahip olmak ister ama Nicia'nın apesini aldığı kadar karısı da erdemlidir.

Callimaco uşağı Siro'ya Nicia'nın evine girme planını açıklar.

Altı yıllık
evlilikten sonra
çocuk sahibi olmak
istiyorlar. Benim
umudum da bu
işte.

Bunun
sizin ne işinize
yarayacağını
anlamadım.

Sık sık Nicia'nın sofrasının konuğu olan Liguio Callimaco ya yardım teklif eder.

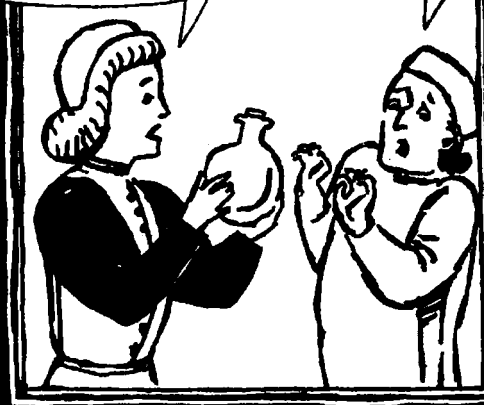
Şanlı bir Parisli
doktormuşsun gibi
davran ve Lucrezia'nın
kısırlığına bir
tedavi bul.

Budala Nicia tuzağa düşer. Callimaco'nun tedavisi aşk
otu şurubudur.

Ama bir sorun var:
karınız bunu içtikten sonra
kendisiyle yatacak ilk erkek bir
hafta içinde ölecektir.

Hayır, ben
boynumu bu ilmeğe
geçirecek değilim.

Callimaco seçilmiş bir genç bulup bir gecelik Lucrezia'nın yatağına sokmalarını önerir. Nicia buna istemeyerek razı olur. Sorun Lucrezia'nın onayını almaktır. Ligurio Lucrezia'nın günah çıkarttığı papaz Timoteo ile kadının annesi Sostrata'nın yardımlarını elde eder. Lucrezia önceleri fikre karşı çıkar.

Böyle bir şeyle
bir insanın ölümüne neden
olmak mı? Asla! Hem kocam
olmayan bir erkekle yatmak
günah değil midir?

Önemli olan
niyettir. Gerçek günah
kocanın isteklerini yerine
getirmemektir...

Plan başarılı olur. Callimaco geceyi Lucrezia'yla geçirir ve ona aşkını ilan eder. Kadın sürekli bir ilişki önerir. Her şey herkes için mutlu bir son getirir, boynuzlu Nicia da bütün bu oyunlardan bir çocuk sahibi olarak çıkar.

Cumhuriyetçi Arkadaşlar: Orti Oricellari

Makyavel 1514'te gözden düşmüş cumhuriyetçilerin oluşturduğu bir grubun edebi ve politik tartışmalarına katılmaya başlar. Bunlar üyelerinden birinin Floransa dışındaki bahçeleri olan Orti Oricellari'de buluşurlar.

Yurttaşların Özgür Devleti

Orti Oricellari'deki bu tartışmalar Makyavel'in beş yıl uğraşarak yeni bir kitap yazmasına neden oldu. Titus Livius'un İlk On Kitabı Üzerine Tezler Livy tarafından (MÖ 59-17) eski Roma tarihinin ilk on cildine dayanıyordu.

Tezler....

Tezler Makyavel'in en uzun ve belki de en özgün politik eseridir. İki temel noktayı açıkladığı için Makyavel'in doğru anlaşılması için önemlidir.

... Özgürlük İçin Bir Tartışma

Anayasal bir monarşi bir süre için başarılı bir uzlaşma olabilirse de, yurttaşlarının özgürlük ve güvenliğini sürdürmenin en iyi garantisi cumhuriyettir. Buna kıyasla ister bir tek insanın hakimiyeti, ister yabancı bir devlet olsun istibdatlar zayıflık, yoksulluk ve çöküşle son bulur.

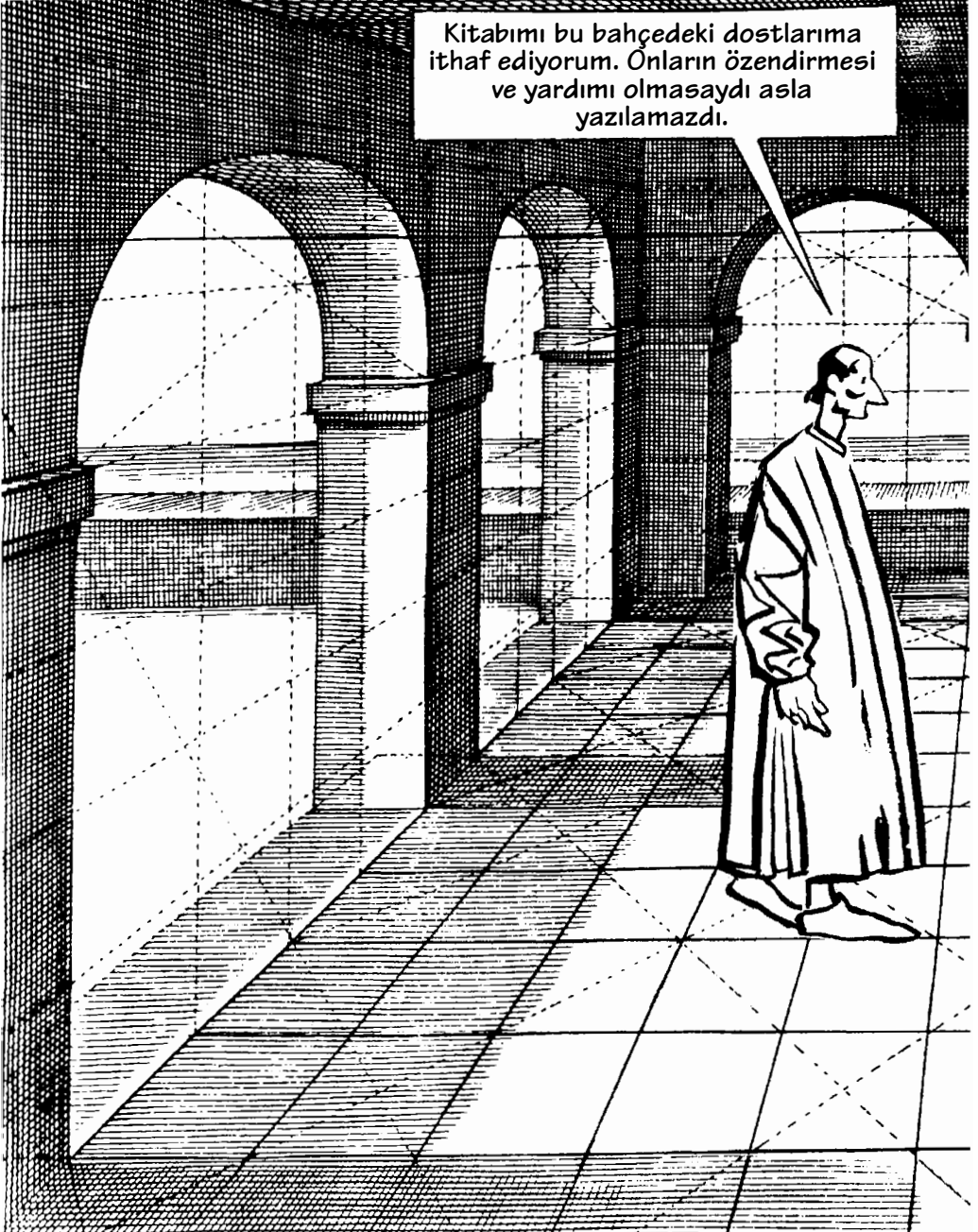
Deneyler kentlerin sadece özgürlük zamanlarında büyüdülerini gösterir.

Kendi kendini yönetim biçiminde özgürlük, kendisini ortaya çıkartacak her eylemi "mazor gösteren" son hedeftir. Makyavel'in özgürlük fikrinin modern bireysel politik "hak" olmadığına dikkat edin.

Cumhuriyetçilerin Özgürlük İdeali

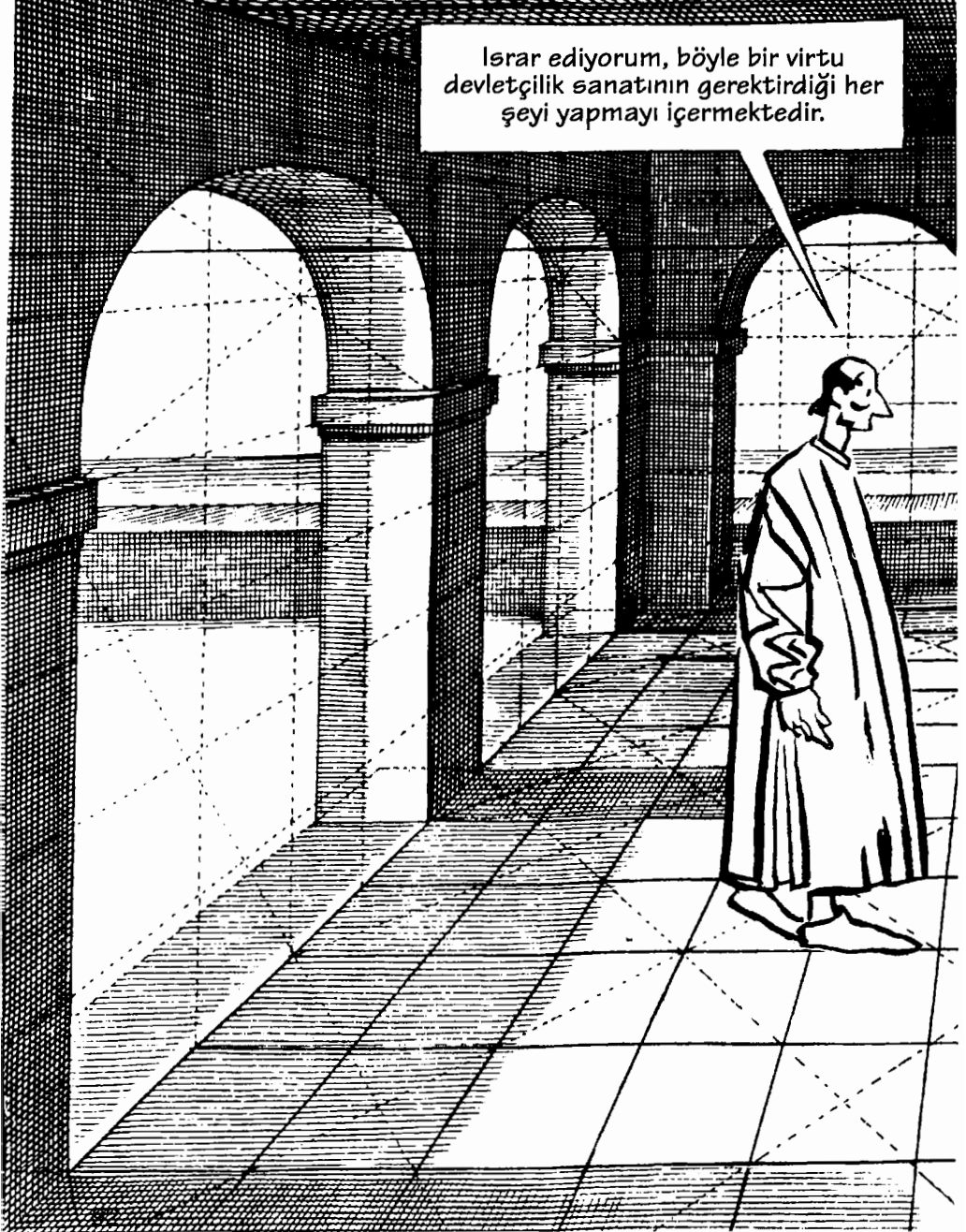

Makyavel'e göre bunun insanlık tarihindeki en iyi örneği Roma Cumhuriyeti'ydi. Bu nedenle hedefi ve umudu onun tarihinden onun başarı ve görkeminden birşeyleri bugün de elde edecek "pratik dersler" almaktı. Çok açık söylemek gerekirse, Prens laik bir devletin liderlerine öğüt verirken Tezler özgür bir devletin yurttaşlarına öğüt vermektedir.

Kitabımı bu bahçedeki dostlarıma
ithaf ediyorum. Onların özendirmesi
ve yardımı olmasaydı asla
yazılamazdı.

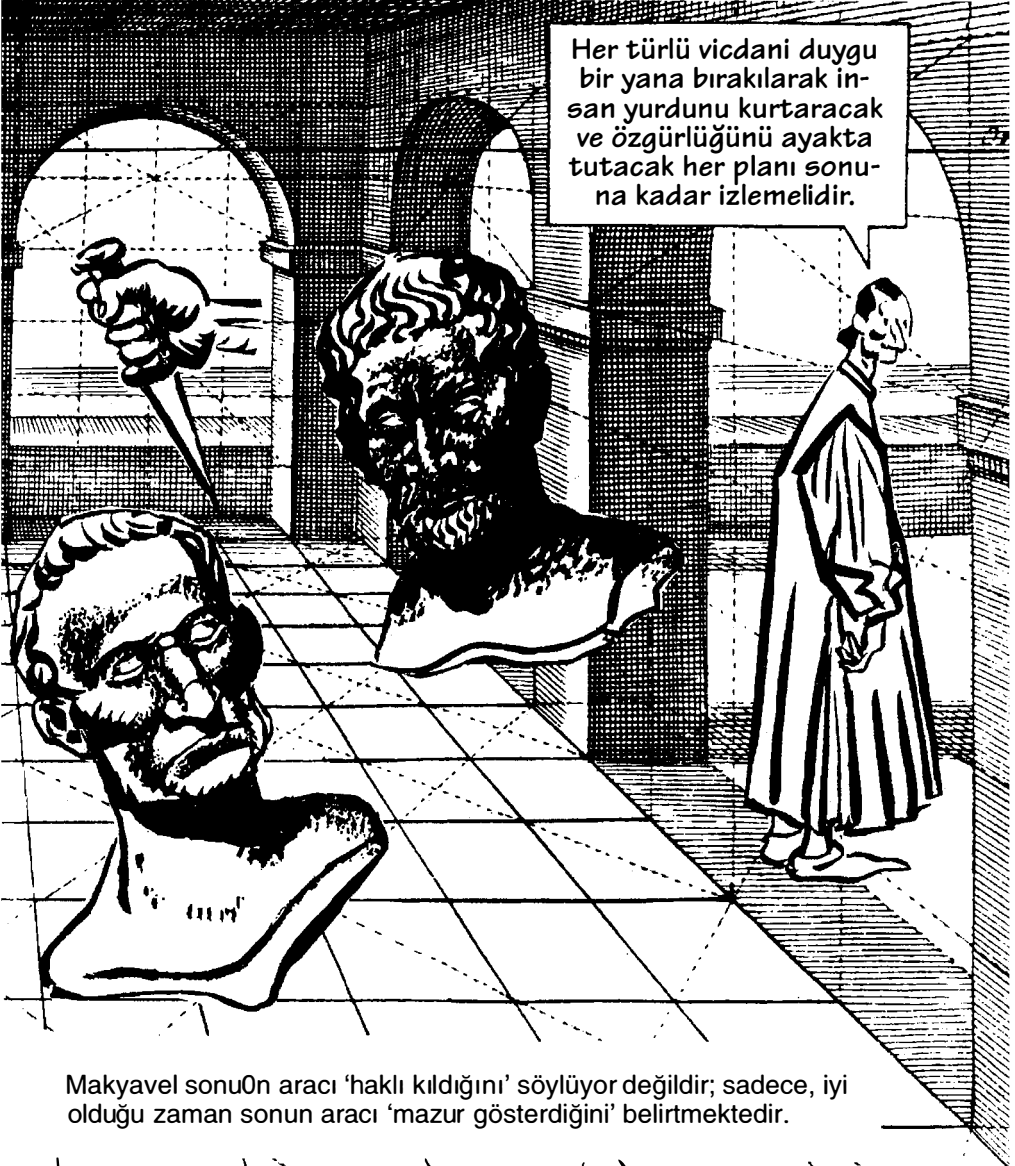
Makyavel Prens'te olduğu gibi burada da büyüklüğe erişmek için hem iyi Talih hem de Virtu gerektiğini ileri sürmektedir. Ama burada Virtu sadece bir tek hükümdara değil, tüm yurttaşlara uygulanacak bir şeydir.

İsrar ediyorum, böyle bir virtu devletçilik sanatının gerektirdiği her şeyi yapmayı içermektedir.

Sezar'ın Durumu

Bu, Makyavel'in Roma Cumhuriyeti yerine imparatorluğu getiren Jül Sezar'ı eleştirme ve katilleri Brutus ile Cassius'u mazur gösterme fırsatını neden kaçırmadığını açıklamaktadır. Çünkü, "insanın ülkesinin güvenliği sözkonusu olduğunda... adil veya adaletsiz, merhametli veya zalim, övülecek ya da utanılacak bir şey olup olmadığı düşünülmemelidir."

Makyavel sonun aracı 'haklı kıldığını' söylüyor değildir; sadece, iyi olduğu zaman sonun aracı 'mazur gösterdiğini' belirtmektedir.

Ancak tembellik ve yozlaşma dışında cumhuriyetçi virtu'ya en büyük tehlike güçlü bireylerin veya küçük grupların kendi çıkarlarını gözetmeleridir. Böyle bir yozlaşma özgürlüğü yıkar ve bu da Makyavel ile onun gibi cumhuriyetçilerin başlıca kaygılarıydı. Kollektivizm üzerindeki bu vurgulama -"bir halk bir prensen daha sağduyuludur, daha istikrarlıdır ve daha iyi karar verir"- Prens'ten bir ayrılmadır.

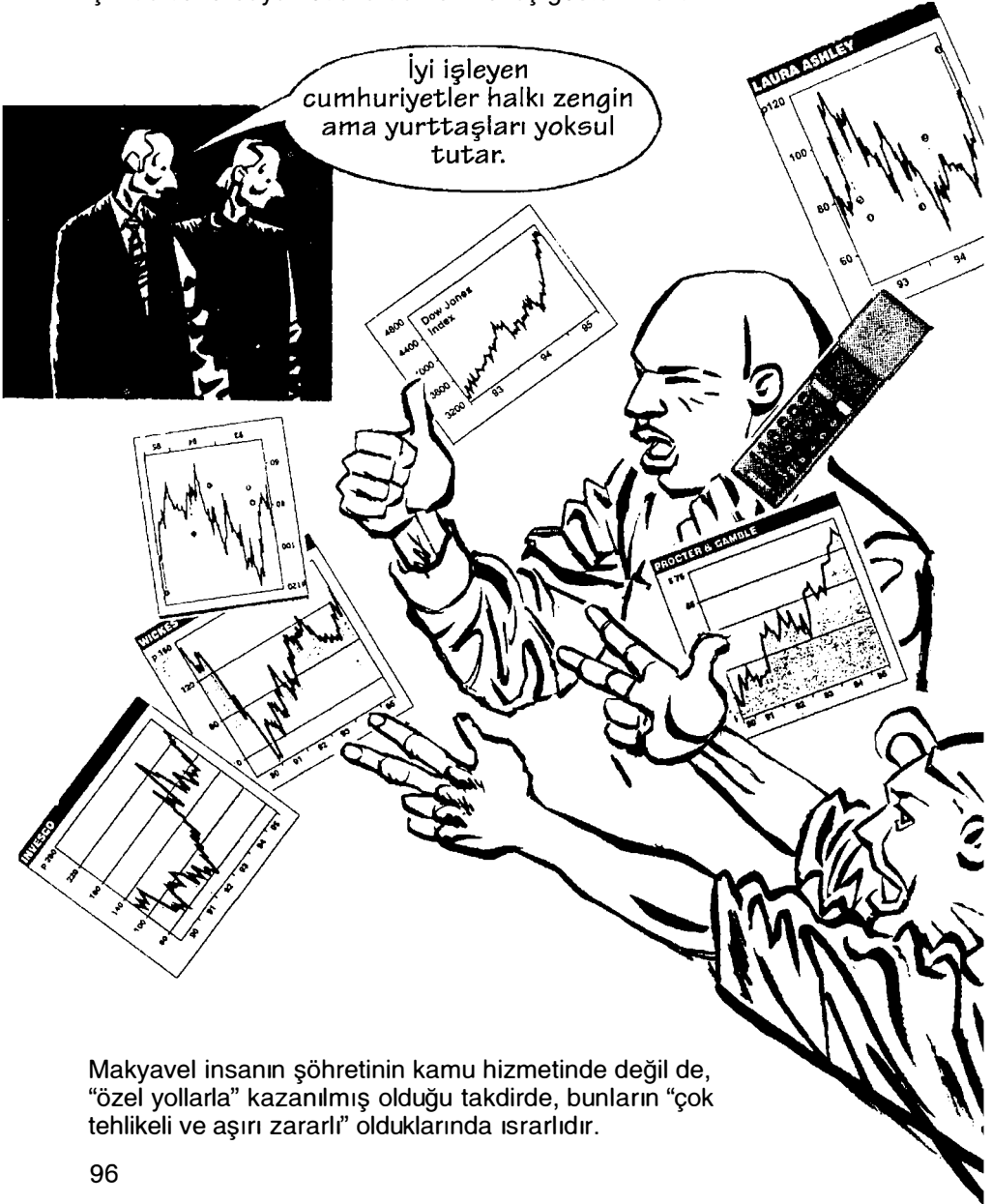
Geleceğe Oynamak

Makyavel'in bireyin veya grubun çıkarında yatan tehlikeye karşı uyarısı günümüzde daha da geçerlidir. Bunun bir örneği 1995'te Singapur'da küçük bir Barings Futures borsa oyunu oynayan Nick Leeson'un büyük sahtekarlığıydı. Leeson Tokyo borsasında oynayarak 600 milyon sterlin kaybetmiş ve 232 yıllık bir Londra bankası olan Barings'i iflasa sürüklemişti. Böylesine pahalı bir örnek uluslararası bankacılığın ve yüksek finansın ta içinin görölmesini sağlamıştır.

Yurttaşlık Görevleri

Makyavel bu tür özel motivasyonlara karşı korunmak için, yurttaşları özel çıkar yerine ortak çıkarı seçmeye zorlamak üzere gerekirse en ağır cezaları içeren “iyi yasalar” önermiştir. Bu yasalar kişisel hakları korumak için değil, yurttaşlık görevlerini sürdürmek ve özel iktidar heveslerini cezalandırmak içindir. Ve bu sapanın yanısıra özel yerine kamu hizmetleri için de daha büyük ödüllerden bir havuç gösterilmelidir.

Kendi Başlarına Buyruk

Makyavel bu nedenle, savaşçı yetenek ve ruhlarının değerliliğine karşın, kendi malikaneleri ve tebalarıyla yasaların üzerinde olduklarından dolayı soylulardan kuşku duymaktaydı. Yozlaşmanın en olası kaynaklarından birinin de zenginlerin adam kayırmaları ve parayla etkinlik satın almalarıydı. Bunun sonucu insanları yurttaşlardan partizanlara dönüştürdü ve bu gibiler de kamu otoritesini ve kamu yararına değil birkaç başka kişiye bağlı olurlardı.

Çağdaş Bir Ayrılıkçı Seçkin

Amerikalı tarihçi Christopher Lasch Seçkinlerin İsyanı (1995) adlı eserinde Makyavel'in düşüncesine uygun olan yeni bir aşırı antisivil "ortaklık" biçiminden söz eder. Lasch'a göre son zamanlara kadar Batılı milli devletlerin ekonomik ve kültürel seçkinleri sivil sorumlulukları omuzlamaya hazır dılar. Postmodern kapitalizm kendini sivil ve milli konulardan tümüyle ayrı tutan profesyonel bir seçkinler grubuyla karakterize edilmektedir. Lasch şöyle diyor: "Yeni seçkinlerin kaderlerinin dayandıkları pazarlar uluslararası sınırların ötesinde işleyen girişimlere bağlıdır... Onların henüz küresel iletişim ağına bağlanmamış kendi yurttaşlarından çok Brüksel veya Hong Kong'daki karşıtlarıyla ortak şeyleri vardır."

Bu ayrıcalıklı sınıf (Amerika'da en tepedeki yüzde 20), kendini genelde dö-
külen sanayi kentleri ve kamu servislerinden bağımsız yapmışlardır.

Kontrollar ve Dengeler

Böylece Makyavel'in Romalıların kurumsal örgütlenmesinden alınan "mükemmel cumhuriyet" için başlıca önerileri, ne zengin patricilerin ne de sayıları daha çok olan pleblerin tümüyle egemen olamayacakları karma bir anayasaydı. Bunların herbiri "diğeri"ni gözetleyecek", birbirlerinin güçlÜ yanlarını tamamlayacaklar ve (en önemlisi) fraksiyonel çıkarların zaferini önleyeceklerdi.

Benim kontrol ve denge fikrim
Amerikan anayasasını çok
önceden görebilmiştir.

IN CON

The unanimous Declaration

of the people of the United States, that the
should declare the
with certain unalienable
powers from the
Government, laying
down the principles
which are justifiable,
and as a design to
be the patient sufferer
Britain is a history
world.
and pressing impo
pass other laws for the
to tyrants only.

human events, it be
which the laws of
the people and the pursuit
of Government be
ing its powers in
to which they are
right, it is their
erty which consti
in direct object the
most wholesome
his Agent should
those people won

He has called together legislative bodies at places unusual, and
compliance with his measures. He has dissolved Representative Houses repeat
at long intervals, and at short intervals, to cause others to be elected.

Cesar Rodney
G. Mifflin
Thos M. Bland

Geo. Hooper
Joseph Hewes
John Penn

Wm. Paterson
Thos. Stoddard

Samuel Chase
Wm. Paterson
Thos. Stoddard
Thos. Stoddard

W. Jefferson
Wm. Harrison
Thos. Nelson Jr.
Francis Pickens
Charles Braxton

Edward Rutledge
Thos. Mifflin

George Washington

Bu düzenleme belirli bir miktar gerilim, düzensizlik ve ayrılığı içerir ki, Makyavel'den önceki ve onun çağındaki diğer cumhuriyetçi hümanistler bundan kaçınırlardı.

Makyavel'in arkadaşı diplomat Francesco Guicciardini (1483-1540) şöyle yazıyordu:

RESS, JULY 4,

Yine de bu sorunlar sivil vir-
tu'nun korunması için ödenecek
küçük bir bedeldir.

Ayrılığı övmek,
yapılan tedavi dolayı-
sıyla hasta bir insanın
hastalığını övmekten
farksızdır.

11 of the thirteen united States of America,

...for one people to dis-
...and of Nature's God onto
...their truths to be self-evident
...happiness. — That to secure
...distinctive of these ends, it is
...form, as to them shall seem
...served. But when along
...throw off such government
...have to alter their former
...ishment of an absolute
...giving for the public good.
...ruined; and when so suspended
...injure the right of Represe-
...taken, and distant from the depository of their public Records, for the sole purpose of fatiguing them in
...in opposing with manly firmness his invasions on the rights of the people. — He has refused to

John Morris
Benjamin Rush
Benjamin Franklin
John Morton
Gottlieb S. Smith
Geo. Taylor
Wm. D. ...
Joshua Bartlett
Wm. Whipple
Sam. Adams
John Adams
Rufus B. Paul
Elbridge Gerry
Step. Hopkins
William ...

Makyavel'in cumhuriyetçiliği modern anlamda demokratik değildi; yurttaşların oy hakkını bir azınlığın (belki de yüzde beş) ötesine genişletmekle pek ilgilenmiyordu. Ama 'pleb'lerin, yani sıradan yurttaşların ideal devletin politik yaşamına canlı bir şekilde katılmaları anlamında eşitliğe inanmaktaydı.

Ama
kitlelerin prenssten
daha bilgili ve
değişmez olacağına
nasıl inanıyorsun?

Eşitliğin olduğu yerde bir prenslik
kurmak olanaksızdır; ve eşitliğin
olmadığı yerde de bir cumhuriyet
kurulamaz.

Bu nedenle bir
halk yönetimi
prenslerin
yönetiminden
daha iyidir.

Halkın zalimliği ortak yarara zarar verenlere yönelir, oysa prenslerin zalimliği kendi çıkarlarını savunmaya yöneliktir.

Dinin Yeri

Kenti büyük yapan bireyin
ruhunun durumu da değildir.
Önemli olan kollektif politik
yapının durumudur.

Öyleyse
dinin değeri
nedir?

İnsanları iyi olmaları için
özendirmek ve kötüleri
utandırmak.

Din yolsuzlukla mücadele ve kentil ruhunu korku ile olduğu kadar kayranlıkla da garantilemenin bir başka kaynağıdır. Makyavel Romalıları da olduğu gibi dini tapınma ile din kurumlarının bu amaç için nasıl kullanılacağını ele alır.

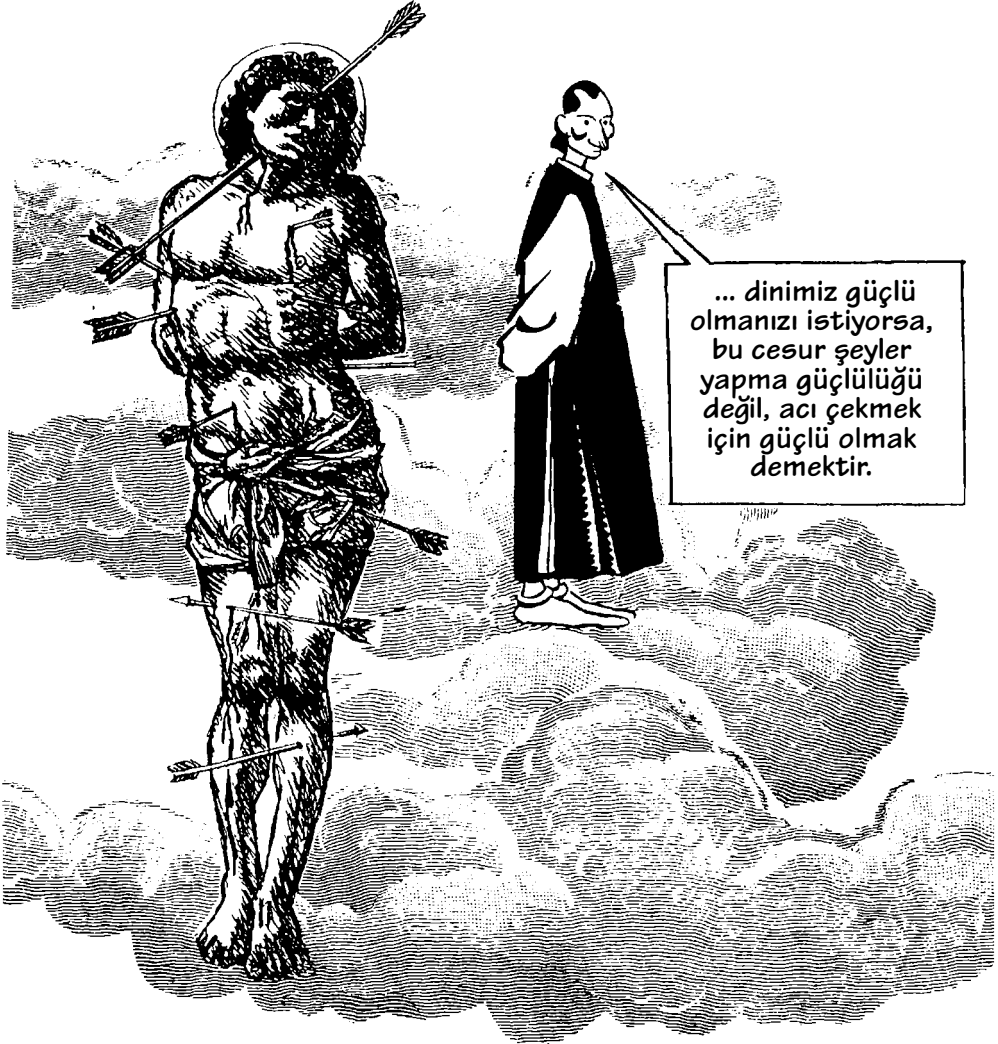
Romalıların "yurttaşlık kültleri"ni Hristiyanlıkla ve onun İtalya'daki feci sonuçlarıyla -zayıflık, bölünme ve yabancı barbarların zaferi kıyaslayın!

Bir dinin etkisi önemlidir, onun "gerçeği" veya başka bir şeyi değil. Bu pragmatik yaklaşım dindarları dehşete düşürmüştü.

Öteki Dünya Hıristiyanlığı

2. Hıristiyanlık insana bu dünyaya sırt çevirtirken pagan tanrılara tapınma güçlülük, mertlik, beceri, askeri yetenek vesaire gibi şeylerle Virtu'yu özendirmişti. Aynı zamanda insanların bozmaya korktukları yeminler için önlerine nesneler çıkarmıştı. Ona kıyasla,

Makyavel Hıristiyanlığın yanlış veya yalan olduğunu savunmaz. İsaiah Berlin'in söylediği gibi, "bir insan seçmelidir... İnsan kendi ruhunu kurtarabilir, ya da büyük ve görkemli bir devlet kurar veya ona hizmet eder; ama her zaman bunun her ikisini de aynı anda yapamaz."

Makyavel din konusunda ille de kuşkucu değildir. Onun "dininde" -klasik paganizm hem kutsal şeyler hem de ahlak insan doğasının sosyal ve politik boyutlarından ayrılamaz.

Makyavel'in Hristiyan ahlakının sözde zaferinden bin yıl sonra pagan ideallerini önerebileceği ve Hristiyanlığa insanlık tarihindeki kötü etkileri dışında sanki hiç olmamış gibi davranması pek çok kişiyi dehşete düşürmüştü.

Emperyalizm Lehine

Makyavel yurt dışında egemenlik peşinde koşmanın yurt içindeki özgürlüğü sürdürmeye yaradığı düşüncesindeydi, çünkü "saldırmaya hazır değilsen sana saldırırlardı."

Yurt
dışında
yaşayanların
kaybettikleri
özgürlükleriyle
ilgilenmiyor
musun?

Eğer özgürlüklerine değer
veriyorlarsa onlar da
karşı koyacaklardır.

Göç

Makyavel'in nüfusu artırmak ve yenileştirmek için yabancıların yurttaşlığa kolay erişimlerini -yani, göçü önermesi ilginçtir.

Makyavel burada yine yurttaş ordularının önemi üzerinde durmaktadır ve savaşın en akıllıca nasıl yapılacağı konusunda söyleyecek çok şeyi vardır. Taktik konuları, piyade, süvari ve topçunun birbirlerine kıyasla üstün yanları üzerinde durmanın yanısıra savaşlarını "kısa ve büyük" tutun gibi çok genel ve mantıklı öğütler de vermektedir.

Ancak Makyavel'in uzun vadeli başarı şansı konusunda ciddi kuşkulan vardı. İnsanlar istikrar ve başarıdan bile sıkılırlar, yenilik ararlardı. Yozlaşmak için zayıf bir yanları vardı ve bu görünür bir duruma geldiğinde artık eski yasa ve önlemlere meydan okur hale gelmiş olurdu. O zaman virtu'yu yeniden getirmek için gereken olağanüstü önlemleri pek az kişi uygulayabilirdi.

Sorun şu, çoğu insan orta bir yol tutturmak ister ki, bu çok zararlıdır; çünkü o zaman ne tümüyle iyi ne de tümüyle kötü olabilirler.

Yani ne ruhlarını kurtarırlar, ne de insanlık şerefine bir katkıda bulunurlar. Makyavel, "ya çok kötü ya da kusursuz derecede iyi olmak" daha doğrudur, der.

Makyavel Tezler'i Roma Cumhuriyeti ile kendi İtalyasının hükümdarları ve halkının aptallığını kıyaslayarak umutsuzlukla bitirir.

Eğer baştan beri Roma gibi özgür olan sitedevletler özgürlüğü koruyacak yasaları yapmakta güçlük çekmişlerse, kölelikten yeni kurtulmuşlar için bu hemen hemen olanaksız bir şeydir.

Ama Makyavel yine de kendisini haklı çıkarır: "İyi bir insanın görevi başkalarına iyi yapılmış şeyleri göstermektir. Zamanın ya da kaderin kötülüğü size bunu yapma imkanı vermemiş olsa bile, bu yeteneğe sahip olan ya da tanrıların daha çok sevdikleri bir başkası bunu böylece yapabilecektir."

İş Bulma Umudu

Makyavel 1519'da Tezler'i bitirirken Lorenzo de Medici öldü. Kısa bir süre amcası Giulio kardinal oldu ve çok geçmeden de Papa VII. Clement olacaktı.

Makyavel yazmaya devam etti. Ertesi yıl Savaş Sanatı adlı kısa bir eser yazıyordu. Ancak Mart ayında çalışması yarıda kesildi ve Strozzi'nin aracılığıyla Medici sarayına kabul edildi.

Makyavel 1520 Kasımında Giulio de Medici tarafından Floransa tarihini yazmak için resmen görevlendirildi.

Savaş Sanatı

Strozzi'ye ithaf edilen Savaş Sanatı 1521'de yayınlandı. Bu, Makyavel'in yaşamı süresinde basılan tek kitabıdır. Makyavel burada daha önce gördüğümüz konuların çoğunu tekrarlar. Sadakatları ülkelerine değil de orduya olan profesyonel askerlerin bulundukları ülkede herkesin başına bela olduklarını ileri sürer.

Bunlar etkili askerler olmak için gerekli bağlılıktan -evlerini ve ailelerini kurtarmak, savaşı sona erdirip yuvalarına dönmekten yoksundurlar.

Savaş Sanatı

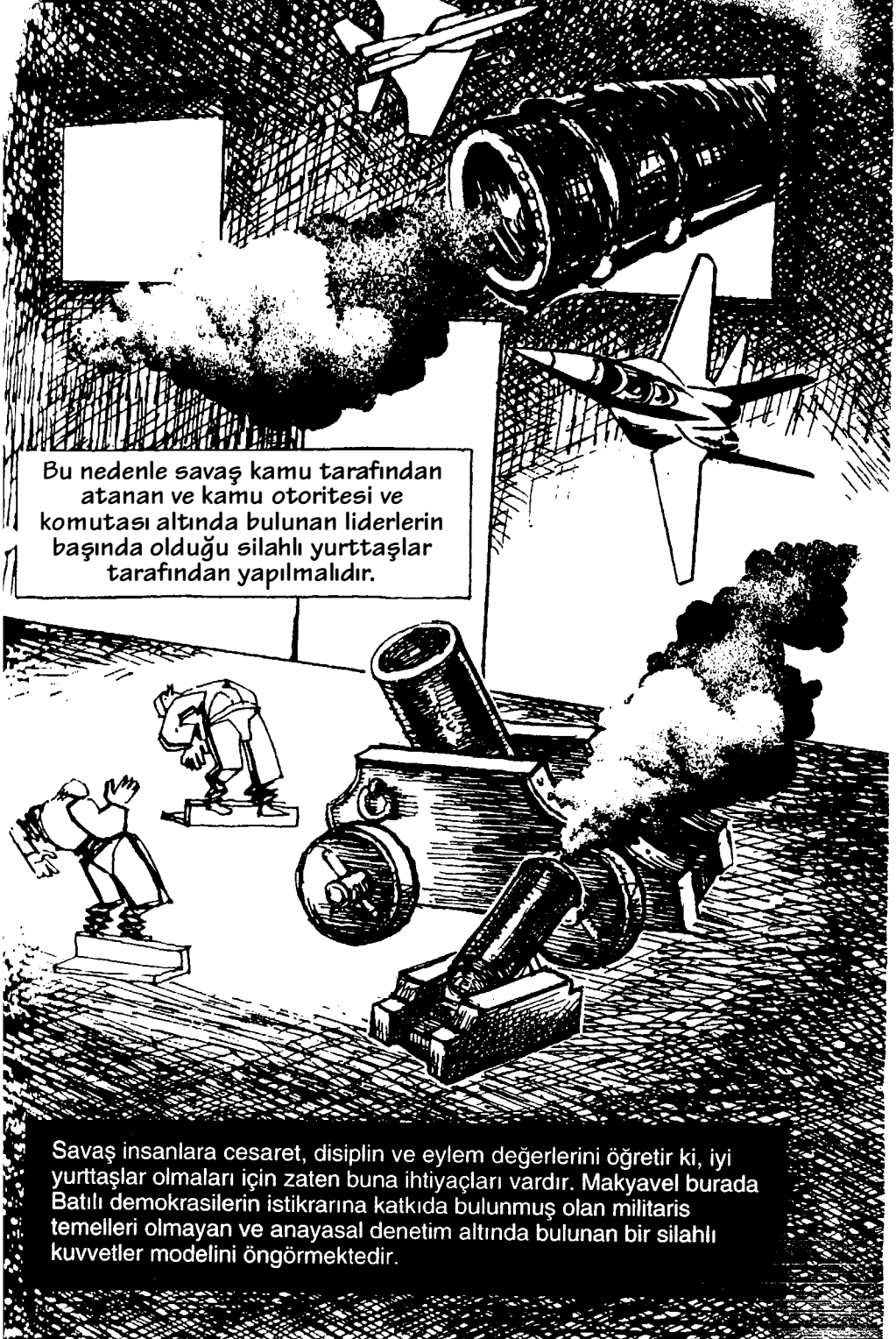
Strozzi'ye ithaf edilen Savaş Sanatı 1521'de yayınlandı. Bu, Makyavel'in yaşamı süresinde basılan tek kitabıdır. Makyavel burada daha önce gördüğümüz konuların çoğunu tekrarlar. Sadakatları ülkelerine değil de orduya olan profesyonel askerlerin bulundukları ülkede herkesin başına bela olduklarını ileri sürer.

Bunlar etkili askerler olmak için gerekli bağlılıktan -evlerini ve ailelerini kurtarmak, savaşı sona erdirip yuvalarına dönmekten yoksundurlar.

Savaş Sanatı

Strozzi'ye ithaf edilen Savaş Sanatı 1521'de yayınlandı. Bu, Makyavel'in yaşamı süresinde basılan tek kitabıdır. Makyavel burada daha önce gördüğümüz konuların çoğunu tekrarlar. Sadakatları ülkelerine değil de orduya olan profesyonel askerlerin bulundukları ülkede herkesin başına bela olduklarını ileri sürer.

Bunlar etkili askerler olmak için gerekli bağlılıktan -evlerini ve ailelerini kurtarmak, savaşı sona erdirip yuvalarına dönmekten yoksundurlar.

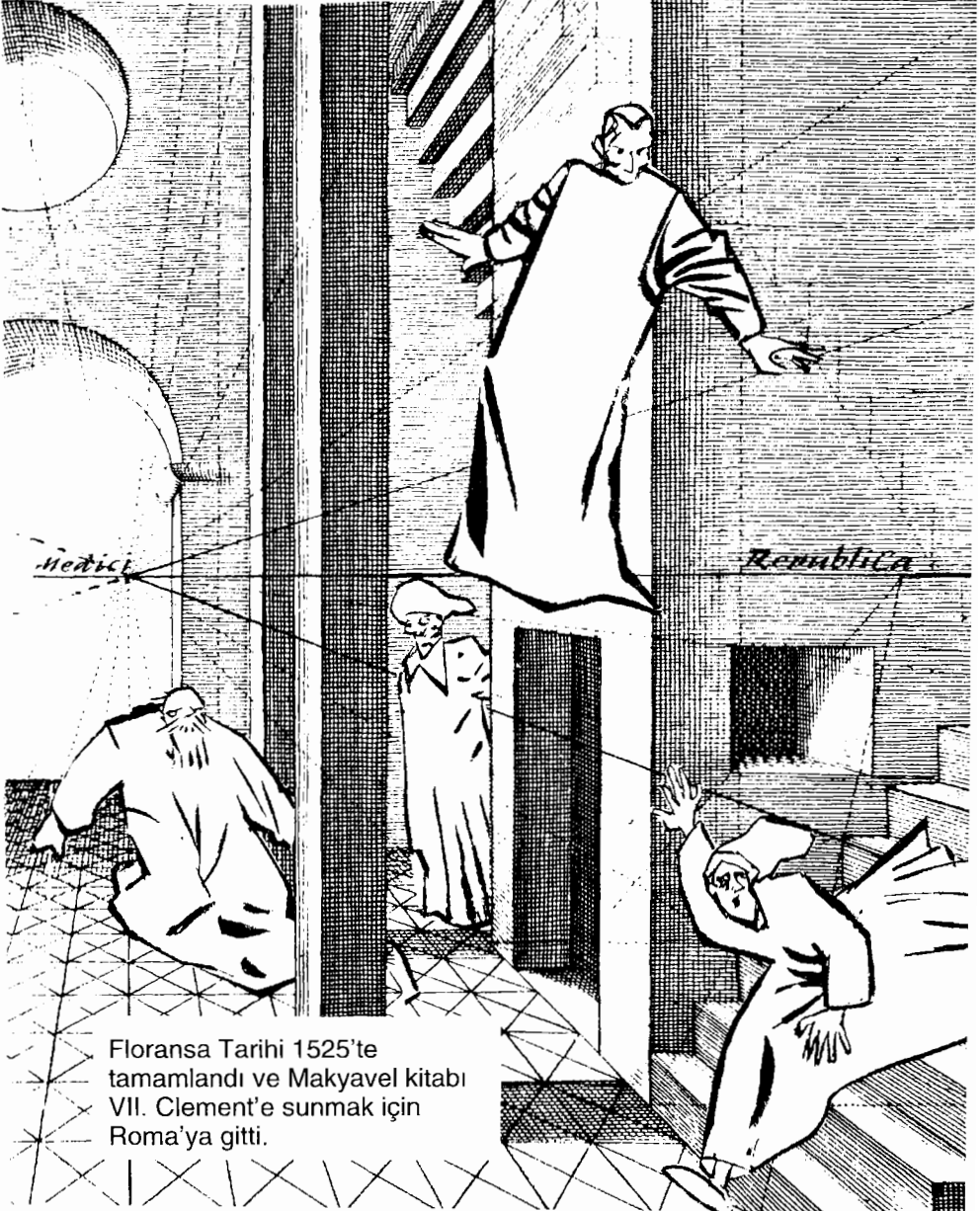

Bu nedenle savaş kamu tarafından atanan ve kamu otoritesi ve komutası altında bulunan liderlerin başında olduğu silahlı yurttaşlar tarafından yapılmalıdır.

Savaş insanlara cesaret, disiplin ve eylem değerlerini öğretir ki, iyi yurttaşlar olmaları için zaten buna ihtiyaçları vardır. Makyavel burada Batılı demokrasilerin istikrarına katkıda bulunmuş olan militariz temelleri olmayan ve anayasal denetim altında bulunan bir silahlı kuvvetler modelini öngörmektedir.

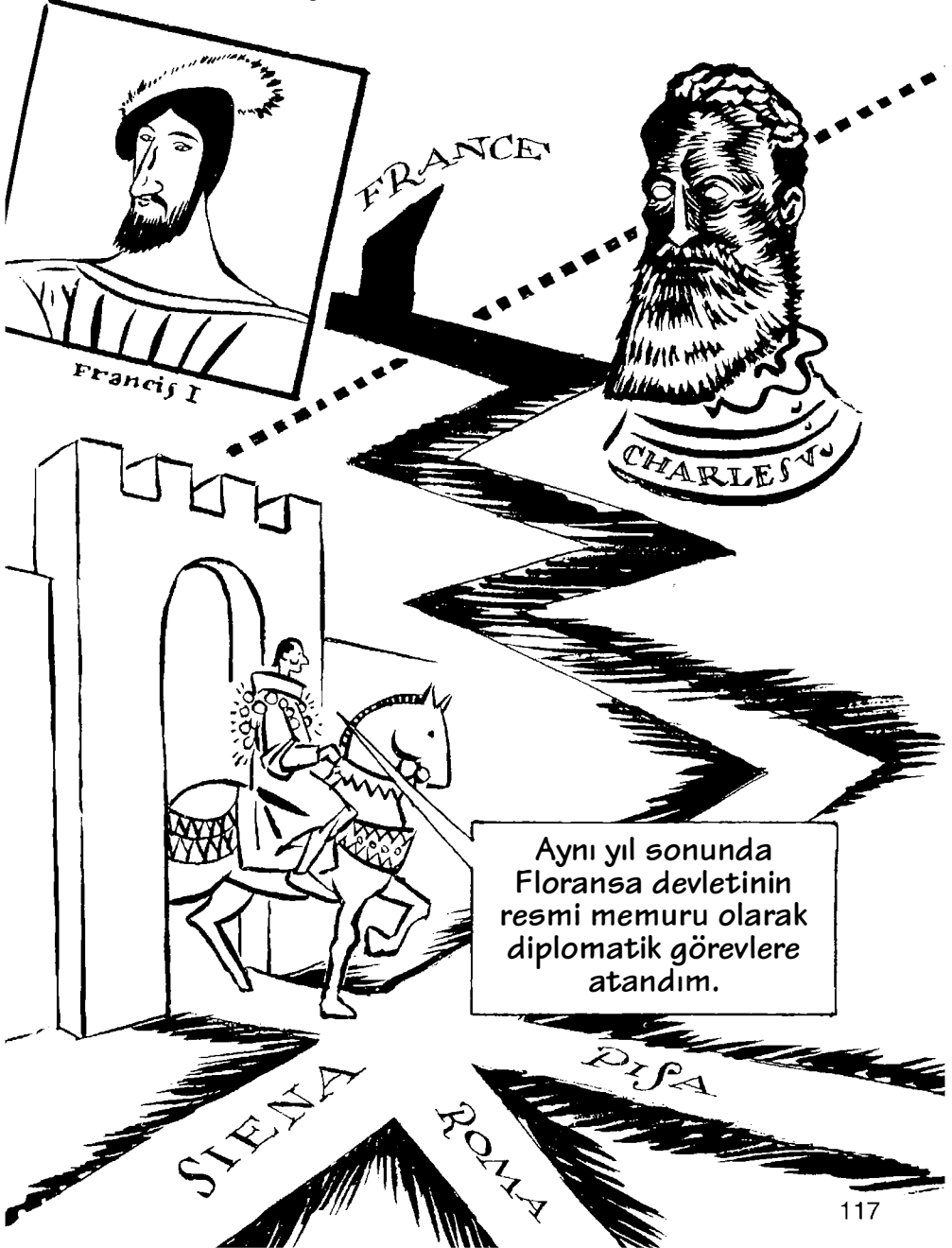
Denge Oyunu

1522'de Kardinal Medici'ye bir suikast planı ortaya çıkarıldı. Orti Oricellari dağıtıldı, bir üyesi idam edildi, çoğu sürgüne gönderildi. Bu, Makyavel'in derinden bağlı olduğu cumhuriyetçilikle tek iş bulma umudu olan Medici'lerin yanında bulunma ihtiyacı arasındaki hassas ve tehlikeli denge oyununu ortaya çıkardı.

Talih ve Talihsizlik

Bu arada talih yine dönmüştü. Makyavel Roma'dayken Fransa kralı I. Francis İspanya kralı V. Carlos emrindeki imparatorluk güçleri tarafından yenilgiye uğratılıp İtalya'dan kovuldu. Francis ertesi yıl, 1526'da, Papa Clement ile Kutsal Birliği kurdu.

V. Carlos 1527 Mayıs'ında Fransız tehdidi üzerine İspanyol birlikleri ve İtalyan ve Alman paralı askerlerinden oluşan ordularını İtalya'ya geri gönderdi.

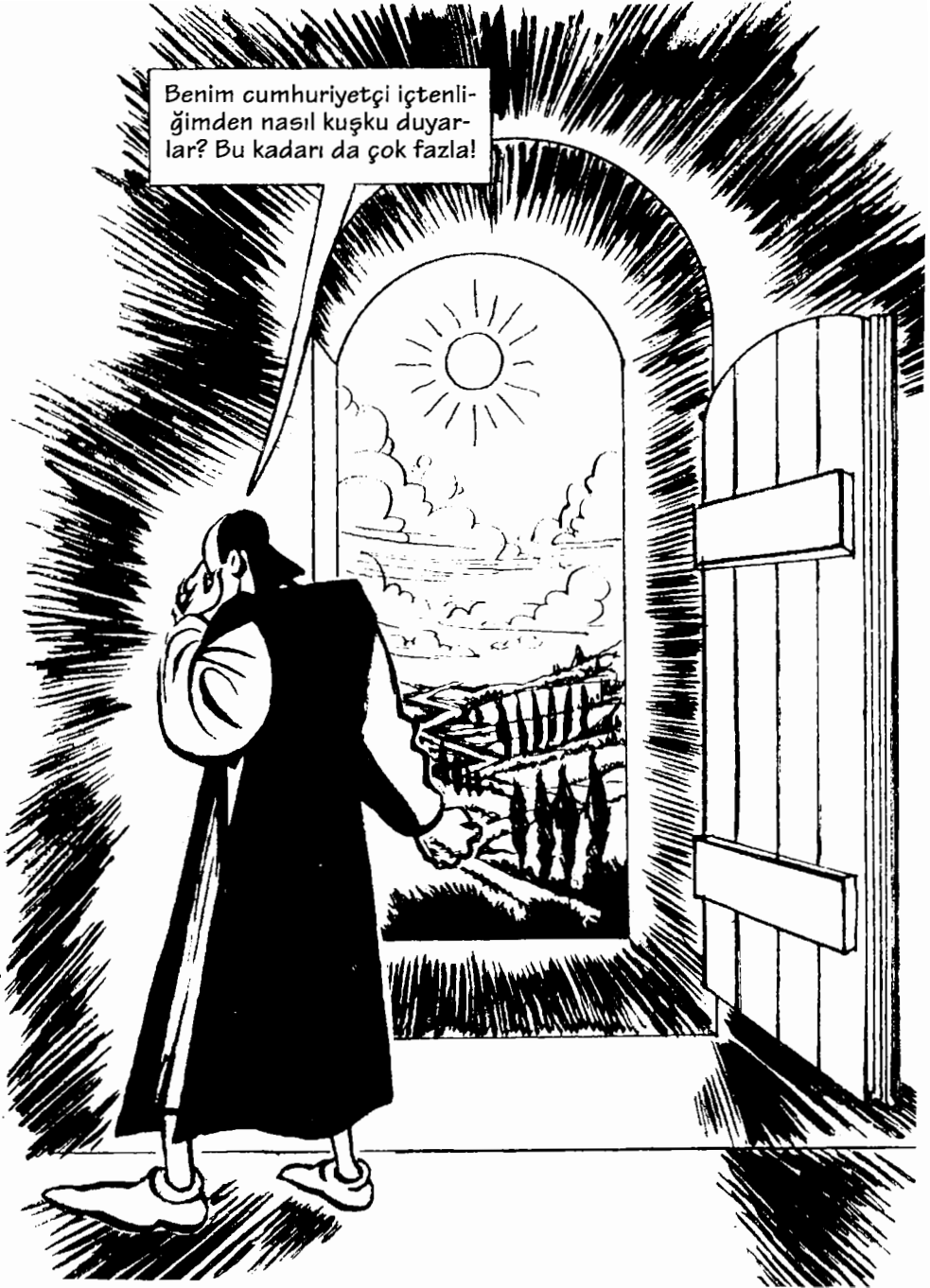
Ama bunlar disiplinsiz ve paralarını alamamış olduklarından askeri hedeflere saldıracakları yerde Roma'yı yağmaladılar.

VII. Clement kaçmak zorunda kaldı ve onun desteği olmayınca da, I loransa'daki Medici rejimi yıkıldı.

Ancak talihin tipik acı bir oyunu ile yeni kuşak cumhuriyetçiler Makyavel'i medici'lerle çok yakın ilişkisinden lekelenmiş kabul ederek dışladılar.

Bu son darbe Makyavel'in sağlığını bozmuş olmalıydı ki, kısa bir hastalıktan sonra 21 Haziran 1527'de öldü. Ölüm döşeğinde bir papaza penah çıkarttığı söylentileri yayıldıysa da bunu destekleyen bir kanıt yoktur. Ertesi gün sevgili Floransasının merkezinde Santa Croce'de gömüldü.

Pişman
mısın?

Neden dolayı
efendim?

Makyavell'in yaşamını belirleyen çalkantı ölümünden hemen sonra da devam etti.

1529-30'da Floransa
Cumhuriyeti bir daha yıkıldı
ve V. Charles Medici'leri son
kez olarak Floransa'nın
başına geçirdi.

Makyavel'in ölümünden dört yıl sonra 1531'de Tezler, ertesi yıl hem Prens hem de Floransa Tarihi yayınlandı. Tam yirmi yıl sonra Katolik Kilisesi'nin yayınladığı ilk yasaklanmış kitaplar listesi çıktı.

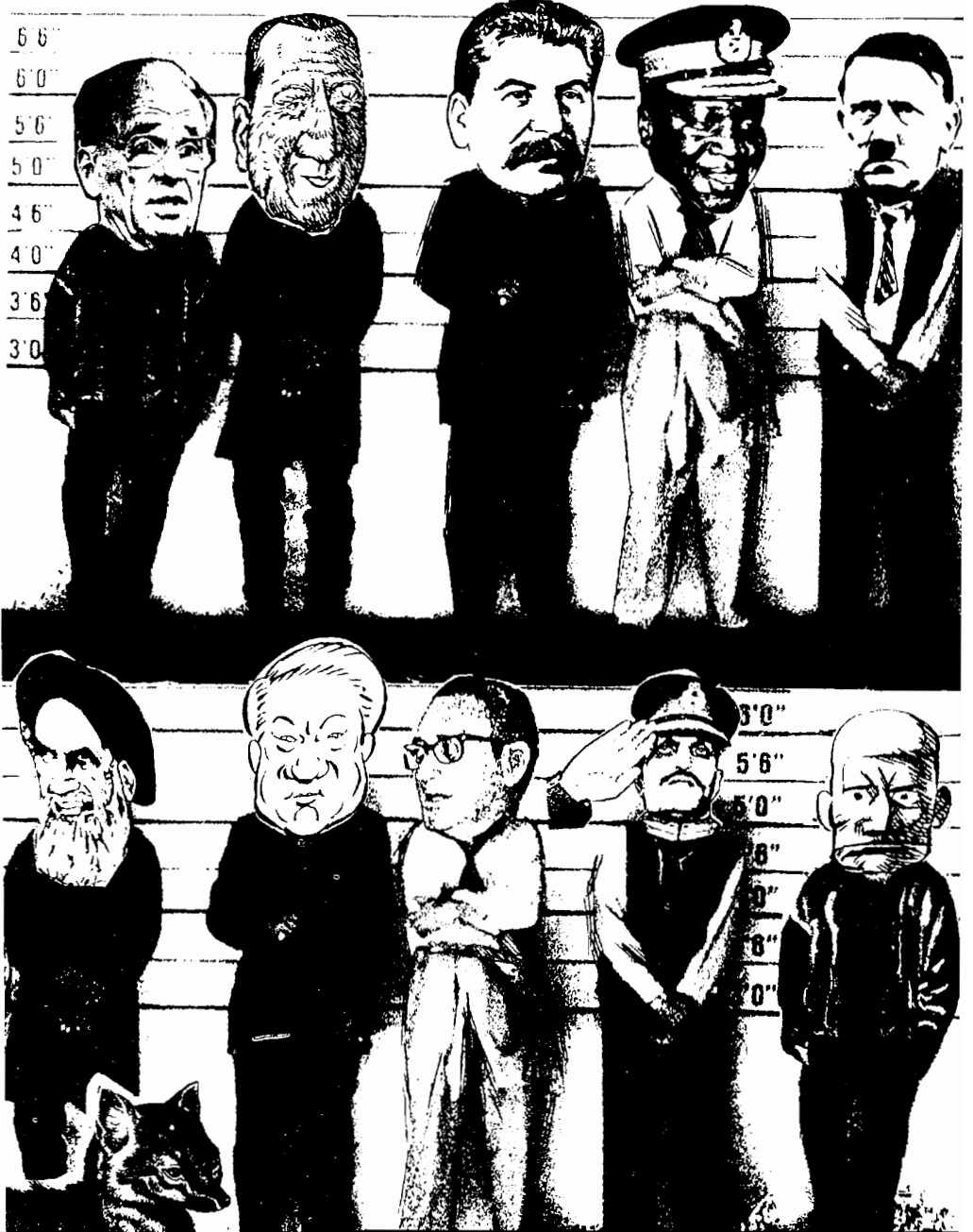

Ama ertesi yıl İsviçre'de Protestan Basel'de Latince yayınlanmaya başladılar.

Tezler'in ilk İngilizce çevirisi 1636'da, Prens ise ondan dört yıl sonraydı. Bunlar günümüze kadar yapılan baskıların ilkleridir.

Uygulamada Makyavel

Gördüğümüz gibi Makyavel'in entrika, ikiyüzlülük ve iktidar politikasının şeytani bir havarisi olarak ünü gerçek eserinin saptırılmasıdır. Ancak bu yolu seçerek, daha büyük bir bağlama girmeden Prens'e bağlı kalmak ve onu modern politikaya "uygulamak" çok çekici gelmektedir.

Tilki Yolu

Yakın tarihte pek çok olası örnek vardır. Biri General Francisco Franco'nun (1892-1975) İspanya'nın II. Dünya Savaşı'na girme olasılığına karşılık Roma Berlin Mihverini Müttefiklere karşı kullanması, Hitler'e sınırlı destek verirken aynı sırada Müttefiklerden yardım kabul etmesidir.

Demir Leydi

Çağdaş politikacıların en başarılarından olan eski İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher güdüsel bir Makyavelist olarak tanımlanmıştır. (Ancak onu okuduğu konusunda hiçbir kanıt yoktur.)

Falkland Savaşı bir kurnazlık şaheseriydi. Thatcher bu kısa ve görkemli zaferi iç yaşama politikalarının muhaliflerini sindirmek için kullanmıştı.

Sonunda Thatcher'i deviren Muhalefet değil, kendi eski Maliye ve eski Dışışleri Bakanı oldu.

Bayan Thatcher'ın eski yardımcısı ve sadık adamı Lord McAlpine daha şimdiden geleceğin politikacıları ve onları destekleyecekler için bir öğüt kitabı yayınlamıştır: Hizmetkar: Yeni Bir Makyavel.

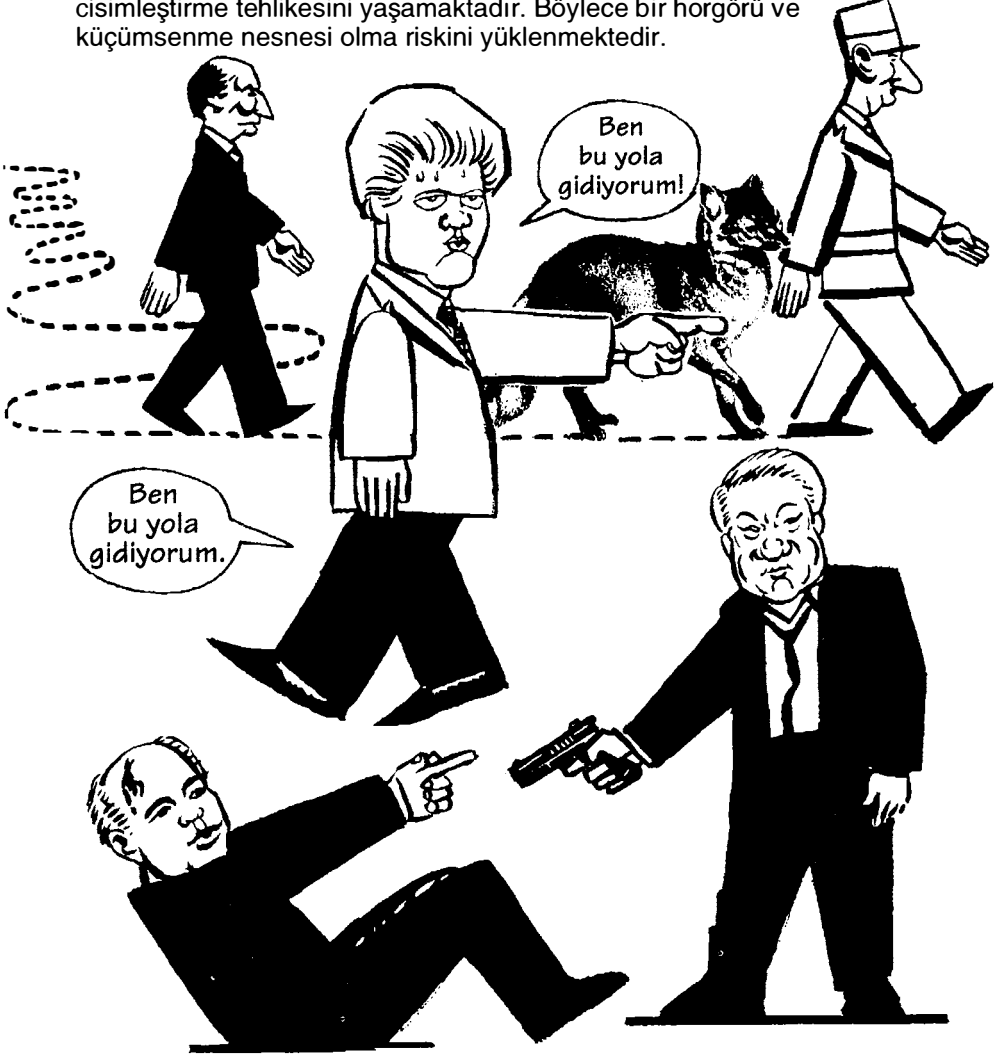
Benim özel kârdan her zaman nefret ettiğim ve onun gelişmesine izin veren toplumlar için felaket kehanetinde bulunduğum gerçeğini unutuyorsun.

Ben Makyavelciliği Amerika'daki şirket ele geçirmelerine ve birleşmelerine uygulayan bir kitap üzerinde çalışıyorum.

Gerçekten de Makyavel'in "halkı zengin ve yurttaşları yoksul" tutma öğüdü sosyalizm adını verebileceğimiz bir formu hatıra getirmektedir.

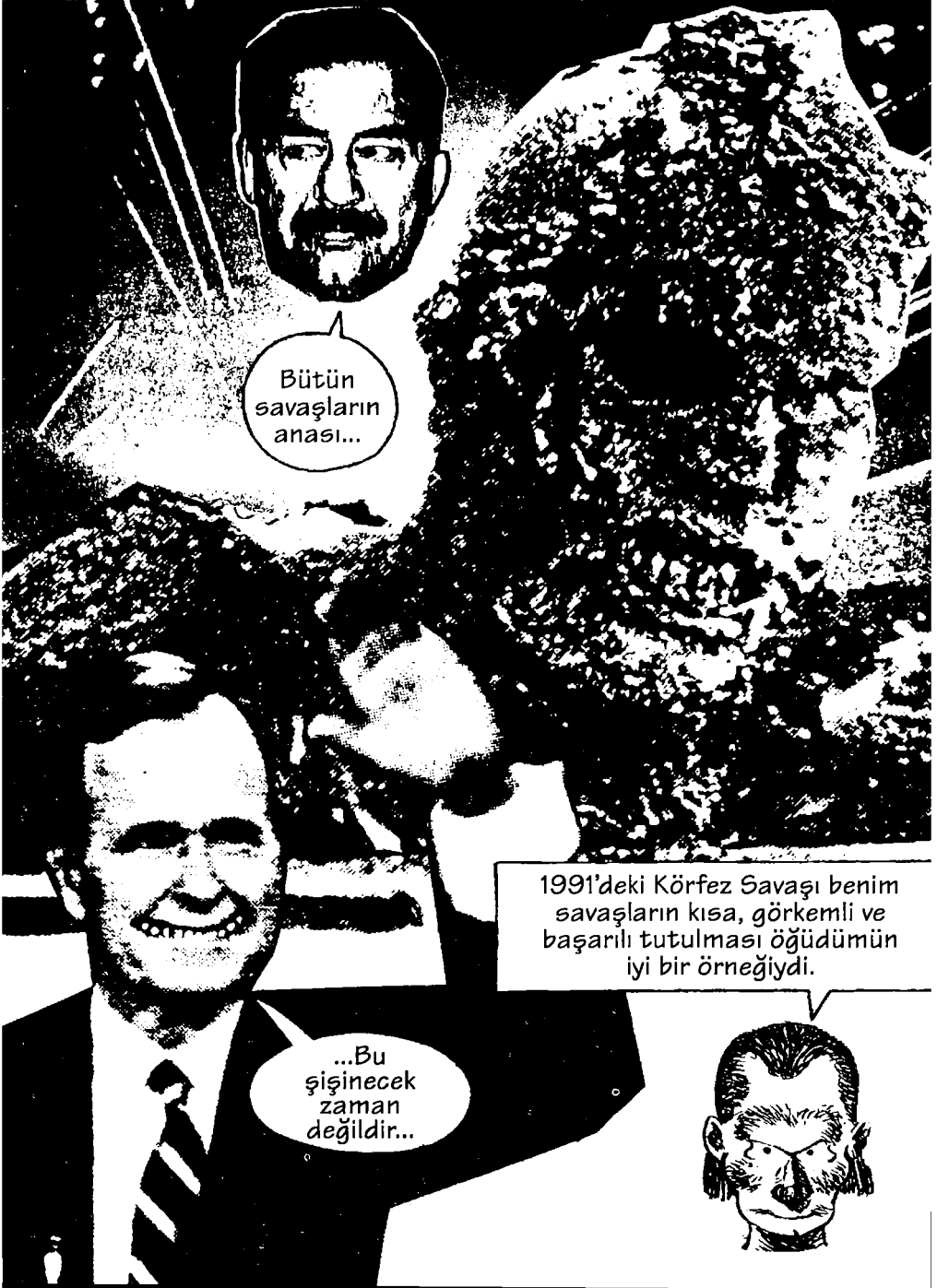
Charles de Gaulle hem kurnaz tilkiyi hem de kükreyen aslanı oynamakta ustaydı. Onun izinde yürüyen François Mitterrand çağdaş Prens'in bir başka örneğidir. Ama Mihail Gorbacov önce Boris Yeltsin'i küçümseyerek, sonra onun iktidara gelişini önemsemeyerek çok büyük bir yanlışlık yapmıştır. Ve Bill Clinton Makyaşel'in "çelişkili öğütler nedeniyle sürekli fikir değıştiren" kararsız Prens hakkındaki uyarısını cisimleştirme tehlikesini yaşamaktadır. Böylece bir horgörü ve küçümseme nesnesi olma riskini yüklenmektedir.

Makyaşel'i bu şekilde kullanmak eğlenceli ve öğreticidir, ama aynı zamanda nisbeten yüzeyseldir. Makyaşel'in aktif yurttaşlara ve politik katılıma temel bağılılığını gözardı eder. Bu yüzden onun sunabileceği en önemli dersleri kaçırmak mümkündür.

Makyavel'in Dersleri

Makyavel politikadan başka şeylerle de uğraşmıştır. Örneğin, Savaş...

İç savaşın kötü bir örneği eski Yugoslavya'daki savaş ve Birleşmiş Milletler'in buna karışmasıdır.

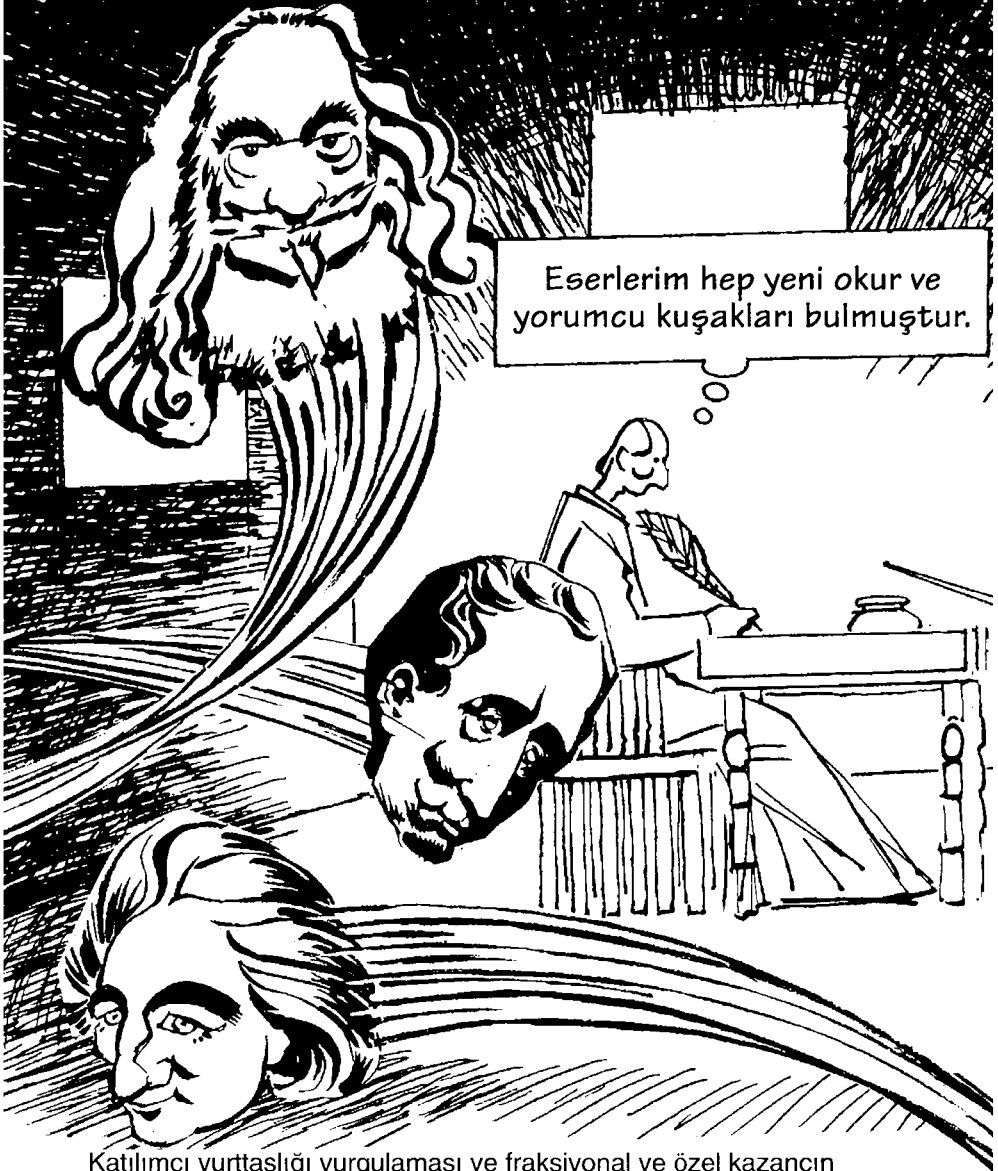
Kaçınılmaz olan bir savaşı
asla geciktirmeyin.. Bunu
yapmak üstünlüğü
hasımlarınıza bırakmak olur.

Ünlü Amerikalı savaş tarihçisi Donald Kagan yakın zamanlarda "Barış kendi kendine olmaz," diyerek tam Makyavelce bir sonuca varmıştır. Barış daha çok inandırıcı bir caydırıcılığın sürdürülmesine olduğu kadar, "savaştan başka seçenek kalmadı" diyene kadar beklemek yerine "zaman varken gerçekçi davranmaya" hazır olmaya bağlıdır.

Makyavel ve Sivil Cumhuriyetçilik Modern Politik Kuramının Kurulması

Makyavel'in varlığı en çok politik ve sosyal kuramda hissedilmektedir.

Katılımcı yurttaşlığı vurgulaması ve fraksiyonel ve özel kazancın yozlaştırmasına düşmanlığıyla klasik cumhuriyetçiliği yeniden ele alması bu geleneğe milli devletin modern dünyasında yeni bir yaşam sağlamıştır.

Ancak sivil cumhuriyetçilik diğer geleneklerin çoğu düşmanca olan güçlü muhalefetiyle karşılaşmıştır. Başka türlü yanlış anlaşılmalara da zarar görmektedir.

Onu ABD'deki Cumhuriyetçi Partiyle veya İrlanda Cumhuriyet ordusuyla karıştıрма!

Makyavelci Amerika

Makyavel'in bir düşüncesi Fransız Aydınlanmasının politik filozofu Charles Montesquieu'nün (1689-1755) yazılarıyla Amerika'ya erişmiştir. Makyavel'in cumhuriyetçiliği Amerikan Bağımsızlığının kurucularını etkilemiştir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin bu kurucuları Batıda böylesine büyük sosyal ve politik etkisi olan Aydınlanma'nın hem ürünleri hem de klasik bireyleriydiler.

George Washington (1732-99)

Sosyal Mukavele

Avrupa'da JeanJacques Rousseau (1712-78) yurttaşların yurttaşlık erdemlerinin yerine ortak onayla konulacak erdemli yasalar koymaya çalıştı. Bunun etkisi Makyavel'in kamu ve sosyal (özel ve bireyselin karşıtı) vurgulamasını otoriter "genel irade" kavramına dönüştürmek oldu ki, bu da Fransız Devrimi yoluyla Marx'ın fikirlerine geçmiştir.

İnsan
özgürleşmesi
için zorlan-
malıdır.

"Sosyal Mukavele" ile bunu
mu demek istiyorsun?

Maya Kralı Büyük Frederik (1712-86) 'aydın bir despot' olarak insanlığı
kurtarmak isteyen bu canavara karşı korumak için 1740'ta
'AntiMakyavel'i yazdı. On iki yıl sonra, belirli bir hükümet deneyimi
ardından farklı şeyler yazıyordu.

Bazı önemli
bakımlardan
Makyavel'in haklı
olduğunu kabul
zorundayım.

Napolyon Bonapart'a (1769-
1821) gelince...

Okumaya
değen tek kitap
Prens'tir.

Aydınlanma-Sonrası Tarihçilik

G.W.F. Hegel (1770-1831) klasik cumhuriyetin doğrudan mirasçısı olarak gördüğü modern millet devletinin önemini öngören Machiavelli'yi övmüştür.

Gelişmenin amacı objektif tarihin farkına varmak ve sübjektif birey özgürlüğüne ulaşmaktır.

Buradaki devlet, edebi olarak tanrısallaştırılmıştır.

Bütün devletler geçicidir. Bize mükemmel bir devlet sunmak tarihin amacı değildir.

Karl Marx (1818-83) Aydınlanma etkilerini ve Hegel'in tarih görüşünü eleştirdi ve Evrensel Rüh idealizmini yerine üretim güçleri ve ilişkileri materyalizmini geçirerek onu "tersine çevirdi."

Ancak bu böyle bir kuram ve uygulamada olabilecek tiranlığı temelden değiştirmedir. Böyle bir devlet halkın yerine geçer ve onun adına ve daha sonra parti devlet adına ve sonunda da lider parti adına hareket eder.

Post-Modern Makyavel

Makyavel'in saplantısı ve kendisi için cumhuriyetin anlamı onun ideal değil, gerçek yurttaşlarının özgürlüğüydü. Makyavel'in değerplüralizmi de ister Hegel'in idealist sisteminde, ister Marx'ın materyalist örneğinde olsun böyle monizm ve rasyonalizmle bağdaşamazdı.

20. yüzyıl tarih görüşünde bu çok büyük bir erdemdir. Aynı şekilde post-modern plüralizminde, pragmatizminde ve rölativizminde Makyaveli en ilerici düşünür olarak ortaya çıkarmaktadır.

Postmodern kuramın miras aldığı ve yeniden gözden geçirmek zorunda olduğu sivil cumhuriyetçiliğin ana sorunlarını kısaca inceleyelim.

Sivil Topluma Karşı Sivil Erdem

Sivil erdem "sivil toplum" -yani toplumun ticari veya ticari olmayan ortak çıkarı için gönüllü derneklerden oluşan kısmı denilen şeyin ortaya çıkmasından bu yana tarihte de, kuramda da zarar görmüştür.

Makyavel'in cumhuriyetçiliğinin insanlardan çok şey istediğini düşünen Montesquieu örneğini alalım.

Serbest Pazar

Giderek ticaret ve iş dünyasının hakimiyetine giren sivil toplum 18. yüzyılın etkili "İskoç Aydınlanması"ndan ve özellikle Adam Smith'ten (1723-90) büyük bir teşvik daha gördü. O da karşılıklı özel kazanç ("pazar") amacı için gönüllü dernekleri ("özgür") övdü.

Ancak Thomas Paine (1737-1809) ve William Cobbett (1763-1835) gibi cumhuriyetçiler aynı gelişmeleri çoğunlukla aristokratik "Eski Yozlaşma"nın güçlü bir yeni biçimi olarak görüyorlardı.

Komünizm Sonrası Sivil Toplum

Komünist Doğu Avrupa ve SSCB'nin muhalifleri devletin otoritesine tehdit olarak görülüp Marksist Leninist rejimler tarafından ezilen sivil toplum için büyük umutlar besliyorlardı.

“Toplum Diye Bir Şey Yoktur”

Hem Doğu hem de Batı’da serbest piyasanın sonuçları sadece özellikle ‘sivil’ olmamakla kalmayıp, Bayan Thatcher’in ünlü sözüyle bir “toplum” bile değildir.

Liberal Demokrasinin Kökenleri

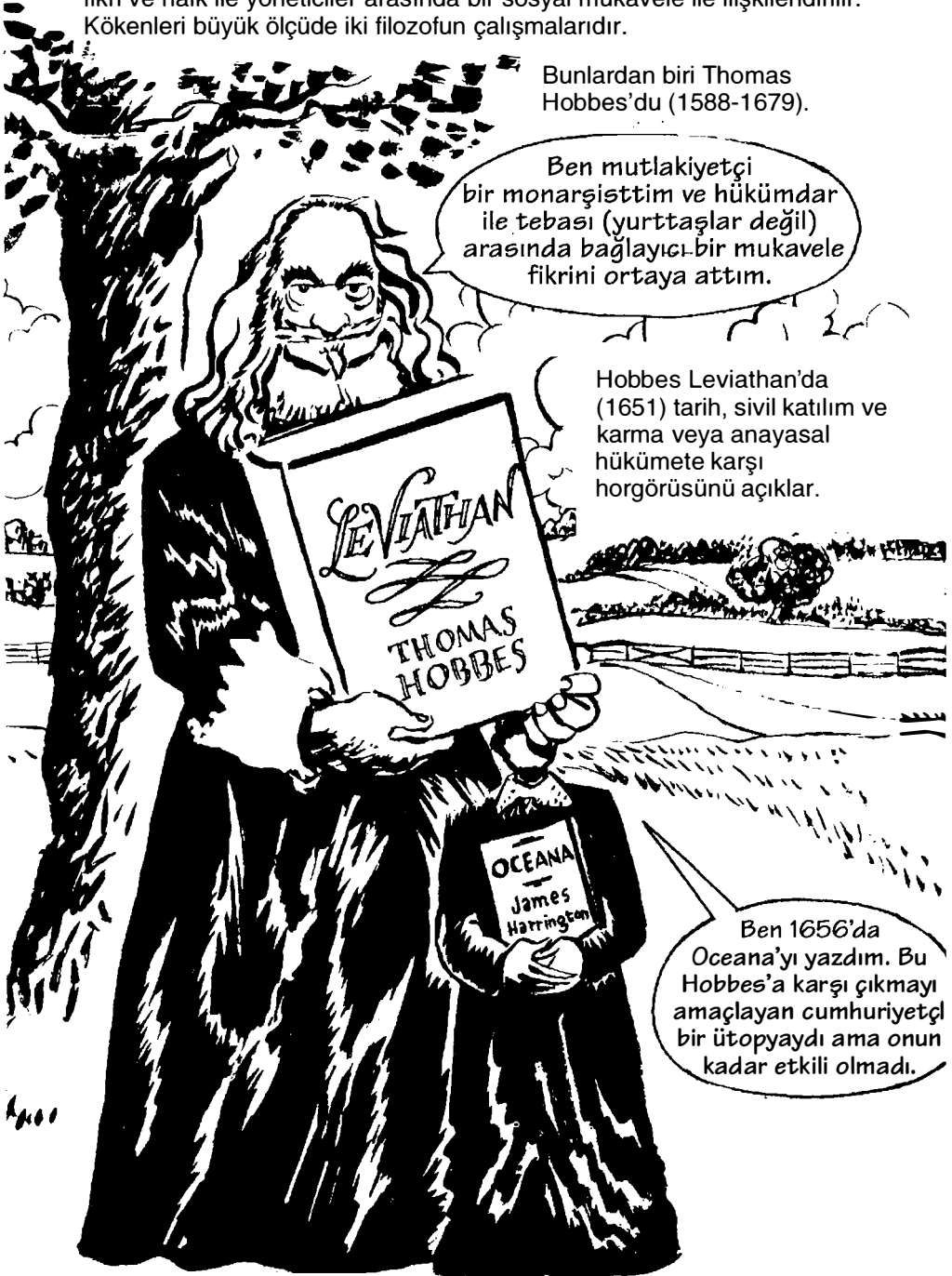
Sivil cumhuriyetçilik hakim modern politik tartışmaların, modern liberal demokrasi tartışmalarının gölgesinde kalmıştır. Bu, kişisel “doğal haklar” fikri ve halk ile yöneticiler arasında bir sosyal mukavele ile ilişkilendirilir. Kökenleri büyük ölçüde iki filozofun çalışmalarıdır.

Bunlardan biri Thomas Hobbes’du (1588-1679).

Ben mutlakîyetçi bir monarşisttim ve hükümdar ile tebası (yurttaşlar değil) arasında bağlayıcı bir mukavele fikrini ortaya attım.

Hobbes Leviathan’da (1651) tarih, sivil katilim ve karma veya anayasal hükümete karşı horgörüsünü açıklar.

Ben 1656’da Oceana’yı yazdım. Bu Hobbes’a karşı çıkmayı amaçlayan cumhuriyetçi bir ütopyaydı ama onun kadar etkili olmadı.

Diğeri politik filozof John Locke'tu (1632-1704). İki Sivil Hükümet Araştırması'nda (1690) Locke mülkiyet ve gerektiği takdirde hükümdara karşı ayaklanmak hakkını savundu. Ama hem bireyler hem hakları fikrine daha bir ağırlık kazandı ve halk güçlerinin büyük bir kısmını bir hükümdar ve bakanlarına teslim ettikleri bir mukaveleden söz etti.

Modern Liberal Demokrasi

Liberal demokrasi uygulamada genelde sözde serbest piyasa ekonomisiyle birlikte ilerlemiştir. 1945'ten 1989'a kadar Soğuk Savaş döneminde Sovyet Bloku Marksizmi ve planlı "güdümlü" ekonomileri bunların ikisine de karşı çıkmıştır. Bu sosyalist ekonomiler 1980'li yıllarda hızla çöküşe geçmişlerdi. Bu aynı zamanda Milton Friedman tarafından kuramsallaştırılan ve Ronald Reagan ile Margaret Thatcher tarafından politik uygulamaya sokulan Muhafazakar serbest piyasa monetarizminin on yılıydı.

1992'de Amerikalı tarihçi Francis Fukuyama Tarihin Sonu ve Sonuncu İnsan kitabında Hegelci yeni liberal-demokrasiyi ilan etti. Fukuyama'nın doktrini "tarihin sonunun" yani hedeflerinin küresel bir liberal ekonomi ve serbest piyasa olduğunu açıklamaktadır.

Liberal demokrasi
küre çapında farklı dinleri
ve kültürleri kapsayan tek
anlamalı politik emeldir...
bunda herhangi bir gelişme
yapılamaz.

Ben gelişme
yapılamayacak
politik bir şey
görmüş değilim.

“Sivil Erdem” ne Olacak?

Ancak sivil erdemin ruhu yurttaşların kendi kendilerini yönetmeleridir. Bu görüş açısından her iki hükümet biçimi de fazla tatmin edici değildir. Demokrasinin daha çok insana katılım sağladığı doğrudur; ve bu cumhuriyetçilik onu her türlü oligarşiden (azınlık yönetimi) üstün tutar...

.. benim günümde genelde aristokrasi, ama politik bakımdan doğru olan seçkinler esas itibariyle farklıdır.

Ama demokrasi her dört veya beş yılda aralarındaki fark bir ekonomiyi az çok daha insanca yönetmek olan partilere oy vermek anlamına geldiğinde bir cumhuriyetçi bunda çok büyük bir yanlışlık olduğunu söyleyecektir.

Küresel sermayenin merhametine kalmış yabancılaşmış ve tecrit edilmiş bireylerden oluşan bir toplum bu teşhisi doğruluyor.

Solun ve Sağın Cumhuriyetçiliği

Cumhuriyetçilik Fransız Devrimi sırasında çıkan yapay ama hemen hemen evrensel politik “sol” ve “sağ” kavramlarıyla hiç rahat edememiştir. Doğu Avrupa’nın eski sosyalist cumhuriyetleri ve bu arada Sovyetler Birliği “cumhuriyetçi” değillerdi. Köktendinci İran İslam devleti gibi sağcılar da değildirler.

Makyavelci bir Sağcı

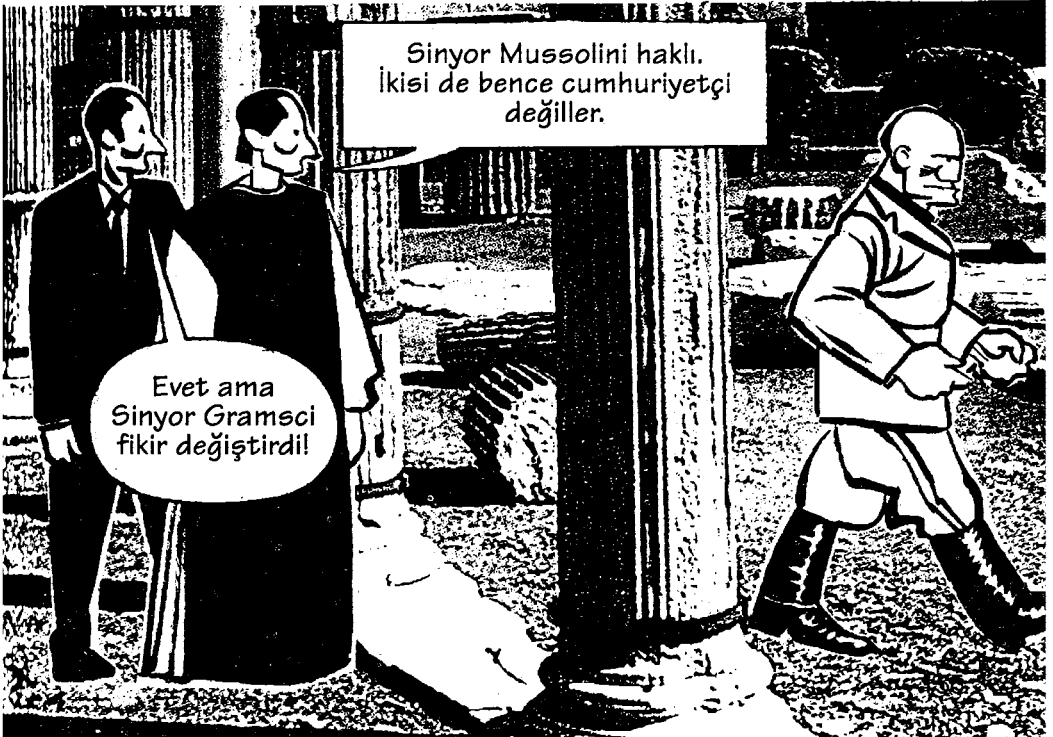
Faşizmin kurucusu ve İtalyan diktatörü Benito Mussolini (1883-1945) politik yaşamına İtalyan Sosyalist Partisi (PSI) devrimci kanadının lideri olarak solda başladı. Birinci Dünya Savaşı sırasında PSI'nin tarafsızlık politikası üzerine partiden koptu, savaşı destekledi, sosyalist inançlarını terk etti. Parti politikaları, Kral III. Victor Emmanuel'in sessiz desteği ve Faşist terör birimlerini kullanarak iktidara yükseldi, 1922'de Roma üzerine yürüdü ve 1926'da diktatör oldu.

Makyavelci bir Solcu

1921'de İtalyan Komünist Partisi kurucusu ve 1924'te İtalyan parlamento üyesi olan Antonio Gramsci (1891-1937) solun ezici yenilgilerine tanık oldu -Lenin'in Rusya'da iktidarı ele geçirmesinin taklidinin savaş sonrası Avrupasında yenilgisi; 1930'larda sosyal demokrat sosyalizmin çöküşü, 1918-20'de Turin fabrika konseylerinde kendi katılımının fiyaskosu. Mussolini'nin faşist rejimi Gramsci'yi 1926'dan 1937'deki ölümüne kadar hapsedti. Gramsci aralarında 300 sayfalık bir de Makyavel Üzerine Notlar da bulunan eserlerini çoğunlukla hapse yazmıştır.

Gramsci'nin Marksizmi Yeniden Düşünmesi

Marx kapitalizmin ekonomik analizi üzerinde durmuş ve bir sosyalist hükümetin nasıl çalışacağını gösteren bir taslak bırakmamıştı. Marksistler sadece iktidarın sosyalizme geçişin devrimci anıyla ilgileniyorlardı -o andan sonra olacakların daha önce olanlarla hiçbir ilişkisi yoktu.

Ancak Gramsci Makyavel'i yeniden okuyunca iktidarın ele geçirilmesinin getireceği krizi gördü

Sorun politikacıların iktidara nasıl geldikleri değil, çoğunluk tarafından politik olarak nasıl kabul edilecekleridir.

Önemli olan iktidarın devri değil, dönüşümüdür. Ne değişmiştir, geçmişten ne saklanmıştır? Devrim geçmiş tarihten "kopmak" değil de, onun gerçekleşmesi midir?

Sağcı veya solcu devrim eğer demokratik kurumlarda çoğunluğun politik desteğini elde edemezse başarısız olacaktır.

Faşizm tarafından hapse atılarak "yenilgiye uğratılmasına" karşın Gramsci çok daha ileri görüşlü bir Makavelciydi. Mussolini 28 Nisan 1945'te İtalyan Direnişi partizanları tarafından öldürüldü. İdamından önce şöyle dedi:

PostModern Gramsci “Prens Halktır”

Gramsci'nin “Prens Halktır” fikri olası bir Makyavelci sosyalist cumhuriyete bir katkıdır.

Gramsci Marx'ın kuramında ve Lenin'in Rusya'da bir komünist devlet kurma girişiminde neyin 'eksik' olduğunu düşünmüştü. Bu eksiklikler şimdi Sovyetler Birliğinin çöküşüne, Marksizmin gözden düşmesine ve reformcu parlamenter sosyalizmin bile yenilgisine yol açan kusurların kehaneti gibi görülmektedir.

Lenin, Stalin, Mao ve diğerlerinin yarattıkları sosyalist devletler halkı politikanın sivil sorumluluklarından uzak tutan devlet güdümlü bir ekonominin mekanizmasına güveniyorlardı. Sosyalist veya sivil toplumlar yaratmadılar.

İnsanları katılımdan uzak tutar, onları marjinalleştirir, kimliklerini ve milliyetlerini tehdit ederseniz sonunda muhafazakar bir tepki ve sabotajla karşılaşsınız.

Gramsci'nin fikirlerindeki belli postmodern unsurlar şunlardır: merkezileşmeden uzaklaşma, çoğulcu katılım ve popüler kültüre saygı. Gramsci değiştirmek istediği sosyal gerçekle organik bağı olmayan modernci Ütopyacılıktan kuşku duymuştur. Sivilcumhuriyetçi temel olmadan kurulacak bir sosyalizm kimsenin içinde oturmak istemediği modern bir mimari yapıdan farksız olacaktır.

Komüniterlik

Olası bir alternatif olarak sosyalizmin çökmesiyle liberal demokrasinin ihtiyaç duyduğu eleştiri "komüniter"lerden gelmiştir: yani, Alisdair MacIntyre, Michael Walzer, Robert Bellah ve son zamanlarda Amitai Etzioni gibi filozoflardan.

"Komüniterler"
toplum ve hatta demokrasinin
işlemesi için güçlü toplum bağları
ve pek çok sivil erdem gerektiğini
söylemektedirler.

Bu nedenle
hakların yanısıra sosyal
sorumluluklar da bulunmalıdır
ve "ortak yarar" kavramına
ihtiyacımız vardır.

Biz karşılıklı
bağımlılığımızı, çeşitli
toplumlara bağlı olduğumuzu,
karşılıklı dayanışmanın
yanısıra birbirimize borçlu
olduğumuz görevlerimizi
vurgularız...

.. ve ekonomik,
politik ve kültürel
lokalizmin önemini.

Robert D. Putnam tipik bir sonuca
varmıştır: "Güçlü ve özgür bir
hükümet erdemli ve kamu ruhuna
sahip yurttaşlara dayanır.

"Demokrasiyi İşletmek" adlı
kitabına alt başlık olarak Modern
Taliya'da Sivil Gelenekler adını
vermesi çok uygun görülmüştür.

Buraya kadar bütün
kalbimle katılabilirim.

Ancak komüniterliğin iki sorunu vardır

Birincisi
toplum konusun-
da güçlü, ama
yurttaşlık konu-
sunda zayıftır.

Doğru, liberal
demokrasi pasif ve tecrit
edilmiş bireylerden bir
nonsociety doğurma
tehlikesiyle karşı
karşıyadır.

Ama
komüniterler içte baskıcı
dışta düşman etnik ve diğer
dışlayıcı kimliklere
dayalı alternatif gerici
toplumlar yaratma riskine
sahiptirler.

Aristoteles'in
"insan doğası"
kavramına bağlılık bireyi
toplum için feda etmeye
hazır olmayı gösterir.

Komüniterler yurttaşlık
uygulamasını özendirerek bu
tehlikeyi ortadan kaldırma
konusunu daha fazla
düşünmelidirler.

Zorba bir kolektivite
de tavsiye edilmez.

Quentin Skinner'in işaret ettiği gibi, Makyavel'in cumhuriyetçiliğinde kamu
virü'sunu sürdürmenin nedenlerinden biri bireysel olarak istediğimizi
yapmakta özgür olmamızdır.

İkinci sorun da şudur. "sivil toplum" savunucuları gibi komüniteler de genelde ticari piyasa güçlerinin artık toplumları ne derecede yözlaştırabileceklerini anlayamamaktadırlar.

Bu büyük bir meydan okuma, ama bundan sonsuza dek kaçınılamaz.

ve sosyalizmin sorunları göze alınınca, sivil cumhuriyetçiliğin bir konusu olarak çözümlenme şansı daha fazladır.

beraillerle eleştirmenleri arasındaki tartışma kimi zaman "negatif özgürlük" -insanın istediğini yapmada gereksiz kısıtlamalara uğramaması hakkı ile "pozitif özgürlük" -çeşitli belirli şeylere sahip olma veya bunları yapma hakkı taraftarları arasında bir tartışmaya dönüşmüştür. (Birinci görüşü İsaiah Berlin ile Richard Rorty, ikincisini diğer başkalarıyla birlikte Charles Taylor temsil etmektedir.)

Bir şeyler yapabilme yeteneği olmadan özgürlük boştur.

Ama bu tür "sosyal haklar" boşucu bürokratik tekdüzeliğin getirilmesine yol açar.

Böylece beraber kalmış olduk.

Makyavel burada da bir çözüm bulur.

Ortak sivil görevlerimiz kişisel özgürlüğümüzü korumak için gereklidir. Bu nedenle doğru olarak anlaşıldığında ikisi de eşit derecede önemlidir.

BURGER KING

Günümüzde Cumhuriyetçilik

Sivil cumhuriyetçiliğin bireye verdiği aşırı vurgulamayla modern liberal demokrasiyi eleştirdiği açıkça görülmektedir. Ancak sosyalist veya başka biçimde bir kolektivizme dönülmesini savunmadığı da aynı derecede açıktır.

Kavramın anahtarı
"yurttaşlık"tır.

Bu da "özel
yurttaş" yıkıcı
hayalinin sonu
demektir.

Kimi zaman postmodern dünyanın cumhuriyetçiliğin işler duruma gelemeyeceği kadar eski sitedevletten farklı (yani çok karmaşık ve çok büyük) olduğu ileri sürülmüştür. Ve artık bir "tek" toplum olmadığı da doğrudur. Biz hepimiz, uluslararasından en yerel düzeye kadar pek çok toplumun üyeleriyiz.

Ama bunun bir
sorun olması
gerekmez

O kadar yıkıcı
oldukları ortaya çıkan eski
fundamentalist monizmler
(dini, sosyal, politik) çoğul
culuk çağdaş yurttaşlığın
gerekli bir parçasıdır.

Ve çoğulcu toplumlar böyle bir uygulamayı kabul etmektedirler. Adrian
Oldfield şöyle diyor: Boyut ve karmaşıklığın yaptığı şey yurttaşların
katılım ve eylem fırsatlarını artırmaktır.

Sivil cumhuriyetçilik Marksizm tarafından önemsiz olarak reddedilen ve liberaler tarafından özel konular olarak görülen çok uzun zamandır ihmal edilmiş şeyleri politik gündeme getirmiştir.

Moral ve sivil eğitim ve hatta din gibi şeyler.

Sivil erdemi sürdürmekte dinin iyi ya da kötü, önemli bir rol oynayacağını açıkça söylemiştim.

Diğer belli başlı noktalar içinde çalışmanın sadece kendini yükseltmek için olması değil de herkesin iyiliğine bir katkı olarak yeniden tanımlanması vardır.

Günümüzde Makyavel

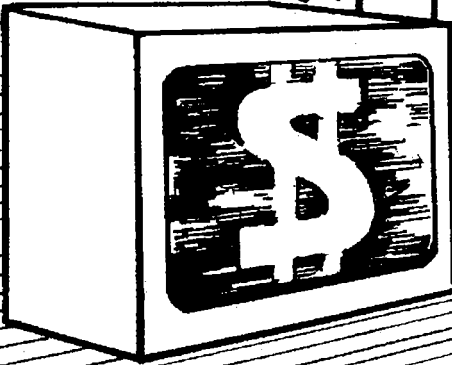
Makyavel bir mucize olup da günümüze gelirse bunların hiçbirine şaşmazdı. Başka ne diyebilirdi ki? Özellikle bilimsel ve teknolojik değişiklikler üzerinde durur ve herhalde insan doğasının temelde pek değişmediğini söylerdi.

Kolektif olarak konuşursak insanlar hala budalaca, kısa görüşlü şekillerde davranıyorlar ve sadece birbirlerine değil, diğer canlılara ve bir tüm olarak gezegenin sağlığına tehdit oluşturluyorlar.

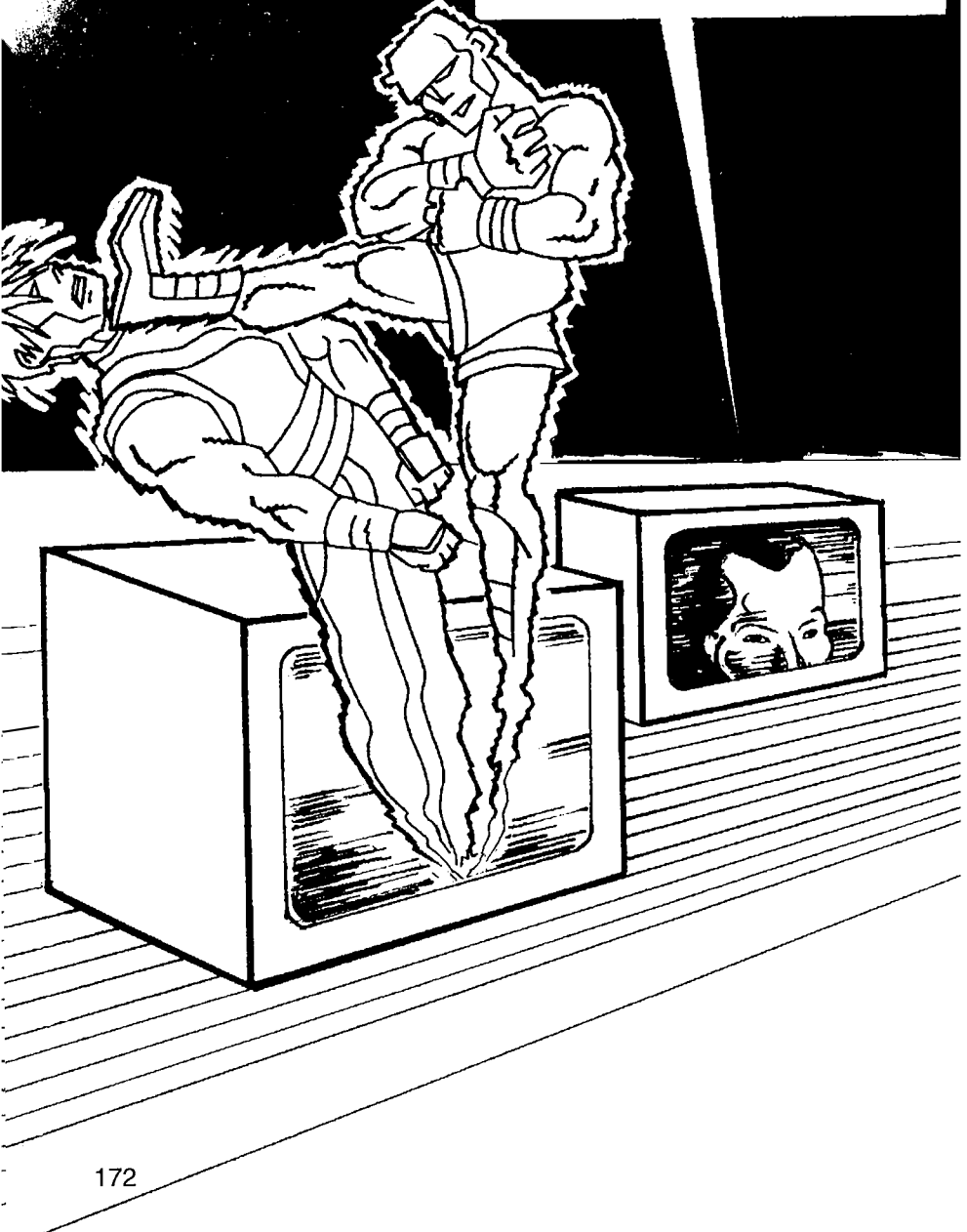
O zaman bize şunu sorabilir: Sözde demokratik ülkelerde bile küçük, güçlü ve hesap vermez seçkin gruplarının hem politikaya hem ekonomiye hakim olmalarına izin verecek kadar pasif ve bencil olmamız karşısında ne bekliyordunuz? Bu demokrasilerde bile, tek kaygıları yeniden seçilmek ve büyük iş dünyasını korumak olan ileri gelen siyasal partilerin çoğu için de geçerlidir.

Kendilerinden olanları ortak yarar için çalışanların hayal bile edemeyecekleri kadar ödüllendirebilen belirli çıkar gruplarının zaferi yozlaşma için en kusursuz reçetedir. Ve sivil Virtu ile özgürlüğümüz de kaybolur ki, bu da yöneticilerimizin işine gelir.

Makyaveli kültür sanayii'ni
de hemen tanıyacaklar.

Benim sevgili cumhuriyetimin
yerine geçen yozlaşmış Roma
İmparatorluğunun kitleleri
eğlendirmek için yarattığı "ekmek
ve sirk" in ikinci yarısı.

Son olarak da bizim değerli
"haklarımız" konusundaki gönül
rahatlığımıza şaşacaktır.

Toplumlarımıza
sivil görevlerimizi yerine
getiremezsek, haklarımızı da
kaybettiğimizde şikayet
edemeyiz.

SON

**"Modern Makyavelcilik sorgulandığı takdirde -ki,
sorgulanmalıdır sorgu modernlikle başlamalıdır. Şu anda
bir şey açıkça bellidir: Makyavel'e saldırarak insan dünyayı
modernliğin Makyavelizminden kurtaramaz."**

Anthony Pare, Makyavel Evreni (New Haven, Yale Üniversitesi, 1992)

MACHIAVELLI KİTABI YAZARLARI:

Patrick Curry Londra'da yaşayan serbest bir yazar ve tarihçidir. İlgi alanları arasında astroloji tarihi, edebiyat eleştirisi, politika ve ekoloji bulunmaktadır.

Oscar Zarate çizgi roman resimlemede 1994 Will Eisner ödülünü almıştır eserleri arasında şunlar bulunmaktadır: Fatlips adındaki çocuk kitabı, Shakespeare'in Othello'sunun Marlowe'un Drb Faustus'unun resimli romanları, Alexei Sayle ile Tube Train and the Fat Comedian ve Alan Moore ile A. Small Killing, İcon Kitapları arasından çıkan eserleri de Freud for Beginners, Lenin, Mafia ve Stephen Hawking for Beginners'dir.

Başvuru Kitapları:

Machiavelli: The Chief Works and Others, Alan Gilbert (ed.)
Durham NC. Duke University Press, 1965)

Standart biyografya eseri: R. Ridolfi, The Life of Niccolo
Machiavelli (Londra, Routledge and Kegan Paul, 1963).

**Makyavel'in yaşam ve eserleri konusunda en iyi kısa
çalışma:** Quentin Skinner, Machiavelli (Oxford University
Press, 1981).

Prens'in çeşitli çevirileri arasında şunlar sayılabilir:
George Bull (Londra, Penguin, 1981) :Quentin Skinner ve
Russell Price (Cambridge University Press, 1988) ve The
Discourses, Bernard Crick (ed.) (Londra, Penguin, 1970)
diğer eserler şunlardır: J.G. A. Pocock, The Machivellian

Moment: Florentina Political Thought and the Atlantic
Republican Tradition (Princeton University Press, 1975) ve
Gisela Book, Quentin Skinner, Maurizio Viroli (ed),
Machiavelli and Republicanism (Cambridge University Press,
1990)

Machiavelli'i modern politikaya uygulayan kitaplar:

Ailistair Mcalpine, The Servant: a New Machiavelli (Londra,
Faber Faber, 1992) ve Edward Pearce, Machiavelli's Children
(Londra, Victor -Gollanz, 1993)

İsaiah Berlin'den alıntılar The Originality of Machiavelli'den
alınmıştır (Against the Current, H. Hardy, Oford, 1981)

Diğer alıntılar: Donald Kagan, On The Origins of War and
the Preservation of Peace (New York, 1995); Robert D.
Putnam, Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern
Italy (Princeton, 1995); ve Adrian Oldfield, Citizenship and
Community: Civic Republicanism and the Modern Worlad
(Londra Routledge, 1990)

Machiavelli

YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN

Güvenilmezlik ve fırsatçılık söz konusu olduğunda akla gelen bir isimdir **"Machiavelli"**. Bundan 400 yıldan fazla bir süre önce yazdığı **Hükümdar** adlı kitabı bugün artık klasik değerde bir yapıt. Hükümdar, kudreti kullanmayı öğreten bir rehber olarak fazla açık sözlü oluşu, kitabın günümüzde çok tartışılmasına neden olmuştur. Bu diktatörler için bir el kitabı, "amaç aracı doğrular" şeklinde alaycı bir felsefe midir, yoksa başarılı bir hükümetin çok karmaşık ve anlaşılması güç bir incelemesi midir?

Machiavelli Floransa Cumhuriyeti'nin sadık bir vatandaşıydı. Medici despotluğuna karşı çıkışı onu işkence ve sürgüne götürdü. Böylece, dönemin en tanınmış tiranı **Cesare Borgia**'yı kitabı için örnek aldı. **"Yeni başlayanlar İçin Machiavelli"** modern siyaset biliminin gerçek temsilcisi sayılan bu kişinin renkli hayatını ortaya koyuyor. **Machiavelli** Sivil Toplum konulu postmodern tartışmaların merkezinde kabul edilir.

Patrick Curry'nin metni ve **Oscar Zarate**'in kusursuz çizimleri **Rönesans İtalyası**'nı canlandırmanın yanında, Avrupa'nın siyasal tarihinin anahtar isimlerinden birinin göz alıcı portresini de sunuyor.

0 009753 252995

975-325-299-4